

கொலஞ்சோ
உன்னதமான வெளியீடு

AVM
பிரொடக்ஷன்ஸ்

நாமி இருவர்
டாக்கிப்பாட்டுகள்
T.R.மஹாலிங்கம்

..பாடிய..

GE.6396 {கோடையிலே
(2 பாசங்கள்)

GE.6397 {விடுதலை (மஸூயார் பாடல்)
தேவமுக மொழியானே

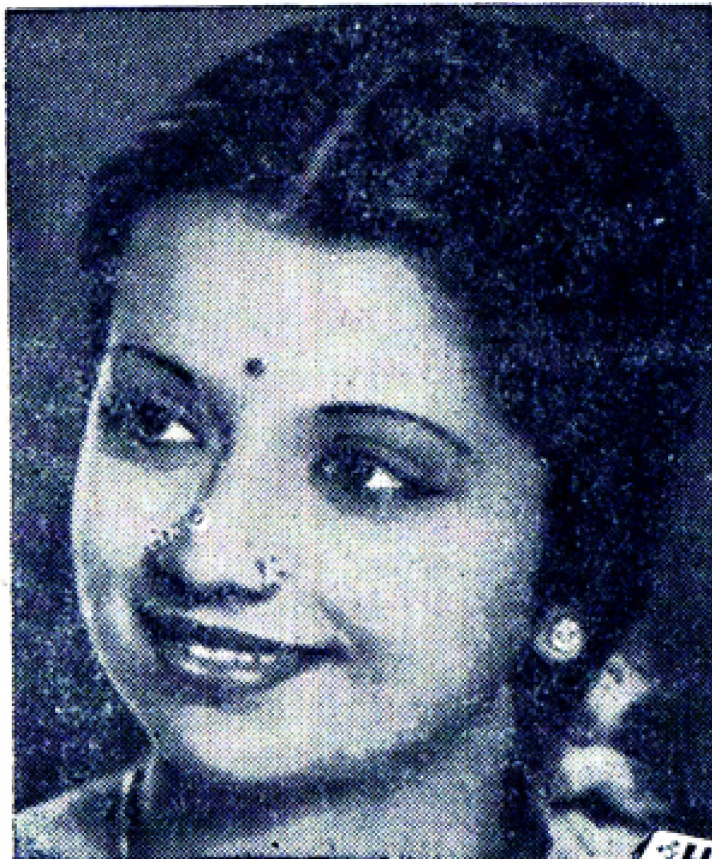

ஸரஸ்வதி ஸ்டோர்ஸ், மவண்ட் ரோடு, மதுரை-2

மேற்கண்ட தகவல்கள் எங்களிடமும் கிடைக்கும்

மெஸர்ஸ். குப்தா கார்ப்பொரேஷன்

தபால் பெட்டி நெ. 35, 17-A/428, அருணாசல ஆச்சாரி தெரு, கோவை

“லக்ஸ் டாய்லட் சோப்

உங்கள் சருமத்தை

சுத்தமாகவும், கவர்ச்சியுடைய

தாகவும் செய்யட்டும்” என்கிறார்

குமாரி என். ராஜம்

கஸ்சி

பொருளடக்கம்

பக்கம் 7 }
பக்கம் 6 }

செப்டம்பர் 7

{ சிவசுந்தரன்
சுவாமி 22

சான்ன சேதி?	6
சிகழ்ச்சிச் சித்திரம்	சாஸ்திரி	...	7
அன்னக்கொடி நாட்டுங்கள்	10
சாணிப்பேட்டைக்கு ஜே!	14
சாணிப்பேட்டை வைபவம் (படங்கள்) காகராஜ ராம்	16
ஆனந்த நகரம்	"கல்வி"	...	18
சாணிக்கிரகணம்	கே. எஸ். எஸ். ராகவன்	...	27
சான் செய்வேன்?	எஸ். வி. எஸ்.	...	32
சர்வமும் பங்கமும்	அனுத்தமா	...	35
சாயம் பளித்தது!	வல்லு	...	43
சந்திர ஸாரம்	பிரேமச்சந்த்	...	48
சாலகேபம்	58

"கல்வி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பேயர்களும், சம்பவங்களும் கற்பனை.

"நான் அரியலில் அதிர்ஷ்டசாலி" என்று சொன்ன நகராஜை நடத்திய உபசாரக் கூட்டத்தில் ஸ்ரீ ஆர். கே. ஷண்முகம் செட்டியார் கூறினார். அவர் கூறியது உண்மை என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஸ்ரீ ஷண்முகம் அதிர்ஷ்டசாலிதான். ஆனால் வேறும் அதிர்ஷ்டசாலி மட்டும் அல்ல; மிக்க திறமைசாலியுங்கூட. உண்மையில், இறைவன் அருளால் அவர் பெற்றிருக்கும் அரிவாற்றளும் திறமையுந்தான் அவருடைய அதிர்ஷ்டம் என்று சொல்ல வேண்டும்.

சென்னை வேறும் அதிர்ஷ்டத்தினால் மட்டும் உயர்ந்ததாகிவிடுவது உண்டு. அப்படிப்பட்டவர்கள் தனி அடைந்தது குறித்து ஜனங்கள் மகிழ்ச்சி அடைவார்கள்; உற்சாக மடைவதுமில்லை. திறமை வுள்ளவரை அதிர்ஷ்டம் தேடி வந்து அடையும்போது அனைவரும் சந்தாஷமடைகிறார்கள்; உற்சாகப்படுகிறார்கள்.

சந்திர இந்தியாவின் முதல் அரசாங்கத்தில் ஸ்ரீ ஆர். கே. ஷண்முகம் செட்டியார் பொருளாதார மந்திரியாகியமிக்கப்பட்ட செய்தியைக் கேட்டதும் தமிழர் நாட்டினங்கள் அனைவரும் பெருமிதம் அடைந்தார்கள். அவருடைய சிவமனம் தமிழ்நாட்டுக்கே சிறப்பளிக்கும் சம்பவமாகும்.

ஸ்ரீ ஆர். கே. ஷண்முகம் பொருளாதாரத் துறையில் தலைநிறுத்த நிபுணர். வாக்கு வன்மையும் விவாதத் திறமையும் உடையவர். என்னவென்று உட்பமான சிக்கலான விஷயத்தையும் தெளிவாக எடுத்து விளக்கக் கூடியவர். இவ்வளவானது ஸ்ரீ ஷண்முகம் சிறந்த தமிழன்பர், என்பதும் தமிழ்நாட்டின் பற்றுள்ளவர் என்பதும் தமிழ்நாட்டு விசேஷம் இவற்றின் தருவனவாகும்.

சென்று போன காலத்தில் ஸ்ரீ ஆர். கே. ஷண்முகம் சில சமயம் காவிரிக்கு வெளியிலிருந்தும் சிறந்த நோத் தொண்டு புரிந்திருக்கிறார். வருங்காலத்தில் அவர் செய்யப்போகும் தொண்டு இந்தியாவின் சரித்திரத்தில் வருடைய பேயர் புகழுடன் நினைப்போர் செய்வதா யிருக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படும்.

என்ன சேதி?

அநாதைகள் வருகிறார்கள் !

இப்போது பாஞ்சாலத்தில் கடக்கும் வகுப்புக் கலகங்களில் தங்கள் வீடு வாசல்களை இழந்து தப்பித்த ஒடி வந்தவர்களுடைய தயராக் கதையைக் கேட்கும் போது, கம்முடைய ஹிருதயமே வெடித்து விடுப்போல இருக்கிறது. 'கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறாரா?' என்றுகூடக் கேட்கத் தோன்றுகிறது. அம்மம்மா, என்ன கோரம், என்ன அசியாயம், என்ன அட்டேயிம்! மாட மானிகைகளிலே கூக போகங்களில் வாழ்ந்தவர்கள் இன்று தங்கள் உடைமைகளை எல்லாம் இழந்து, அடுத்தவேலைச் சாப்பாட்டுக்கு என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் திட்டாடுகிறார்கள். நேற்று வரை மனைவி மக்களுடன் சந்தோஷமாகவும் குறுகலமாகவும் வாழ்ந்தவர்கள் இன்று மூலைக்கொருவராக சின்று தவிக்கிறார்கள். எத்தனை குழந்தைகள் கொல்லப்பட்டன! எத்தனை பெண்கள் விதவைகளாகித் திக்கற்றுத் தவிக்கிறார்கள்!

இத்தகைய அகதிகளை ஆதரித்துக் காப்பாற்றுவதைப் போன்ற சிறந்த காரியம் வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது. குற்றமற்ற இந்த மக்களுடைய தயரத்தைப் போக்கி, அவர்களுக்கு இதழும் ஆறுதலும் உறி, அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டியது மற்ற இத்திய மக்களின் கடமையாகும்.

ஆபிரிக்கணக்கான வருஷங்களாகச் சென்னை மாகாணம் வட காட்டிலிருந்தும் வெளிகாடுகளிலிருந்தும் தன் பத்துக் கானாதி அகதிகளாக வந்தவர்களுக்குத் தஞ்சம் அளித்து வந்திருக்கிறது. அந்தக் காரணிய பரம்பரைக் கிணங்க, கமது பிரதம மந்திரி ஒமர்தூர் ரெட்டியார் பாஞ்சால அகாதைகள் பத்தாயிரம் பேருக்குத் தஞ்சம் அளிப்பதாக ஒப்புக்கொண்டு வந்திருக்கிறார். அதன் பேரில் பாஞ்சாலத்து அகாதைகள் சென்னைக்கு வரத் தொடங்கி

விட்டார்கள். சென்னை மாகாணத்தின் சார்பாகப் பிரதம மந்திரி அளித்த வாக்கை நிறைவேற்றுவது இம் மாகாண மக்களின் கடமையாகும். சர்க்கார் தங்கள் கடமையை இது விஷயத்தில் நிறைவேற்றுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கலாம். ஆனால் பொது மக்களுக்கும் அந்தக் கடமையில் பங்கு உண்டு. காதியற்றவர்கள் என்ற உணர்ச்சியுடன் வருகிறவர்களுக்கு அந்த உணர்ச்சியைப் போக்கிச் சென்னை மாகாணத்தின் காலு கோடி மக்களும் அவர்களை ஆதரிக்கத் தயாராக யிருக்கிறார்கள் என்ற கம்பிக்கையை உண்டு பண்ண வேண்டும். அவர்களை வைத்துப் பராமரிப்பதில் ஏற்படும் செலவை முழுதும் சர்க்கார் தனியிலேயே போட்டுவிடக் கூடாது. பொது மக்களும் ஒரு பகுதியை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இது சம்பந்தமாக சென்னை வெசுப் அவர்களால் இன்னம் சில தினங்களில் கூட்டப்படும் பொதுக் கூட்டத்தில் பொது மக்கள் தங்களுடைய சுறுசுறுப்பைத் காரியமாச்சத்தில் தெரிவித்துக் கொள்வதற்குத் திட்டம் வகுக்கப்படும் என்று கம்புகிறோம்.

விமோசனம் பிறந்தது !

சுர்தார் வல்லபாய் பட்டேல் கொஞ்சகாளைக்கு முன்பு பேசும்போது, "இங்கிலிஷ் கான் இங்கியாவில் எத்தனையோ விஷமத் தனங்களைச் செய்துவிட்டுப் போயிருக்கிறான். அவற்றை ஒழிப்பதே சுதந்திர இங்கியாவில் கம்முடைய முதல் வேலை" என்பதாகச் சொன்னார்.

அப்படி அவர் சொல்லிக் கொஞ்சகாலமேயாகிறது. அதற்குள், இங்கிலிஷ் கான் செய்த மிக விஷமத்தனமான ஒரு காரியத்துக்கு கம்முடைய அரசியல் கிரீணசபை கடைசி முற்றுப் புள்ளி வைத்திருப்பது கம்மெல்லாருக்கும் திருப்தியையும் மகிழ்ச்சியையும் விளைவிக்கும்.

பிரிட்டிஷர்கள் இந்தியாவுக்கு வந்த பிறகு இவ்வளவு பெரிய பரந்த பூமியை தடக்கி யாவதற்காக அவர்கள் கையாண்ட தந்திரங்களிலே, வகுப்பத் துவேஷத்தை வளர்க்கும் தனித் தொகுதி முறையை ஏற்படுத்தியது முக்கியமான தொன்று. இதன் மூலம், முஸ்லீம்கள் முஸ்லீம்களிடம் மாத்திரமே ஒட்டுக் கேட்கலாம். கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்தவர்களிடம் மாத்திரமே ஒட்டுக் கேட்கலாம். இதனால் ஒவ்வொரு வகுப்பும் தத்தம் வகுப்பின் கன்மையை மாத்திரமே கவனித்துக் கொண்டதென்று ஏற்பட்டது. தேசம் என்பதாக ஒன்று இருக்கிறது என்பதை மறந்து ஒவ்வொரு வகுப்பாரும் தங்கள் வகுப்புக்குச் சலுகைகள் பெறுவதற்காகவே சதா சண்டை போட்டுக் கொண்டு வந்தார்கள்.

இன்று தேசம் ஜின்னாபின்னப்பட்டிருப்பதற்கும், பாஞ்சாலத்தில் கோரமான வகுப்புக் கலகங்கள் நடப்பதற்கும் விதை போட்டது மேற்படி தனித் தொகுதி முறையிலேதான்.

இத்தகைய விஷயம் ஏற்பாட்டுக்குக் கடைசியாக இப்போது விமோசனம் பிறந்திருக்கிறது. தனித் தொகுதி முறையை ஆழமாகக் குழி தோண்டிப் புதைப்பதென்று அரசியல் நிர்ணய சபை முடிவு செய்திருக்கிறது. தோண்டுகிற குழியை வெகு வெகு ஆழமாகத் தோண்டி கன்றாய் மண்ணைப் போட்டு மூட்டும் என்று காம் பொர்சு செப்கிரேமும்.

அதிர்ஷ்டக்காரர்கள் !

தூரியோதனத்தியர்கள் துற்றோரு வரிலே விகிசுணன் என்ற மகா புத்திசாலி ஒருவன் இருந்தான். இந்தியாவில் இருக்கும் ஐந்தாற்றுச் சொச்சம் சமஸ்தானாதிபதிகளிலே ஒரு புத்திசாலி இருக்கிறான் என்றால், அவர் தற்போதுள்ள கொர்சி மகாராஜாதான் என்று சொல்லலாம். காலப் போக்கை அதுசரித்த நடக்கக் கூடிய புத்திசாலித்தனம் அவர் ஒருவரைத் தவிர வேறு வந்த மன்னரிடம் இருக்கிறது?

கல்ல காரியம் எதுவானாலும், கொர்சி சமஸ்தானம் முன்னணியில் நின்று வருவதைப் பார்க்கிறோம். முதல் முதல் பொறுப்பாட்சியை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தது கொர்சி சமஸ்தானமேயாகும். முதல் முதல் அரசியல் நிர்ணய சபையில் சேரப்போவதாகச் சொன்ன சமஸ்தானம் கொர்சியேயாகும். இப்போது இந்தியாவில்

லேயே முதல் முதலாகப் பூரணப் பொறுப்பாட்சியை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்திருப்பதும் கொர்சி சமஸ்தானத்தான் !

கொர்சி சமஸ்தானத்திலே இப்போது திவான் ஆட்சி முற்றுப் பெற்றது விட்டது. சட்ட சபைக்குப் பொறுப்பான மந்திரி சபை ஆட்சி அமுலுக்கு வந்திருக்கிறது. சென்ற வியாழக்கிழமை யன்று பூங்கோலிந்த மேனன் என்பவர் கொர்சி சமஸ்தானத்தின் பிரதம மந்திரி பதவியை ஏற்றுக் கொண்டு விட்டார்.

கொர்சி மக்கள் ரொம்ப அதிர்ஷ்டக்காரர்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

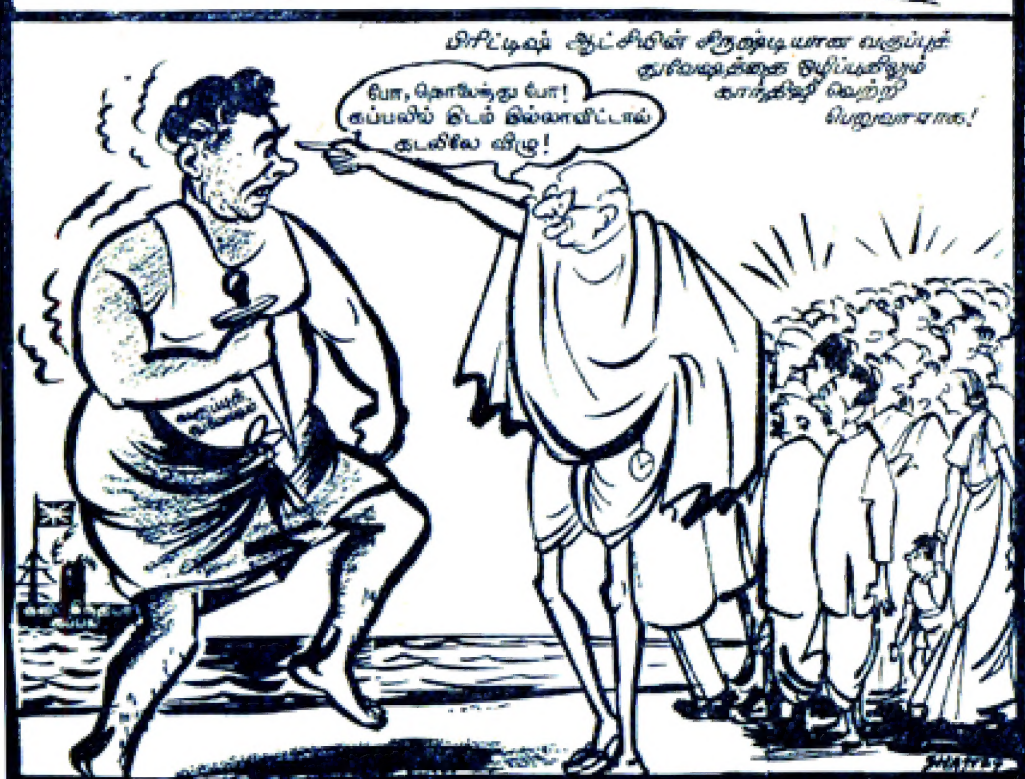
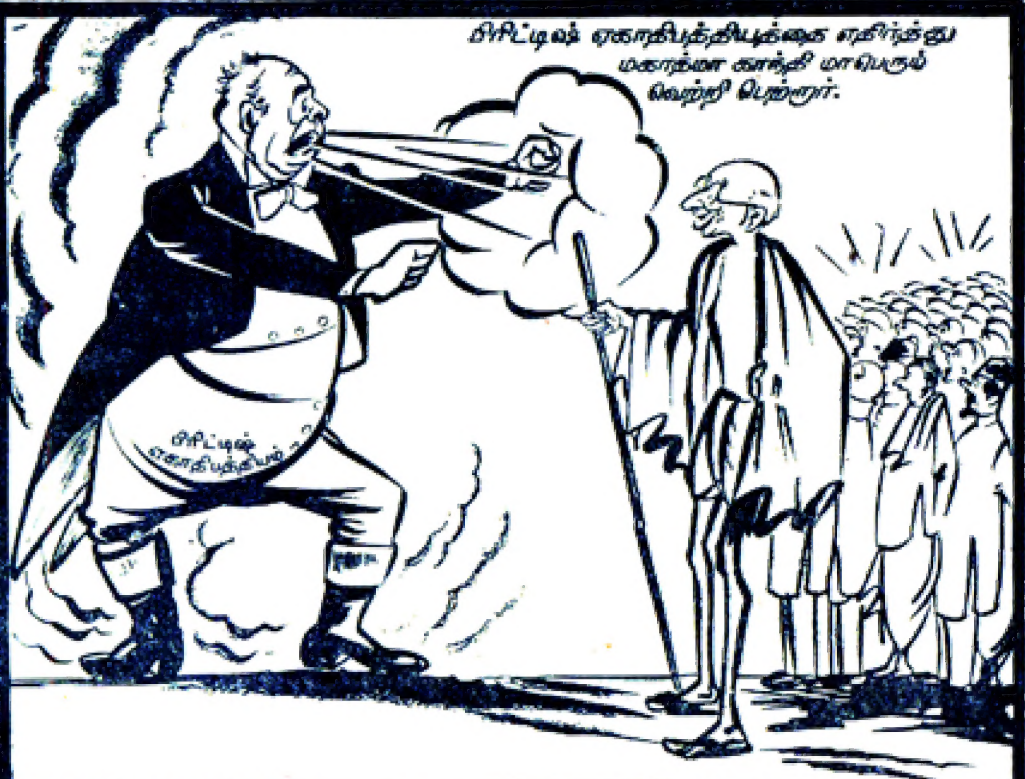
திருப்ப முடியுமா?

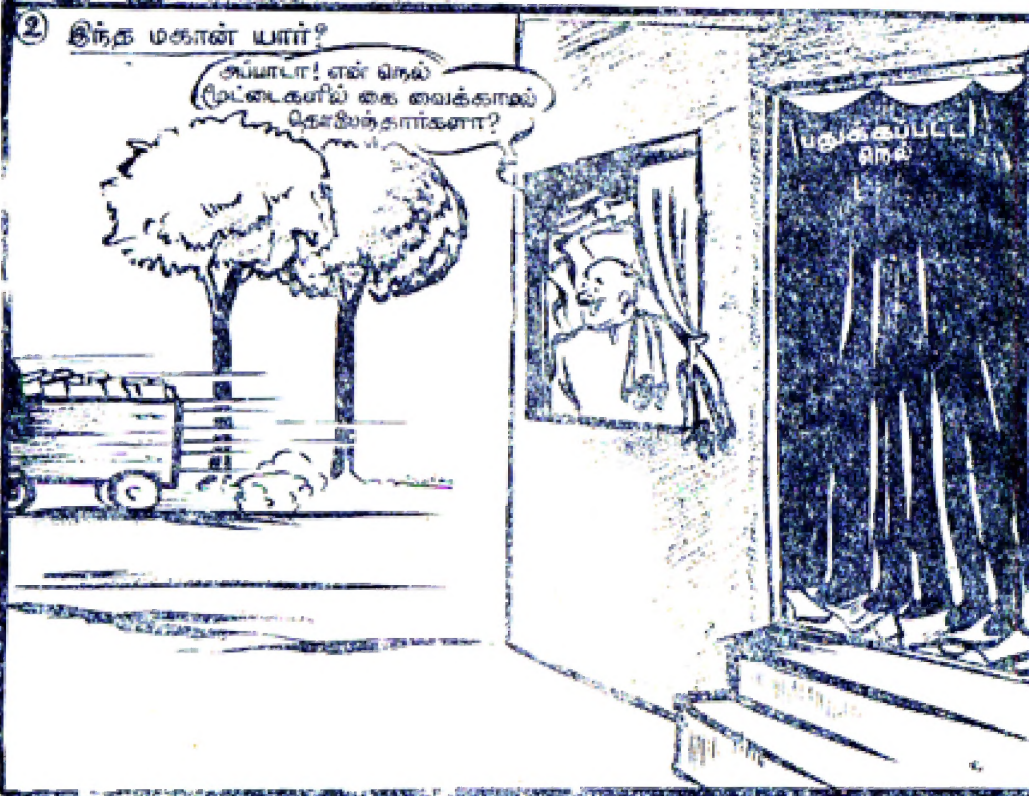
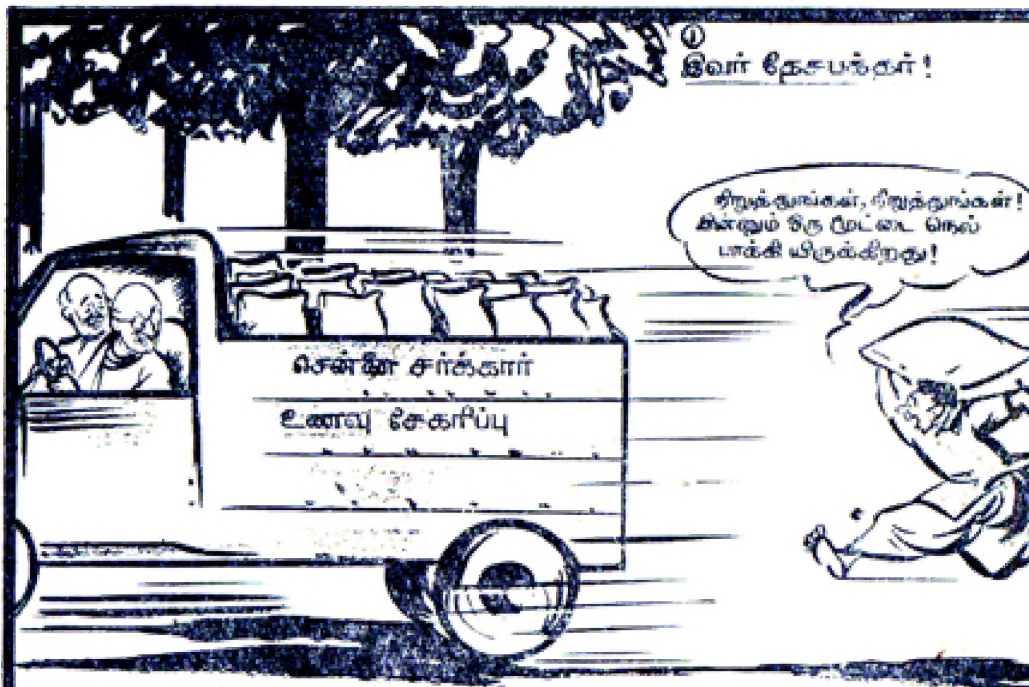
சின்னஞ் சிறிய கொர்சி சமஸ்தானம் இவ்வளவு முக்கியமான காரியங்களை யெல்லாம் சாதித்திருக்கையில், அதைவிடப் பல மடக்கு பெரியதும் பல துறைகளில் அபிவிருத்தி யடைந்ததுமான மைசூர் சமஸ்தானம் போகும், போக்கைப் பார்க்கும் போது எல்லோருக்கும் வருத்தமே உண்டாகும்.

கொஞ்ச காலத்துக்கு முன்பு, மைசூர் சமஸ்தானம் அரசியல் நிர்ணய சபையில் தைரியமாகச் சேர்ந்ததை எல்லோரும் வியைத்தார்கள்; பாராட்டினார்கள். மைசூர் சமஸ்தானம் தின்னும் அதைப் போன்ற பல முற்போக்கான காரியங்களைச் செய்யும் என்றும் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால், அது இப்போது ஏமாற்றமாகவே முடிந்திருக்கிறது. கொர்சி சமஸ்தானம் மக்கள் வாய் திறந்து பொறுப்பாட்சி கேட்காமலிருந்தபோதே அவர்களுக்குப் பொறுப்பாட்சி கிடைத்த விட்டது. ஆனால் மைசூர் மக்களோ, வாய் திறந்து கேட்டார்கள்; இரைத்த கத்தியும் பார்த்தார்கள்; கிளர்ச்சியும் நடத்தினார்கள். ஒன்றும் பயனில்லாமல் போகவே, கடைசியில் சமஸ்தான காங்கிரஸ் இப்போது பொறுப்பாட்சி கோரிச் சத்தியாக்கிரகம் போரை ஆரம்பித்திருக்கிறது. சமஸ்தான சர்க்காரும் அடக்கு முறைச் சட்டத்தை, அமுலுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

கொர்சி சமஸ்தானம் காலத்தின் போக்கை அனுசரித்துப் போகிறது. ஆனால், மைசூர் சமஸ்தானமோ அடக்கு முறை தர்பார் மூலம் காலத்தைத் தவிர்போக்குக்குத் திருப்ப முயற்சி செய்கிறது. அந்த முயற்சி பலிக்குமா?

இரண்டாவது போராட்டம்

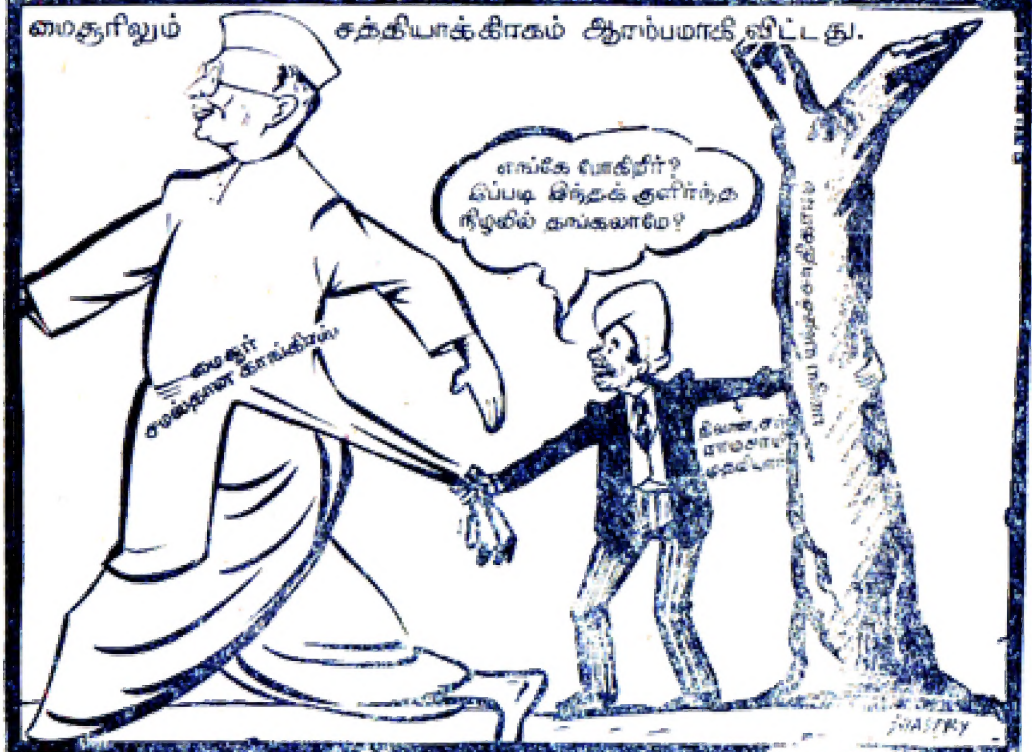

இந்த ஸர்க்கஸ் வேலை எத்தனை நாளைக்கு நடக்கும்?

மைத்ரிலும் சத்தியாக்கிரகம் ஆரம்பமாகி விட்டது.

அன்னக் கொடி

★ நாட்டுவத்கள்

ஆகண்டு மாதம் 15௨ தமிழ் நாடெங்கும்,—சென்னை மாகாண மெங்கும்,—சுதந்திர தேசியக் கொடியை நாட்டினார்கள். நாட்டிய கொடியை வாழ்த்தினார்கள்; வணங்கினார்கள். ஆடினார்கள்; பாடினார்கள். ஆயிரம் தியாகம் செய்து அடைந்த சுதந்திரக் கொடியை,—தேச விடுதலைக்கு அறிஞரீதியை,—என்றென்றைக்கும் பாதுகாப்போம் என்று உறுதி கொண்டார்கள்.

அந்தச் சுதந்திரக் கொடியின் மானத்தைக் காப்பதற்கு, அதன் கௌரவத்தை நிலை நாட்டுவதற்கு, அடுத்த படியாகத் தமிழ் மக்கள் அன்னக் கொடி கட்டிப் பறக்கவிட வேண்டிய அவசியம் தேரீட்டிடுக்கிறது.

இந்தப் புண்ணிய வருஷத்தில் நம்கண் முன்னால் யாரையும் பட்டினியால் சாக விடமாட்டோம் என்று அவர்கள் சங்கல்பம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

முக்கியமாக, குடியானவர்களும் விவசாயிகளும் மிராகதார்களும் மிட்டாநார்களும் ஜமீன்தார்களும் பண்ணையார்களும் இந்தப் புண்ணிய பாரத பூமியின் பழைய தம் வாழ்க்கையை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

“அன்னதானத்தைக் காட்டிலும் கிறந்த தர்மம் வேறில்லை” என்று நமது பூதாதையர் கருதினார்கள்.

திருப்பதியிலிருந்து இராமேசுவரம் வரையிலும் எண்ணற்ற அன்ன சத்திரங்களை ஏற்படுத்தினார்கள்.

ஒவ்வொரு ஆலயத்திலும் அசௌரீக்காரர் இவ்வளவு பேருக்குத் தினந்தோறும் அன்னதானம் செய்ய வேண்டும் என ஏற்படுத்தினார்கள்.

இவ்வாழ்வான் ஒவ்வொருவனும் தினந்தோறும் நான் சாப்பிடுவதற்கு முன்னால் வீட்டு வாசலிலே ‘வந்து நின்று கொண்டு “அதிகளே யாரேனும் உண்டோ?” என்று உரத்த சத்தமிட்டுக் கேட்டான்.

அந்தக் குடில்கேட்டு வந்த அதிதிக் முதலில் அன்னம் படைத்து விட்டுப் பிறகு அவன் உண்டான்.

இப்படிப்பட்ட அன்னதானத்துக்குப் பெயர்போன நமது அருமைத் தாய் நாட்டில் அன்னிய ஆட்சியின் கீழ் நமது பரம்பரைத் தர்மத்தை மறந்திருந்தோம். அன்ன சத்திரங்களை சூடினோம். பிச்சைக்காரனுக்குச் சோறு போடுவது பெரும் பிரசு என்ற புதிய தர்மத்தை மேற்கொண்டோம்.

‘பட்டினி கிடப்பவனுக்குச் சோறு போட வேண்டியது தனி மனிதனுடைய பொறுப்பல்ல, — சர்க்காருடைய பொறுப்பு’ என்ற புதிய வேதாந்தக் கொள்கை பரவிற்று.

ஆனால் அன்னிய அதிகார வர்க்க சர்க்காரும் அந்தப் பொறுப்பைச் சரிவர நிறைவேற்றவில்லை. ஆகையினாலேதான் நமது பாரதியார்,

“சோலைக் கொதிக்குடா நெஞ்சம்!—வெறும்

சோற்றக்கோ வந்தத்தப் பஞ்சம்?”

என்று உள்ளமுருகிப் பாடினார்.

அன்னிய ஆட்சியின் கீழ் நாட்டில் ஏற்பட்டிருந்த நிலைமையை எண்ணிப் பாரதி மேற்கண்டவாறு பாடினார்.

வரப்போகும் புதிய பாரத சமுதாயத்தில் மேற்படி ‘சோலைக் கொதிக்கும்’ நிலைமை ஒருதாளும் ஏற்படாது என்று நமது மகாகவி நம்பினார். அந்த தைரியத்தினாலேதான்,

“தனி ஒருவனுக்கு உணவில்கே யெவில்கு

இகத்தினை அழித்திடுவோம்!”

என்று சபதங் கூறினார்.

மேற்படி பாடல் வரிகளைப் பதினாயிரக்கணக்கான குடில்கள் செந்தமிழ் நாட்டிலே சென்ற முப்பது வருஷகாலத்திலே பாடி யிருக்கின்றன. கோடிக்கணக்கான செளிகள் கேட்டுப் பெருமீதம் அடைந்திருக்கின்றன.

பாடியவர்கள் பாடக் கேட்டவர்கள் எல்லாரும், “சுதந்திரத் தமிழ் நாட்டிலே அத்தகைய நிலைமை நோது!” என்று பூரணமாய் நம்பியிருந்தார்கள்.

அந்த நம்பிக்கையை மெய்ப்படுத்த வேண்டிய காலம் இப்போது வந்திருக்கிறது. “இப்போது” என்று

சொன்னால் இந்த செப்டம்பர் மாதத் திற்குள்ளே என்று அர்த்தம்.

அதிகப்படியான தானியத்தை வைத்திருக்கும் விவசாயிகளும் குடியானவர்களும் மிராகதார்களும் பண்ணையர்களும் இந்த செப்டம்பர் மாதத்தின் தங்கரிடமுள்ள அதிகப்படி தானியத்தைக் கொடுத்தாக வேண்டும்.

கொடுப்பது என்றால், தானமாகக் கொடுக்கச் சொல்லவில்லை. விலக்குக் கொடுக்கும்படிதான் சொல்கிறோம். ஆனாலும் தானங் கொடுப்பதாகவே எண்ணிக் கொண்டு விலக்குக் கொடுக்கச் சொல்கிறோம்.

உங்கள் விட்டு வாசலிலே ஒருவன் பட்டினி கிடந்து சாகும் தறுவாயில் இருந்தால், அவனுக்கு ஒரு பிடி சோறு போடாமல் நீங்கள் சாப்பிடுவீர்களா? சாப்பிட மனம் வருமா?

அந்த மாதிரி எண்ணிக் கொண்டு உங்களிடமுள்ள அதிகப்படி நெல்லை விலக்குக் கொடுக்கும்படி சொல்கிறோம்.

உங்கள் விட்டு வாசலிலே பட்டினி கிடந்து ஒருவன் சேத்தால் என்ன? அடுத்த விட்டில் சேத்தால் என்ன? அடுத்த விதியிலே அல்லது அடுத்த ஊரிலே சேத்தால் என்ன?

தமிழ் நாட்டிலே மக்கள் பட்டினி கிடந்து சேத்தாலும், ஆந்திர நாட்டிலே சேத்தாலும், மலையாளத்திலே சேத்தாலும், விட்டு வாசலில் "அம்மா! பசி பொறுக்கவில்லையே?" என்று கதறிக் கொண்டு சேத்து விழுவதைப் போலத்தான்.

நேரில் உங்கள் காதில் அந்தச் சத்தம் விழாவிட்டால், மறுதான் திளப் பத்திரிகைகளின் மூலம் எழுகிறது.

பத்திரிகை படிக்காதவர்களின் காதிலேயும் மேற்படி அபயக் குரல் கட்டாயம் விழத்தான் செய்யும்.

அது காதில் விழத்தாலும் விழாவிட்டாலும், அதிகப்படி தானியத்தை இந்த மாதத்தில் விற்காமல் வைத்திருக்கும் விவசாயி ஒவ்வொருவரையும் மக்களைப் பட்டினி போட்டுக் கொன்ற கொடிய பாவம் சேர்த்தான் செய்யும்.

இந்தியா கதந்திரம் அடைந்துள்ள இந்தப் புனித வருஷத்தில் மேற்படி பாவத்துக்கு உன்னாகவாமா?

ஒருதாளும் கூடாது. அதற்குப் பதிலாக, ஒவ்வொரு குடியானவனும் விவசாயியும் தன்னுடைய விட்டில் கதந்திரக் கொடியின் பக்கத்திலே அன்னக் கொடியையும் நாட்ட வேண்டும்.

தன் மனைவி மக்கள் உயிர் வாழுவதற்கு அவசியமானதைக் காட்டிலும் அதிகப்படியுள்ள ஒவ்வொரு தானியத்தையும் கொடுத்துவிட வேண்டும்.

பிரதம மந்திரி ஓமத்துர் செட்டியார் தமது உருக்கமான அறிக்கையில் சொல்லியிருப்பதுபோல், தமிழ்நாட்டு விவசாயிகள் இந்த வருஷத்தில் செய்ய வேண்டிய யக்கும் இதுதான்; புண்ணிய கைங்கரியம் இதுதான்; தானமும் தர்மமும் தவமும் இதுதான்.

சென்னை மாகாணத்தில் இந்த கைய உணவுக் குறைவு ஏற்பட்டிருப்பதன் காரணம் இதுதான் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியாது. அதற்குப் பல காரணங்களும் காரணங்களுக்குக் காரணங்களும் உண்டு.

உலக மெங்குமே உணவு தானியப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருப்பது யாவரும் அறிந்த விஷயம்.

தூற்றைம்பது வருஷத்து பிரிட்டிஷ் சர்க்காரின் ஆட்சியின் கீழ் மக்களின் பெருக்கத்துக்கு ஏற்றவாறு தானிய உற்பத்திப் பெருக்கத்துக்கு ஏற்பாடு செய்யாமல் இருந்து விட்டார்கள். பர்மாவிலிருந்து வரும் அரிசி சாகவதும் என்று எண்ணி விட்டார்கள்.

சென்னை மாகாணத்தின் நீர்வளமும் நீரவளமும் எவ்வளவோ இருந்தும் அவற்றைச் சரியானபடி உபயோகப் படுத்தவில்லை. இம்மாதகாண மக்களுக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருளை யெல்லாம் இங்கேயே உற்பத்தி செய்து கொள்வதற்குத் திட்டம் போடவில்லை; முயற்சியும் செய்யவில்லை.

இந்த கைய காரணங்களினால், உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. உணவுப் பொருளை தேடிச் செய்ய வேண்டியிருந்தது. அட்வைஸரி கவர்ன்மெண்டின் கீழ் அதிகார வர்க்கத்தார் ஓரளவு இதை யெல்லாம் சரிவர நடத்திச் சமாளித்து வந்தார்கள்.

சென்ற வருஷம் ஸ்ரீ பிரகாசம் மந்திரி சபையின் ஆட்சியின் 'குளறுபடி கேஷன்' தொடங்கியது.

போனஸ் கொடுக்கும் முறையை முன்னுக்குப் பின்புறமாக அடிக்கடி மாற்றிக் கொண்டு வந்தார்கள். இதனால் விவசாயிகளுக்குத் தானியத்தைக் கொடுக்காமல் பதுக்கி வைத்துக் கொண்டால் பின்னால் ஈர்ப்பம் உண்டு என்னும் எண்ணம் ஏற்பட்டது.

ஆக, உடக நாளிய விளைவு நிலைமையி லிருந்து சென்ற வருஷத்துச் சென்னை சர்க்காரின் போஸஸ் ஊழல் வரையில் பல காரணங்கள் சேர்ந்து இந்த மாதத்தில் சென்னை மாகாணத் தில் பெரும் நெருக்கடியை உண்டு பண்ணி யிருக்கின்றன. செப்டம்பர் மாதத்தில் குறைந்த பட்சம் ஒன்றரை லட்சம் டன் நெல் கொள் முதல் ஆகா விட்டால் பல இடங்களில் ரேஷன் முறை சீர்குலைந்து நாடெங்கும் பஞ்சம் உண்டாகும் என்ற பீதிகரமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

தற்போதுள்ள ஓமந்தூர் மந்திரி சபையில் உணவு மந்திரி டாக்டர் ராஜன் வரப்போகும் நெருக்கடியை முன்னதாகவே உணர்ந்து இரண்டு மூன்று மாதங்களாக எச்சரிக்கை செய்து வருவதுடன் தாளியக் கொள் முதல் விஷயமாகப் பிரம்மப் பிரயத் தனம் செய்து வருகிறார்.

ஆயினும் அவருடைய பிரயத்தனம் இதுவரையில் உணவு நெருக்கடியைத் தவிர்ப்பதற்கு வேண்டிய பலனை அளிக்கவில்லை.

இதற்குப் பல காரணங்கள் சொல்லப் படுகின்றன. நிலைமையின் நெருக் கடியை நன்கு உணர்ந்து ஒத்துழைக்க வேண்டியவர்கள் எவ்வாறும் சரியாக உணவு மந்திரியுடன் ஒத்துழைக்க வில்லை யென்று சொல்லப் படுகிறது.

இந்த மந்திரிசபையை அபகீர்த்திக்கு உள்ளாக்கிக் கவிழ்த்து விடுவதற் காக ஆந்திர ஜில்லாக்களில், — முக்கியமாக நெல் களஞ்சியங்களாக இருஷ் ணாவிலும் கோதாவரியிலும், — நெல் லைக் கொடுக்க வேண்டா மென்ற பிரசாரம் நடந்ததில் பலன் என்று ஒரு காரணம் சொல்லப் படுகிறது. ("இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ்" 3௨ காலை இதழ் 6-ம் பத்தி பார்க்க.)

இது எவ்வளவு தூரம் உண்மை யென்று நாம் சொல்ல முடியாது. ஆனால் மந்திரிசபையின் மேலுள்ள கோபத்துக்காகப் பல்லாயிரக் கணக் கான மக்களைப் பஞ்சத்துக்கு உள்ளாக் கப் பார்ப்பது மகா பாதகம் என்று மட்டும் நிச்சயமாகச் சொல்லலாம்.

திரிவிதச் சேகரிப்பு வெற்றி பெறுத லுக்குக் காரணம் உணவு மந்திரி டாக்டர் ராஜன்தான் என்றும், ஆகையால்

அவர் ராஜினுமா செய்ய வேண்டு மென்றும் சிலர் சொல்லுகிறார்கள்.

பல மாத காலமாக அவருடைய ராஜினுமா தயாராகக் காத்துக் கொண் டிருக்கிறது என்று நேயர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

பிரதம மந்திரியும் மற்ற மந்திரிகளும் வற்புறுத்துவதினாலேயே டாக்டர் ராஜன் உணவு மந்திரி பதவியை இன்னும் வகித்து வருகிறார்.

உணவு மந்திரியா யிருப்பதற்கு டாக்டர் ராஜனைவிடத் தகுதியுள்ளவர் இல்லை யென்று பிரதம மந்திரியும் மற்ற மந்திரிகளும் கருதுகிறார்கள்.

நம்முடைய பரிபூரண நம்பிக்கை யும் அதுதான்.

டாக்டர் ராஜன் விவசாய வளர்ச்சி யைப் பற்றியும் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தைப் பற்றியும் வெறுமே பேசிக் கொண்டிருப்பவர் அல்ல.

ஏதெட்டு வருஷத்துக்கு முன்னால் கட்டாந்தரையாகக் கிடந்த பஸ்தூறு ஏக்கரா பூமியைப் பண்படுத்தி ஆயிரக் கணக்கான கனம் நெல் ஆண்டுதோறும் உற்பத்தி செய்து பொது மக்களுக்குக் கொடுத்து வருகிறவர்.

டாக்டர் ராஜனால் இந்த உணவு நெருக்கடியைச் சமாளிக்க முடிய வில்லை யென்றால், வேறு யாராலும் சமாளிக்க முடியாது.

ஒத்துழைக்க வேண்டியவர்கள் எல் லாகும் சரிவர ஒத்துழைத்தால் டாக்டர் அவர்களால் இந்த நெருக்கடியைக் கட்டாயம் சமாளிக்க முடியும்.

அத்தகைய ஒத்துழைப்புக் கிடைக் கும் என்பதற்குச் சமீபத்தில் அறி குறிகள் காணப்படுகின்றன.

பிரதம மந்திரி தாமே மற்றவர் களுக்கு முன்மாதிரியாகப் பிரசார வேலைக்குப் புறப்பட்டிருக்கிறார்.

மற்ற மந்திரிகளும் சுற்றுப் பிர யானம் தொடங்கி யிருக்கிறார்கள்.

சர்க்கார் அதிகாரிகளும் தங்கள் கடமையைச் சுருகருப்பாகச் செய்யத் தொடங்கி யிருக்கிறார்கள்.

நீர் பிரகாசமாகா அ வ ர் க ளு ம் இருக்கிறா — கோதாவரி ஜில்லா விவ சாயக் குழு நெல்லைக் கொடுத்துவிடும் படி விண்ணப்பம் விடுத்திருக்கிறார்.

மற்றச் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் கொள் முதல் வேலைக்குக் குறுக்கே நிற்காமல்வது இருப்பார்கள் என்று நாம் எதிர்பார்க்கலா மல்லவா?

எனவே, செப்டம்பர் மாதக் கடைசிக்குள் நெருக்கடி தீர்த்துவிட்டது என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமை ஏற்படு மென்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

விவசாயிகள் — குடியானவர்களுக்கும் தற்சமயம் உள்ள குறைகளும் புகார்கள் நமக்குத் தெரியாமலில்லை.

நமது பிரதம மந்திரியும் உணவு மந்திரியும் விவசாயிகள்; அவர்களுக்கு விவசாயிகள் — குடியானவர்களுடைய குறைகள் எல்லாம் நிச்சயமாகத் தெரிந்திருக்கின்றன.

“மற்ற எல்லாப் பொருள்களின் விலையும் அளவில்லாமல் உயர்ந்திருக்கிறதே? நெல்லை மட்டும் குறைந்த விலைக்குத் தாச் சொல்கிறீர்களே?” என்று அவர்கள் கேட்பதில் நியாயம் இருக்கத்தான் செய்கிறது.

“விவசாயக் கருவிகள் கிடைக்க வில்லை; உரம் கிடைக்க வில்லை; பின்னாக்குக் கிடைக்க வில்லை; மாட்டுத் தீவனம் கிடைக்க வில்லை; நீர்ப்பாசன வசதி போதவில்லை!” என்றெல்லாம் அவர்கள் கேட்பதிலும் நியாயம் இருக்கத்தான் செய்கிறது.

இந்த செப்டம்பர் — அக்டோபர் நெருக்கடி தீர்த்து மூர்க்கிட இடங் கிடைத்ததும் விவசாயிகளுக்கு எந்தெந்த வழிகளில் உதவி செய்யலாம் என்று நமது காங்கிரஸ் மந்திரிகள் திட்டம் போடுவார்கள்.

உணவு இலாகாவும், விவசாய இலாகாவும், மராமத்து இலாகாவும் ஒத்துகொண்டு வேலை செய்வதற்குரிய மார்க்கங்களைக் கண்டு பிடிப்பார்கள்.

இதை யெல்லாம் மந்திரிகள் காலாகாலத்தில் செய்யா விட்டால் அவர்களைக் குற்றம் கூறுவதற்கு நமக்கு உரிமை உண்டு. பிரகாசம் மந்திரி சபையைப் போகச் சொன்னதுபோல் இந்த மந்திரி சபையைப் போகச் சொல்லும் சக்தியும் பொதுஜனங்க ளிடம் இருக்கத்தான் செய்கிறது.

ஆனால் கவரை வைத்துக் கொண்டு தான் சித்திரம் எழுதவேண்டும்.

மக்கள் உயிரோடிருந்தால்தான் மக்களின் சர்க்கார் நடக்க முடியும்.

தேசத்தில் அமைதியான முறையில் முன்னேற்றத்துக்குரிய திட்டங் களை நடத்த முடியும்.

மக்கள் பஞ்சத்தில் சாகாமல் காப்பாற்றுவது முதல் காரியம்.

பஞ்சம் நாட்டின் ஒரு மூலையில் வந்துவிட்டால் அது அங்கேயே நிற்குமென்று சொல்ல முடியாது. பஞ்சத்தி லிருந்து பலவிதக் குழப்பங்கள் உற் பத்தியாகும். இன்று தானியத்தைப் பதுக்கி வைத்திருப்பவர்களே தாளைக் குப் பஞ்சக் கொடுமையை மற்றவர் களைக் காட்டிலும் அதிகமாக அனு பவிக்க நேரிடலாம்.

ஆகவே தமிழ் மக்கள் எல்லாரையும் முக்கியமாக விவசாயிகளையும் குடியானவர்களையும் ரோம்பவும் வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

தானங்களுக்குள்ளே யெல்லாம் சிறந்த தானமாகிய அன்ன தானத்தை இப்போது செய்யுங்கள்!

ஜனங்கள் எல்லாரும் வயிறு நிறையச் சாப்பிட்டுப் புனியேப்பம் விட்டுக் கொண்டிருக்கும் காலத்திச் அன்ன தானம் செய்வதிலே புண்ணியம் ஒன்றும் இல்லை.

சமாராதனையும், ததியாராதனையும், மகேசுவர பூஜையும், கம்ப சேர்வையும் கபீட்சமான காலத்தில் செய்வதில் யாதொரு பயனும் இல்லை.

பஞ்சம் வருமோ என்ற நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கும் சமயத்தில் அன்ன தானம் செய்வதுதான் உண்மையில் புண்ணியம். இந்த மாதத்தில் நீங்கள் விலையும் போளஸும் வாங்கிக் கொண்டு நெல்லைக் கொடுப்பது உண்மையான அன்னதானம் செய்யவ தாகும். மக்களைப் பட்டினி மரணத்தி லிருந்து காப்பாற்றும் புண்ணியச் செயலாகும்.

இத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் நெல்லைப் பதுக்கி வைப்பது பெரும் பாதகம்.

ஆகையால் உங்களிடமுள்ள அதிகப் படி நெல்லை உடனே கொடுங்கள்.

அதிகாரிகளை அழைத்து நல்ல மரக் கானல் அளந்து கொடுங்கள்.

மனதைத் திறந்து தாராள உள்ளத் துடன் தானம் கொடுப்பது போல நெல்லைக் கொடுங்கள்.

உங்களுடைய உணவில் கொஞ்சம் குறைத்துக்கொண்டாவது கொடுங்கள்.

“ஒன்றே செய்யவும் வேண்டும்—ஒன்றும் நன்றே செய்யவும் வேண்டும்—நன்றும் இன்றே செய்யவும் வேண்டும்!”

என்னும் கபில முனிவரின் வாக்கை உடனே நிறைவேற்றி வைவுங்கள்.

நீங்களும் உங்களுடைய சத்தி களும் நன்று யிருப்பீர்கள்!

கடவுள் அருள் புரிவார்!

ராணிப் பேட்டைக்கு ஜே!

தென் ஆகஸ்டு 30உ யன்று ஆற்காடு என்னும் பண்ணிய கேத்திரத் துக்கு நான் சென்றிருத்தேன். நிறத்த வாசலாகும் கீர்வாகத் திறமை வாய்ந்த வரும் தற்போதைய மைசூர் நிவானுமான ஸர் ஏ. ராமசாமி முதலியார் பிறத்தினனும் மட்டும் ஆற்காடு பெருமை யடைந்த விட வில்லை. ஒரு காலத்தில் ஆற்காடு கர்க்காடக கவாப்புகளின் தலைமை ககரமாகவும் பலம் வாய்ந்த கோட்டையாகவும் இருந்தது. அத்தக் கோட்டையிலேதான் மகாத்மா கிளைப் பெரியார் தமது பரிமைமையை முதன் முதலில் வெளிப்படுத்தினார். ஒரு சில மாதங்களை சோவந்திரகோயும் இந்தியச் சிப்பாய்களையும் வைத்தக் கொண்டு கிளைத் துரை ஆற்காடு கோட்டையைச் சந்தா சாசிப்பின் முற்றையிலிருந்து காப்பாற் றிய விவரத்தைப் பள்ளிக்கூடப் புத்தகங் களில் நாம் படித்திருக்கிறோம். அகிரிச் சோற்றைத் தாமும் தாது இனத்தாரும் சாப்பிட்டு விட்டுக் கஞ்சியை இந்தியச் சிப்பாய்களுக்குக் கொடுத்தத் 'கியாக மூர்த்தி கிளை' என்று பட்டம் பெற்ற விவரமும் நாம் கன்கு அறிந்ததே.

அத்தகைய சரித்திரப் புகழ்பெற்ற ஆற் காட்டை ஆகஸ்டு 30உ பார்த்தும் பேறு எனக்குக் கிடைத்தது. ஆற்காடு கோட்டை யில் இடிந்த பருதி யெல்லாம் பேரக, இடியாமல் பாக்கி சிற்றும் ஒரு கோட்டை வாசலையும் அதிலே 1751-ம் ஆண்டில் கிளைச் சாதித்த காசியத்தைக் கருங்கல்லில் எழுதி காட்டி விருப்பமையும் பார்த்தேன். முதன் முதலாக பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத் துக்கு அஸ்திவாசம் இடப்பட்ட ஆற்காடு கோட்டையின் மத்தியில் உள்ள ஒரு மண் மேட்டின் உச்சியில் பாசதகாட்டின் சுதத் திர தேயேயக் கொடி கம்பீரமாகப் பறப் பதையும் கண்டு களித்தேன்.

இத்தப் பேறுகள் எல்லாம் எனக்குக் கிடைப்பதற்கு, ராணிப்பேட்டை தேச பக்தர்களான ஸ்ரீ கே. ஆர். கல்யாண ராமய்யரும், ஜனாப் முகமத் கிலமான் சாயபுவும் காரணமா யிருந்தார்கள்.

ராணிப்பேட்டை ஸ்ரீ கல்யாணராமய்யர் இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இடை

விடாது தேசத் தொண்டு செய்த வரும் கண்பர். 1942 ஆகஸ்டு இயக்கத்தில் இரண்டு வருஷம் சிறைத் தண்டனை அனுபவித்தவர். ஒரு மாதத்திற்கு முன் னால் அவரைத் தற்செயலாகக் சத்திக்க கேர்த்தபோது, "பாசதி மண்டப சிதிக்குக் கொஞ்சம் பணம் வருவித்தக் கொடுக்கக் கூடாதா?" என்று கேட்டு வைத்தேன். "கேசில் வந்து வாங்கிக் கொள்வதா யிருந்தால் வருவித்தக் கொடுக்கிறேன்" என்றார். "பேஷாக வருகிறேன்! அதைக் காட்டிலும் வேறு என்ன வேலை?" என் றேன். "எவ்வளவு ரூபாய் வேண்டும்?" என்று கல்யாணராமய்யர் பேரம் பேசத் தொடங்கினார். "எது கொடுத்தாலும் நான் வாங்கிக் கொள்கிறேன். அதைக் கொடுத் தாலும் வாங்கிக் கொள்கிறேன். என்னத் தைக் கொடுத்தாலும், தாங்கன் கொடுப் பதை, சந்தோஷமாய் வாங்கிக் கொள் கிறேன். ஆனால், பாசதி பெயரின் கௌர வத்தைக் காப்பதற்காக முத்தறு ரூபா யாவது கொடுக்கன்!" என்றேன். "சரி!" என்று சொல்லிவிட்டு கண்பர் போயே போய்விட்டார்.

பாசதி பெயரின் கௌரவத்தை ஸ்ரீ கல்யாணராமய்யர் ஒன்றுக்கு எட்டு மடங்காகக் காப்பாற்றி விட்டார் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்தக் கொள்கிறேன். பாசதி மண்டப சிதிக்கு ரூ. 300 மட்டும் அவர் கொடுக்க வில்லை; ரூ. 2,300க்குமேல் கொடுத்தார்.

பணம் கொடுத்தது மட்டும் முக்கியமல்ல. அதை வருவித்த முறையும் கொடுத்த வித மும் மிக முக்கியமானவை. கன்கொடை களில் சில பெருக் தொண்டுகளை முஸ்லிம் கண்பர்கள் அளித்திருக்கிறார்கள். வட காட்டுச் செய்திகளைக் கேட்டும் படித்தும் வேதனையடைந்த உள்ளங்ளுக்குத் தமிழ் காட்டில் இத்தகைய தேயேப் பற்றும் தமிழ் ழையும் உள்ள முஸ்லிம்கள் பலர் இருக் கிருர்கள் என்பது குதகலம் அளிக்கும் விஷயம்.

இது மட்டுமல்ல. பாசதி மண்டப சிதிக்குப் பணம் கொடுக்கும் காரியத்தை ஸ்ரீ கல்யாணராமய்யரும் ஜனாப் முகமத் கிலமானும் ஒரு பெரிய திருவிழாவைப் போல் சடத்தினார்கள். பூர்வாக்கமாக கடத்த

சிற்றண்டி விருத்துகளும், பொதுக் கூட்டத்தின் மோடை அமைப்பும், தீபாவளி காரணம், குழந்தைகளின் பாட்டும் கடனும் எல்லாம் ஒரே வைபவமாக கடந்தன.

இந்த வைபவங்களுக் கெல்லாம் சாட்சியாகச் சென்னை ஷேரீப் ஸ்ரீ ராமசாமி சாமி அய்யர் அவர்களும், ஸ்ரீ சின்ன அண்ணாமலை யும் வந்திருந்தார்கள். ஷேரீப் பதவிக்கு வந்ததிலிருந்து கணக்கற்ற உபசாரங்களுக்கு ஆளான ஸ்ரீ ராமசாமி சாமி அய்யர் கூட சாணிப்பேட்டை உபசாரத்தைக் கண்டு பிரமித்துப் போய் விட்டார்! “பக்கத்திலே பார்த்தால் அண்ணாமலை! எதிரிலே பார்த்தால் பூமலை! — எல்லாம் ஒரே மலிப்பா யிருக்கிறதே!” என்று சொல்லித் திகைக்கும்படி சாணிப்பேட்டை வாசிகள் செய்துவிட்டார்கள். கல்கத்தா தமிழர்களின் அன்பில் மூக்கி விட்டுத் திரும்பி வந்த சின்ன அண்ணாமலைக்கும் சாணிப்பேட்டை வைபவம் ஒரே மலிப் பாகத்தான் இருந்தது.

சாணிப்பேட்டையாரின் பண முடிப்பில் ஆற்றுகாடு, வரலாஜா, அரக்கோணம் முதலிய பக்கத்து ஊர் வாசிகளின் கன்கொடையம் சேர்த்திருந்த விவரத்தை கன்றியுடன் குறிப்பிடுகிறேன். கன்கொடை தந்தவர்களின் விவரமான ஜாப்தா அடுத்த இதழில் வெளியாகும்.

பாரதி பத்திரிகையும் தமிழன்பிலும் சாணிப் பேட்டையை மிகுதக் கூடிய ஊர் வேற எதுவும் தமிழ்காட்டில் இல்லையா என்ற பார்க்க வேண்டும்.

பாரதி மண்டப நிதி

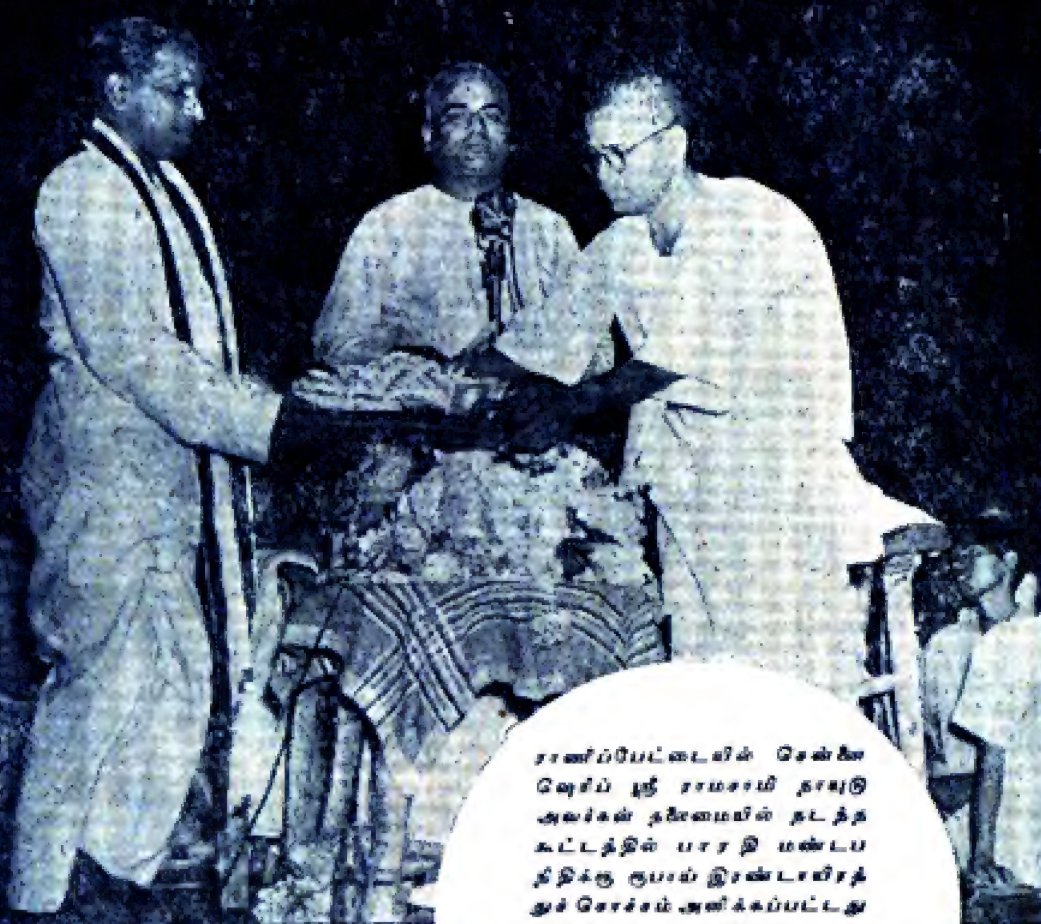
இராணிப்பேட்டை ஸ்ரீ கே. ஆர். கல்யாணசாமி ஸ்வர் மூலம் வசூல் (விவரம் அடுத்த இதழில்)	ரூ. 2379	0	3
ஞானமிகு மீனல் சிமிடெட், கோயமுத்தூர்	100	0	0
ஆசிரியர், "கங்கி" (சாணிப் பேட்டை அன்பர்கள் பரிசளித்த பேனாவின் விசு)	63	0	0
தேவீ நாடார் சரஸ்வதி ஹைஸ்கூல் மூலம் பாரம்—ஆரும்பாரம் மாணவர்கள்	52	0	0
ஸ்ரீ கான கலாதா மதுரைமணி அய்யர்	51	0	0
ஸ்ரீ எஸ். எம். பழநிசாமி, கிணத்துக்கடவு பிர்க்கா விவசாயிகள் சங்கம், சிங்காரம் பரீசயம், கிணத்துக்கடவு	50	0	0
ஸ்ரீ கல்பாத்தி ராமநாதன், மிருதங்க வித்வான், சென்னை	25	0	0
செங்குடன், இந்திய சுதந்திர தின விழா வைபவ அன்பர்கள் (ஸ்ரீ கே. ராமமுத்துராஜன் மூலம்)	13	0	0
தேவீ நாடார் சரஸ்வதி ஹைஸ்கூல் உத்தியோகஸ்தர்கள்	10	8	0

ஸ்ரீ பாரதி ஆர். தீவனோசனி, நாகம் பட்டினம்	10	0	0
ஸ்ரீ பாரதி ரெபர். டி. மாவீ பாக்ஸி கம்பெனி, சென்னை	10	0	0
ஸ்ரீ பி. எம். வெங்கட் கிருஷ்ணன், சங்கே வித்வான், மதுரை	10	0	0
திருச்சி கடிதோசியல் கட்டுநர் மாணவர்கள்	8	0	0
ராஜாஜி வரலிபர் சங்கம், கயத்தூர், தஞ்சாவூர்	5	0	0
ஸ்ரீ இ. ஆர். ஜே. நங்கையா, புனாடுசியா, சிவோன்	5	0	0
ஸ்ரீ கே. பி. சோமசுந்தரம் நாடார், பறம்போகை, சிவோன்	5	0	0
ஸ்ரீ ஆ. சாவிமான் பள்ளமேட்டியா, சிவோன்	5	0	0
ஸ்ரீ ஆ. பங்காமி, பள்ளமேட்டியா, சிவோன்	5	0	0
ஸ்ரீ ஆ. செட்கமணன், பள்ளமேட்டியா, சிவோன்	5	0	0
ஸ்ரீ எஸ். வுண்ணுசுவாமி பிள்ளை, முகத்தாடுதத்தல் புதூர்	5	0	0
ஸ்ரீ எம். கோவித்தாஜ், ஓரத்த நாடு	5	0	0
ஸ்ரீ டி. கே. கம்பிரமணியம், கல்வி ஏஜன்ட், தஞ்சாவூர்	5	0	0
ஸ்ரீ கே. வி. ஆர். சத்தியன், யுனைடெட் இந்தியா, பரப்பாய்	5	0	0
ஸ்ரீ செ. கம்பிரமணியம், வேல்கை, சிவோன்	5	0	0
ஸ்ரீ எஸ். கே. சாமச்சத்திர அய்யர், பி. ஏ. எஸ். டி. எர். எம். எர். டி. ஸ்கூல், சென்னை	5	0	0
(விட்டலபூரம் ஸ்ரீ வெங்கடாச் சாரியர் மூலம் ரூ. 111-க்கு விபரம்)			
ஸ்ரீ த. செத்திப் பெருமான், பேரூர்	25	0	0
ஸ்ரீ க. ப. காதர் மோதலாஜின் கெம்பை, செய்துக்கதல் லூர்	15	0	0
ஸ்ரீ கந்தசாமி நாடார், விட்டலபூரம்	11	0	0
ஸ்ரீ நாராயணன் பண்டாரம், விட்டலபூரம்	10	0	0
ஸ்ரீ ஏ. ராஜாங்க மய்யங்கார், விட்டலபூரம்	5	0	0
ஸ்ரீ சாமஸ்வாமி அய்யர், விட்டலபூரம்	5	0	0
ஸ்ரீ ஆவுடையப்பன், விட்டலபூரம்	5	0	0
ஸ்ரீ அய்யாத்துரைக் கோலூர், செய்துக்கதல் லூர்	5	0	0
ஸ்ரீ சிவகம்பரமணய ஒதுவார், செய்துக்கதல் லூர்	5	0	0
ஸ்ரீ ராமாதுஜம், ஆற்காடு	5	0	0
ஸ்ரீ மதி ஆதிசெஷரி அம்மான், விட்டலபூரம்	5	0	0
ஸ்ரீ டி. எஸ். கணபதி, அவ்வாடு தல் லூர்	5	0	0
ஸ்ரீ காதர்மீரு பிள்ளை, செய்துக்கதல் லூர்	5	0	0
ஸ்ரீ எம். ஏ. கனி, செய்துக்கதல் லூர்	5	0	0
இதர வசூல்	1	12	0

ஆக ரூ. 2954 4 3

ஏற்கெனவே வசூல் ரூ. 19,682 13 3

ஆகமொத்தம் ரூ. 22,637 1 6

சான்றிழைப்பைக் கொண்டு
ஷேர்ப் ஸ்ரீ சாமசாமி நாயுடு
அவர்கள் தலைமையில் நடத்த
கட்டத்தில் பாரதி மண்டப
நிதிக்கு ரூபாய் இரண்டாயிரத்
துக் கொசும் அளிக்கப்பட்டது

• • •

சாதிப் பினைப் பிரிட்டிஷ் சாம்
ராஜ்யத்துக்கு அன்றிவாரம்
இட்ட ஆத்காடு கொட்டை
வாசல்.

பாதி நிதி அளிப்புக்குத் திரு
விழாவைப்போல் மாபெரும்
கூட்டம் கூடியிருந்தது.

சரித்திரத்தில் இடம் பெற்ற
ஆற்காடு கோட்டையின் தருவில்
இன்று சுதந்திரக் கொடி
கம்பீரமாகப் பறக்கிறது!

THIS GATE FORMED PART
OF THE FORTIFICATIONS OF ARKOT
DURING ITS REMEMORABLE DEFENCE
BY
LORD CLIVE
IN 1751

1947-ம் வருஷத்துக்
“கல்கி” சிறுகதைப் போட்டி
முடிவு தேதி 30-9-47

முதற் பரிசு :

ரூ. 500

இரண்டாவது பரிசு :

ரூ. 100 வீதம் ஐந்து கதைகளுக்கு

●
நிபந்தனைகள்

1. இந்தப் போட்டிக்கு அனுப்பும் கதைகள், தமிழ் நாட்டு மக்களை வட்டிக்கவைய அடிப்படையாகக் கொண்ட புதுக கற்பனையாக இருக்க வேண்டும். ஏற்கனவே எவ்வளவு கதைகளும், மொழி பெயர்ப்புகளும், தமிழ் எழுத்துவ கல்தகளும் இந்தப் பரிசை நட்டதில் பங்கேற்கக் கொண்டவர்பட மாட்டா.

2. கதையின் தீர்மானம் “கல்கி”யில் ஐந்து பக்கம் முதல் பன்னிரண்டு பக்கத்துக்குள் அடங்குவதாயிருக்க வேண்டும்.

3. ஓரர் ஆசுவர் தேசுவர் கதைகள் அனுப்பி வைக்கலாம்; அதற்கு மனம் அனுப்பக் கூடாது.

4. சென்னை 1946-ம் வருஷத்துப் போட்டிக்கு அனுப்பப் பரிசு பெற்ற கதைகளின் திருப்பவும் அனுப்பக் கூடாது. அம்மாதிரிக் கதைகள் பரிசுளவர்க்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட மாட்டா.

5. 1947-ம் வருஷம் செப்டம்பர் 30க்குள் கதைகள் “கல்கி” காரியாலயத்துக்கு வந்து சேரவேண்டும். கவனம் ப்மவ “சுது கவதம போட்டி” என்று குறப்பெய்ணருட.

6. எல்லாவற்றிலும் ஏதத்தென்று பருசாயத்தார் கருதுதற் கதைக்கு முதல் பரிசு ரூ. 500 அளவாகப்படும். அருதற்படியாக ஐந்து கதைகளுக்கு ஐவ்வவ. னதுக்கும் ரூ. 100 வதம் அளவாகப்படும். பரிசு பெற்ற கதைகளின் “கல்கி” உரிமை “கல்கி” காரியாலயத்தின் பரிசுத்தது.

7. பரிசு பெறுத்கதைகளின் பரிசுத்தத்துக்குத் தகுதியான கதைகள் பரிசுப்பெற்றது எடுத்துக் கொள்ளப்படும். அவற்றுக்கு உதையான சனமளவம் வழங்கப்படும்.

8. முதற் பரிசு பெற எந்தக் கதையும் தகுதியற்றதென்று பருசாயத்தார் கருதுவது, பரிசைத் தோளாக் பருசாயத்தாரின் உதயம் போவ பரிசுத்தக் கொடுக்கப்படும்.

9. இந்தப் போட்டி சம்பந்தமான விதிகளை மாற்றவும் திருத்தவும் “கல்கி” ஆலிரயருக்கு உரிமை உவரு.

10. சந்தேகம் ஏற்படும் எந்தவிஷயத்திலும் கல்கி ஆலிரயரின் தீர்ப்பே முடிவாவது.

மானேஜர், “கல்கி”,
கீழ்ப்பாசுகம், சென்னை

தலை மயில்

தலை மயிர் தெரிவிறதா, அவ்வது அடித் தலை தெரிவிறதா? அடித் தலை புலப்படும் பகைத்தில், உதர்ந்த கேச ராசிகளுக்குப் பதில் புதுக் கூந்தல் முளைக்க விலலை என்பது நிச்சயம். அச்சமயம் கேசவர்த்தினியைக் கொண்டு பரிஹரிக்காமல், பாதி வழக்கையைப் பூண வழக்கையாக விடுவாணன்? வழக்கையால் ஏற்படும் கிழத் தோற்றத்தையும் அனுபவிப்பானேன்?

உதர்ந்த இலைகள் மறுபடி முளைத்து விடும். ஆனால் சில சமயங்களில் உதர்ந்த கூந்தல் சிசிச்சை யில்லாமல் முளைப்பதில்லை. அச் சமயங்களில் கேசவர்த்தினியை உபயோகித்து மயிர் உதர்வதை நிறுத்தி, இளம் கூந்தலையும் இளமையும் ஒருங்கே பெறுங்கள்.

கேசவர்த்தினி

கந்தைப் பாதுகாப்பது, விருத்தி செய்வது, அழகு படுத்துவது

விலை அணு 12

(மேற் செஷு வேற)

எல்லாக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்

தயாரிப்பவர் :

தென் இந்திய ரஸாயனசாலை
ஆர். எஸ். புரம், கோயமுத்தூர்

ஆனந்த நகரம்

கல்கி

இந்த வாரத்தில் கல்கத்தாவிலிருந்து வந்த செய்திகள் இந்தக் கட்டுரையைத் தொடர்ந்த எழுதவதற்கு உற்சாகமில்லாமல் செய்துவிட்டன. நான் பார்த்த ஆனந்த நகரம் ஏங்கே? இப்போது பத்திரிகைச் செய்திகள் வர்ணிக்கும் அமர்க்கள நகரம் ஏங்கே?

எனினும், கல்கத்தாவில் இப்போது திடீரென்று தோன்றி யிருக்கும் படைமையெறிபம் குத்தம் கொலைபம் தற்காலிக சம்பவங்கள் என்று மனதை ஒருவாறு சமாதானப்படுத்திக் கொண்டு மேலே எழுதுகிறேன். கடையக்கேரத்தில், "கல்கத்தா பழைய ஆனந்த காரமாகி விட்டது. காத்தி மகாத்மா உண்ணாரிதத்தை கிறத்தி உணவு அருத்தி விட்டார்" என்ற செய்தி வரும் என்று எதிர்பார்த்துக் கட்டுரையைத் தொடர்ந்த எழுதுகிறேன்.

ராஜாஜி ஏங்கே கடைசி நிமிஷத்தில் கீதபதி மித்தர் கேட்ட கேள்விக்குப் பதிலாக, "கவர்னர் பதவி வகிக்க இயலாது" எனச் சொல்லி விடுவாரோ என்று நான் கவலைப் பட்டதாகக் குறிப்பிட்டேனல்லவா? இப்படிச் கவலைப் பட்டதற்குக் காரணம் வங்காளத்தின் மேல் எனக்குள்ள அனலிக்காத பத்தியும் அன்பும் அதுதான்.

வங்காளத்துக்கு நான் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்; தமிழ் காடும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. பல துறைகளிலும் தமிழ் மக்கள் வங்காளத்துக்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

சுமது காலத்தில் தமிழ் காட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் சமயப் பற்றம், தேசிய உணர்ச்சி, இலக்கிய உணர்ச்சி அசுவதற்குக் கெல்லாம் வங்காளாட்டும் பெரியோர்களே காரணமாவார்கள்.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர், சுவாமி விவேகானந்தர் ஆகியவர்களுடைய சமய

சம்பந்தமான பொன் மொழிகள் தமிழ் காட்டில் சமய உணர்ச்சி அடியோடு மறைபாடு விருப்பதற்குப் பெரிதும் உதவி செய்திருக்கின்றன. ஆக்கிலம் படித்த கட்டத்தாரிடையிலும், அந்தக் கட்டத்தின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டவர்களிடையிலுந்தான் சொக்கிறேன். தமிழ் காட்டுப் படித்த வகுப்பாரில் அநேகர் அடியோடு கால்களையும் போகாம விருத்ததற்குக் காரணம் ஸ்ரீ பரமஹம்ஸரும் சுவாமி விவேகானந்தர்தான்.

திருவல்லிக்கேணிக் கடற்கரையில் ஸ்ரீ விபினசுந்திர பாலர் செய்த இடிமுழக்கப் பிரசங்கங்கள் அரசியலில் பெருந்தாக்கம் தாக்கிக்கொண்டிருந்த தமிழ் காட்டைத் தட்டி எழுப்பி ஆவேச வெறி கொள்ளச் செய்தது என்பது சரித்திர பூர்வமான உண்மையாகும்.

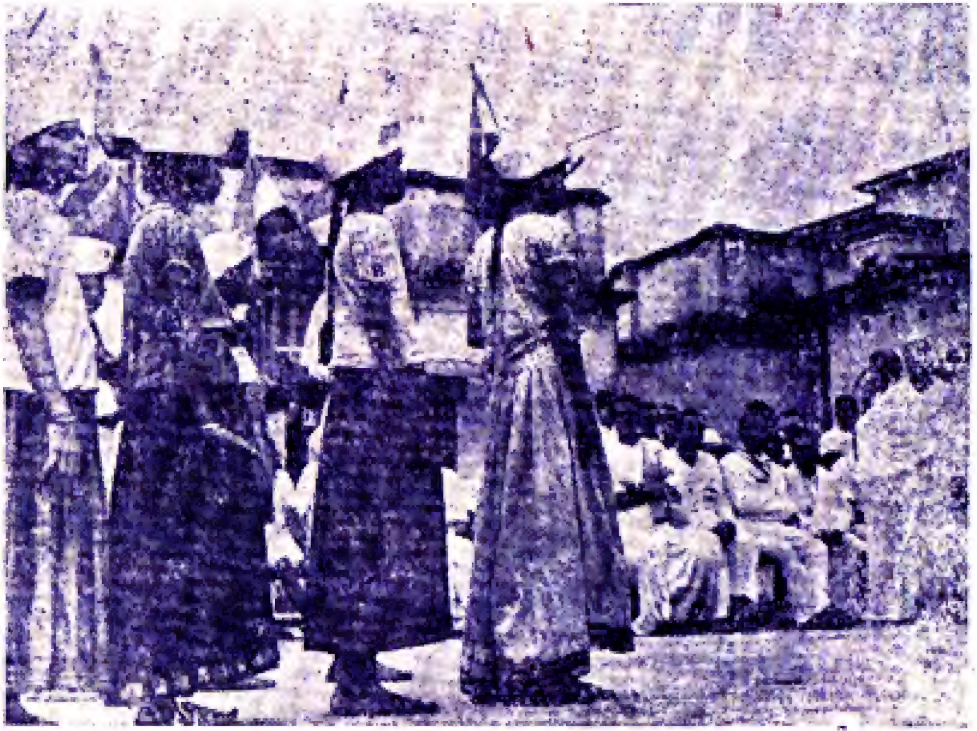
தவ்லிதமே ஸ்ரீ கீர்த்திரகாத் பாணஜி, ஸ்ரீ ராவ் பிஹாரி கோஷ், ஸ்ரீ மோதிலால் கோஷ் ஆகியவர்கள் பழைய காலத்திலும், தேசபக்த தாஸ் ஸ்ரீ சுபாஷ் சந்திர போஸ் ஆகியவர்கள் பிற்காலத்திலும் தமிழ் காட்டின் தேசிய எழுச்சிக்குப் பெரிதும் காரணமா யிருந்திருக்கிறார்கள்.

இவர்கியத் துறையில் ஸ்ரீ பங்கிம் சந்திர சட்டர்ஜியம் டாடர் ரவீந்திரநாத தாகூரும் தமிழ் மக்களின் உன்னத்தைக் கொள்ளை கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீ ராமானந்த சட்டர்ஜியின் 'மாடர்ன் ரிவிஜ்'வைப் போல் மாத சஞ்சிகை கடத்த வேண்டுமென்ற ஆசையைப் பிசிரங்கமாக வெளியிட்டுக் கொண்டு தமிழில் எத்தனை பத்திரிகைகள் ஆரம்பமாகி யிருக்கின்றன?

சுதந்திரப் போராட்டத்துக்கு வலிவும் உற்சாகமும் அளித்த "வந்தேமாதரம்" "ஜே நிரித்" என்னும் இரண்டு மாபெரும் கோஷங்களும் வங்க காட்டில் தோன்றிய கையே யாகும்.

இப்படி யெல்லாம் சென்ற கும்பது வருஷமாக வங்காளத்துக்குச் சென்றை மாகாணம் எத்தனையோ விதத்தில் கட

கங்கத்தாடில் ஹாய்ஸ் என்னும் பகுதியிலுள்ள தமிழர்களும் ஆகஸ்டுமீ 15ல் சுதந்திரத் திருநாளைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடினார்கள். தமிழ்க் குழந்தைகள் அணி வகுத்துச் சுதந்திரக் கொடி பிடித்து நின்று பாசதி நேம் பாடினார்கள்.

மைப்பட் டிருக்கிறது. "அவ்விதம் பட்ட கடனை யெவ்வாம் இன்று ராஜாஜியைக் கவர்னராகக் கொடுத்த ஒரே காரியத்தினால் சென்னை மாகாணம் தீர்த்துக் கொண்டு விட்டது!" என்று கங்கத்தாடில் ஆகஸ்டு 10ல் கடந்த தமிழர்களின் மாபெரும் கூட்டம் ஒன்றில் கான் சொன்னான். மனதில் பரிபூரணமாக கம்பித்தான் சொன்னான். கங்கத்தாடில் தமிழர்களும் அதை முழு மனதுடன் ஆசிரிதார்கள் என்று அவர்களுடைய பலமான காரோஷத்தின் மூலமாகத் தெரிந்தது.

ஆனால் கான் சொன்னான் என்ன பயன்? கங்கத்தாடில் தமிழர்கள் ஆமோதித்தத்தான் என்ன பயன்? வக்காளிகள் அதை ஆமோதிப்பார்களா? ராஜாஜி தங்களுக்குக் கவர்னராகக் கிடைத்தது ஒரு டெரிய பாக்ஷியம் என்பதை வக்காளிகள் உணர்ந்திருக்கிறார்களா? அவ்வது இனியேனும் உணர்ந்த கொள்வார்களா?

இதைப் பற்றி எனக்கும் மற்றத் தமிழ் கண்பர்களுக்கும் மிகவும் சந்தேகமாய்த்தா

னிஞ்சுத்தது. அந்த சந்தேகம் வக்காளிக் குறைவதற்கான பல அத்தாட்சிகள் கிடைத்தன.

சாத்தின்சேனத்தில் கலியாசுரன் புதல்வர் ஸ்ரீ ரதீந்திர காத் தாகுர் பொதுக் கூட்டத்தில் பரிசுக்கமாக இதைச் சொன்னார். "சுதந்திர வக்காளத்தின் முதல் கவர்னராக ராஜாஜி வந்திருப்பது கம் முடைய பாக்ஷியம்" என்று கூறினார்.

மற்றும் கங்கன் பேசிப் பழக கேர்ந்த பமத்தர்களுக்கும் அறிவாளிகளுடைய வக்காளிகள் எவ்வாறோமே மேற்படி அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்தார்கள்.

பல வருஷ காலமாக வக்காளத்தின் தாசாங்க கிரகாக இயந்திரம் பல விதத்திலும் சீர்குலைந்து போயிருக்கிறது. மேற்கு வக்காளத்திற்குப் புதிதாக வந்திருக்கும் காக்ஷியம் மந்திரிகளோ ஏற்கொண்டே தாசாங்க கிரகாகத்தில் அதுபயம் இவ்வாதகர்கள். எனவே, ராஜாஜியைப் போன்ற ஒருவர் இச்சமயம் கவர்னராகக் கிடைத்தது பெரும் பாக்ஷியம் என்பதாகவே வக்காளிகள் பலரும் கருதுகிறார்கள்.

மற்றவர்களின் மனப்போக்கு எப்படி யிருந்தாலும் வங்காளத்த மந்திரிகளும், முக்கியமாகப் பிரதம மந்திரிடம் ராஜாஜி யைப் பெரிதும் மதிப்பவர் என்பது அன் திரவே எங்களுக்குத் தெரிவதற்கான சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது.

ஈவரன் பதவி ஏற்பு வைபவம் சுமார் இரண்டு மணிக்கு முடிவற்றதும், ரோமானு லும் பாதையில்ல யென்று தமிழ் நாட்டின் சார்பாக ராஜாஜிக்கு வாழ்த்துக் கூறவதற் காகக் கவர்னர் மாளிகையில் அவர் இருந்த பகுதியைத் தேடிப் போனோம். (வெகு தூரத்திற்கு வெகு தூரம் சிஸ்தாபாயிருந்த தந்த மாளிகையில், ஒவ்வொன்றும் ஒரு பெரிய வீட்டின் விசாலமுள்ள பல ஹால் களும் அதுஅது அறைகளும் உள்ள அந்த ஐரண்டினையில், ராஜாஜி இரண்டரை அறையில் தமது ஐரண்டை வைத்துக் கொண்டிருந்தார் என்பதை இக்கே ருவிப் பிட்டு வைக்கிறேன்.)

காங்கர் போகும்போது வழியில் காணப் பட்ட டபேதார்கள், சேவர்கள் முதலி யோர் கைகூப்பி கமஸ்கரித்ததைப் பார்த்ததும் ஸ்ரீ வி. என். ராஜாஜிக்கு ஒரே சியப்பாய்ப் போய்விட்டது. "இக்கிளிய்

முறையில் கஸ்பூட் செய்யாமல் இந்திய முறையில் இவர்கள் கும்பிடு போடுவதைக் கண்டேனே; என் வாழ்நாளில் இது ஒன்றே போதும்!" என்றார்.

மக்கப்படி ஏறி ராஜாஜியின் அறைக்குச் சென்றதும் அங்கு ஏற்கெனவே பிரதம மந்திரி டாக்டர் பி. சி. கோஷ் வந்து புது கவர்னருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தை அறித் தோம். அதனால் பாதையில்ல என்று உடனே சென்றோம். அப்போது ஒரு விஷயம் கன்குயத் தெரிந்தது. வங்காளத் தில் மற்ற யாருடைய அபிப்பிராயம் எப்படி யிருந்தபோதிலும் பிரதம மந்திரி டாக்டர் கோஷுக்கு ராஜாஜியிடம் அரசாத்திய மரியாதை என்பதைக் கண்டோம். அவ ருக்கு எங்களை ராஜாஜி அறிமுகம் செய்த வைத்தபோது, "ஓ! எனக்குத் தெரியுமே? இவர்களுக்குத்தானே என் இன்றைய வைபவத்திற்கு டிசுட் கொடுத்தேன்?" என்றார்.

இதன் விவரம் என்னவென்றால், அன்றைய கவர்னர் பதவி ஏற்பு வைபவத் திற்கு வருவதற்கு மிகச் சிலருக்கே அது மதிச் சீட்டு வழங்கப்பட்டிருந்தது. சுமார் அது பெருக்கு மேலிராது. கங்கத்தாலில் அப்போது குடிக்கொண்டிருந்த கிராமமையை

கங்கத்தா தமிழர் களின் சுதந்திரக் கொண்டாட்டத் தின்போது அங்க மணி டி. கே. சி. அவர்கள் சுதந்திரம் பெற்ற பாரத நாட்டுக்குப் பரிசு அளித்துமெழுகிறார்.

தாமதம் கவிஞர் கொங்கனியும் கங்கத்தா நாரிசர்
கூடப் பாவாப்பாடுத்திய பதி கின்ன அன்னமுமே
யின் காதிம் கங்கதாதம் கேட்டுது!

யும், எதிர்பார்க்கப்பட்ட நிலைமையையும்
முன்னிட்டுப் பிரதம மன்சிரி டாக்டர் கோஷ்
டிக்டர் கொடுக்கும் பொறுப்பைத் தா
வைத்தாக் கொண்டிருந்தார். எனவே
எச்சன் பெயர்களும் பிரதம மன்சிரி டை
யில் போக வேண்டி யிருந்தது. சென்னையி
லிருந்த இன்ன சாரியத்தக்காக வந்த
வர்கள் என்பதையும், ராஜாஜிக்குத் தெரிந்த
வர்கள் என்பதையும் வர்ப்புறத்திற் சொல்
லியே டிக்டர் வாக் வேண்டி யிருந்தது.
எப்படியோ, டிக்டர் கொடுத்தாரே! அவர்
என்று யிருக்கட்டும்! அவர் ஆட்சியில்
வக்கானம் கபிச்சமா யிருக்கட்டும்!

ராஜாஜி வேண்டா விட்டாலும் அவ
ருக்கு என்னடைய வாழ்த்தைக் கூறி
விட்டு, ஸ்ரீமதி சி.எஸ். சக்கசாமி கன்னிரடி
12 மணிக்கு விசயாருக்குப் புறப்பெய்த
108 தேக்காய் உடைத்தது "இத்திரை
தத்திரம் விதினம் இல்லாமல் கடக்க
வேண்டும்" என்று வேண்டிக் கொண்டு

அனுப்பிய பிரஸாதங்களையும் கொடுத்த
விட்டுக் கிளம்பினோம்.

இரவு இரண்டரை மணிக்குக் கங்கத்த
காரம் தங்கவிலை பெண்பதையும் ஒரே
கோலாகலமா வீருப்பதையும் கண்டோம்
எங்கே பார்த்தாலும் ஜே கோஷம்
"வந்தேமாதரம்" "ஜே ஹிந்த்" என்
இரு முழக்கங்களும் காது செவிபெட
செய்தன. இந்த இரண்டு கோஷங்களுட
இன்னொரு முக்குவது கோஷமும் கிள
பிற்று. முதலில் அது விவரமாகத் தெரி
விட்டது. அப்போது கவிஞர் தங்க
"ஹிந்த் முஸ்லிம் வக் ஜேஹா!" என்ப
தான் அந்த முக்குவது கோஷம் என்
தெரிந்தது. கம்; அக்கங்கே ஹிந்த்
தனும் முஸ்லிம்களும் கும்பல் கும்பல்
கின்ற மேற்கண்டவாறு கோஷமி
டார்கள். கூட்டத்தின் கொக்கம் கார
மாக எக்கன் வண்டி கின்றபோ தெல்லா
ஜனங்கள் எல்லாவும் அப்பமக் கோஷமிட
கொன்னார்கள். "இது என்ன அப்பமம்
என்னவ் கம்ப வே முடியவில்லையே
என்றார் ஸ்ரீ வி.என். ராஜன். என்னுக்கு
கம்ப முடியாமல் கா னிருந்தது. "இதே
இப்படி இருக்கிறது. மற்ற இடங்களி
குத்தம் கொரியம் கடந்து கொண்டிரு
கலாம்!" என்றம் என்னினோம். ம
கான் காரியில் எழுந்த 'கிட்டென்மன்
பத்திரிகையைப் பார்த்த பிறகுதான், முத
காளிரவு கால்கள் கண்ட காட்சிகள் எல்லா
உண்மையே என்று கம்ப வேண்டி
தாயிற்று. அவை கம்ப முடியாத காட்சி
தான் என்பதம் நெப்படி பத்திரிக
ரிப்போட்டிலிருந்து தெரிய வந்தது.

இந்த அப்பாத்திற்கு மாதம் கா
தான் காரணம், மாதம் ஒருக
காரணம் என்று எல்லாரும் சொல்
யிருக்கிறார்கள்; ராஜாஜியும் சொல்
யிருக்கிறார். ஆயினும் மாதம் காலின் அ
புத சக்கியோடு, ராஜாஜி கங்கத்தா
கால் வைத்த வேளையின் மகிமைக்கு
அதில் ஒரு பக்கைக் கொடுக்க வேண்
மென்று கான் கிணத்தேன். 13உ கூட
கங்கத்தாவில் எக்க கலாட்டாவாகத்தா
இருந்தது. 14உ மத்தியானம் ராஜா
விமானத்தில் வந்து இறங்கினார். பழை
கவன் பர்சோல், பழைய பிரதம மன்சிரி
டாக்டர் வுஹாவுத்தி, புதிய பிரத
மன்சிரி டாக்டர் பி. சி. கோஷ் ஆ
வர்கள் விமான கூடத்திற்குச் சென்
ராஜாஜியை அழைத்து வந்தார்கள்.

அதன் பிறகுதான் கங்கத்தா முஸ்லிம்
க், மறகான் 15௩ சதத்திரக் கொண்
ட்டத்தில் முஸ்லிம்களும் கலந்து
காண வேண்டுமென்று தீர்மானித்தது.
அவ்வளவுதான்! முஸ்லிம் லீக் கட்டுப்
ட்டின் மகிமைபை என்னவென்று
சாங்குவது? அன்று இரவுக்கிரகவ பத்து
ட்சம் முஸ்லிம்கள் களித்த வீதிகள்
ல்லாம் தேசியக் கொடியினால் அலங்
கிக்கப்பட்டன. முஸ்லிம்கள் கூட்டம்
ட்டமாயும் வாரிதன் — மோட்டார்களில்
திகொண்டும் “ஜே ஜித்!” கோஷம்
ட்டிட்டுக் கொண்டு கிளம்பினார்கள்.
தைப் பார்த்ததும், உணர்ச்சி வேகம்
பைய வங்காளி ஹிந்துக்களின் மனதும்
டனே மாறிவிட்டது. இரு தரப்பிலும்
ஹிந்து — முஸ்லிம் ஏக் ஹோ!” என்ற
காஷம் ஏக காலத்தில் கிளம்பிற்று.
ஹிந்துக்களும் முஸ்லிம்களும் ஒருவரை
பாருவர் கட்டிக் கொள்ளவும் துவதாட
ம் ஆரம்பித்த விட்டார்கள்! ...

மறகான் பாலும் இரவுக் கங்கத்தா ஓரோ
ல்லோல கல்லோலப்பட்டது.
15௩ இரவு பரார பஜாள் காக்கள் ஏறி
ருத்த மோட்டார் ஒரு கையல் தூரம் போக
ன்று மண கோம் ஆய்ந்து. வழியில்
து இடங்களில் முஸ்லிம்கள் எந்தன்
ன்மையை தி து த்தி, மோட்டாரின்
வைப் பலாத்காரமாகத் தித்து,
கான் மேல் பன்னீரை ஊற்றினார்கள்!

சில காலிக்கு முன்பு ஹிந்துக்களின்மீது
க்கினித் திராவகத்தை ஊற்றிய கையி
த்தான் இப்போது காக்கள் சொட்ட
னடியும்படி பன்னீரை ஊற்றினார்கள்.....

தடாடா! அதை யெல்லாம் இப்போது
ணத்து என்ன பயன்? எல்லாம்
ண்டு வார்த்த இன்பக் கனவாக
யவவா போய்விட்டது?

இப்போது ஏதட்டிக்குக்கும் தொக்லை
ருக்கெல்லாம் காரணம் வங்காளி ஹித்
க்களும் வங்க முஸ்லிம்களும் அவ்வ;
ளினி மாகாணங்களிலுமுது வந்தகாகன்
ன் வேண்டு மென்று கலகக்கலாக்
ப்புவிருங்கள் என்ற சிலர் சொல்லு
தத எனக்கு கம்பத் தோன்றுகிறது!
றா! இதவே உண்மையா யிருக்கக்
டதா?

• • •
மறகான் காலியில் மறபடியும் கவர்னர்
ளிகைக்குச் சென்றோம். எட்டு மணிக்கு
டபெற விருத்த கொடியேற்ற விழா

வைப் பார்ப்பதற்காகத்தான். இந்த விழா
வுக்குச் கவர் முத்தறு பேர் உன்னே வர
அதமதிக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.

குறிப்பிட்ட கோத்தில் கவர்னர் ராஜாஜி
வந்து சேர்ந்தார். அணிவகுத்த கின்ற
படைகளைப் பார்வைவிட்டார். கொடியை
உயர்த்தப் பறக்கவிட்டார். உடனே இரு
பத்தோரு குண்டுகள் போடப்பட்டன.
தேசே தீதக்கள் பாடப்பட்டன.

இந்த இரண்டும் கடந்து கொண்டிருந்த
போதே, சமுத்திரம் பொங்கி வருவது
போல் ஓர் இரைச்சல் கேட்டது. இரைச்
சல் கேட்ட தசையை கோர்க்கினன்.
பூட்டுப் போடாமக் கம்மாச் சாத்திரியருத்
கேட் கதவுகளைத் தன்னித் திற்த்தகொண்டு
ஜனங்கள் திழுதிழு வென்று உள்ளே வந்து
கொண்டிருந்தார்கள். இத்தனை காளாகத்
தேடிக்கொண்டிருந்த சதத்திரத்தை அவ
சமாய்க் கைப்பறவதற்காகவே அவர்கள்
வினாத்து ஒரு வருவதாகத் தோன்றிது!

அணி வருத்த கின்ற படைவீரர்கள்
மேற்படி காட்சிபைப் கண்டு, திரைத்
தார்கள். ராஜாஜிக்கு இருபறமும் கின்ற
போலிஸ் அதிகாரிகள் பரமித்தார்கள்.

உள்ளே ஒரு வருகிறவர்களைத் தடுத்து
கெளரியில் தூரத்தமேண்டும் என்னும்

ஸ்ரீ வி. என். ராஜன் ஐ. சி. என்.

எண்ணம் அவர்களில் பலருக்கும் அப்போது தோன்றி யிருக்கக் கூடும். ஆனால் அப்படி ஏதாவது செய்திருந்தால் அதன் பலன் விபரீதமாக முடிந்திருக்கும்.

ராஜாஜி ஜனங்களைத் தங்கக் கண்ணீரால் வந்து உத்தரவு போட்டார்.

வந்த ஜனங்கள் கொடியமரத்துக்கு முன்னால் தரையில் உட்கார்ந்தார்கள். தேசிய சேத்தைக் கேட்டார்கள்.

சீதம் முடிந்ததும் ராஜாஜி மானிகைக்குச் சென்றார். அவரைத் தொடர்ந்து ஜனங்களும் வசன்ருர்கள்.

முதலில் ஜனங்கள் தூற்றக் கணக்கில் வந்தார்கள்; அப்புறம் ஆயிரக் கணக்கில் வந்தார்கள்; பிறகு பதனாயிரக் கணக்காயிற்று. கடைசியில், சுமார் இரண்டு லட்சம் ஜனங்கள் கவர்னர் மானிகைக் காம் பவுண்டில் குவிந்து விட்டார்கள்.

ஒரு சிலர் துணிச்சலுடன் கவர்னர் மானிகைக்குள்ளே பிரவேசித்தார்கள். அவ்வளவு தான்! வெளியில் நின்ற அத்தனை பேரும் மானிகைக்குள்ளே புகத் தொடக்கி விட்டார்கள். சிலர் ஜன்னல்களின் வழியாக ஏறி உள்ளே குதித்தார்கள்.

மானிகையின் கீழ்ப் பகுதி, மேல்மாடி, அதற்கு மேல் மாடி—எல்லா இடங்களிலும் ஜனங்கள் திரைந்து விட்டார்கள்.

பூச் சட்டிகள் உடைந்தன; கண்ணாடிகள் கொறுக்கின; காற்காலிகள் உருண்டன; சோபாக்கள் புரண்டன.

சீதை உள்ள இடத்தைக் கண்டு பிடித்து விட்டு உற்சாகத்துடன் நிரும்பிய வானங்கள் மதுவனத்தல் புகுந்தபோது செய்த காரியங்களைக் கங்கத்தா ஜனங்கள் கவர்னர் மானிகையில் செய்தார்கள்.

மனுஷர்களோடு மனுஷர்கள் முட்டிக் கொண்டார்கள். சிலர் துண்டினைக் கட்டிக் கொண்டார்கள். புஷ்ப ஜாடிகளைப் போட்டு உடைத்தார்கள். சோபாக்களில் புரண்டு உருண்டார்கள். மேகஜலின் மேல் ஏறி கின்ற குதித்தார்கள். எதிரில் கண்ணாடி இருப்பது தெரியாமல் கடந்து கண்ணாடிகளைச் சுக்கு துருக்கிறார்கள்.

இடபடி யெல்லாம் அடனி துமளிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில் கவர்னர் ராஜாஜி 9 மணக்குச் சட்ட சபைக்குப் போய்ப் பிரசங்கம் செய்ய வேண்டி விரும்பினார்.

ஒப்படி வெளியே போகிறது! வாசலிலோ என் போட்டால் தரையில் விழாத கூட்டம். மோட்டார் வண்டி வந்து கின்றவுடனே கூட்டம் அதிகமாயிற்று.

இவ்வளவு ஜனங்களுக்கு மத்தியில் காரில் ஏறிக்கொண்டு வினாத்துப்போவதை ராஜாஜி விரும்பவில்லை. எனவே, காளை துரமாகக் கொண்டு போய் கிறுத்தச் சொல்லி விட்டார். கார் போன சற்று நேரத்துக் கெல்லாம் ராஜாஜி வந்தார். "ராஜாஜிக்கு ஜே!" என்ற கோஷம் மிகும்பியது. எல்லா வாரையும் கையமர்த்தி உட்கார் வைத்த விட்டு, ராஜாஜி ஜனக் கூட்டத்தினிடையே புகுந்து மனமளவென்று வினாத்து சென்றார். கார் கின்ற இடம் வரையில் அவர் பின்னால் ஜனங்கள் ஒடினார்கள். எனினும் ராஜாஜி வினாத்து வந்து சென்று, அங்கே காரில் ஏறிக்கொண்டு போய்விட்டார்.

ஆனால் எங்கள் அவ்விதம் கூட்டத்தில் புகுந்து போக முடியாமல் பின் தங்கி விட்டோம். கொஞ்சம் கூட்டத்தில் கலைகள் ஏற்பட்டும் என்ற துரை மணி காத்திருந்துவிட்டுப் புறப்பட்டோம். நாங்கள் சட்ட சபை மண்டபம் போய்ச் சேர்ந்த போது அங்கேயும் ஜனங்கள் ஏராளமாய்ப் புகுந்த விட்டார்கள் என்று தெரிந்தது. மண்டபத்தருளுள்ளே போக முடியாத காரணத்தினால் மேல் மச்சில் உறங்கோம்.

எல்ல வேளையாக அங்கே ஒரு எல்லோட்டல் இருந்தது. ஹோட்டலில் ரஸகுல்லாவும் இருந்தது. தலைக்கு முன்னரஸகுல்லா சாப்பட்டு இந்தியா கத்திரி மடைந்த தினத்தைக் கொண்டாடத் தீர்மானித்தோம்.

அடாடா! வக்காளம் என்றால் வக்காளத்தான். கங்கத்தா என்றால் கங்கத்தாதான். ரஸகுல்லா என்றாலும் ரஸ குல்லாதான்.

வக்காளிகளைப்போல் தேச பந்தர்களுடிகிடையாது. அவர்களைப்போல் ரஸிகர்களுடிகிடையாது. ரஸகுல்லாவைப் போல கையமான இனிப்புப் பண்டமும் கிடையாது.

சென்னை மாகாணத்தில் பூதீ ராஜகிருஷ்ண - விவேகானந்தர் கொண்கைக் கிறிஸ்தவ அறிகம் பரவி இத்தனை மடக்கல் ஏற்பட்டிருப்பதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் ரஸகுல்லாதான் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த இனிப்பான கூட்டத்திலேயே கட்டுவையை கிறுத்திவிட்டால் என்ன? ரோம் சரி; கிறுத்த வேண்டியதுதான். கங்கத்தாவில் அமைதி கிலவும் செய்தி வந்த பிறகு மற்ற விஷயங்களைப் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

வந்தே மாதரம்! ஜே நிரித்!!

சுசுரா வெளியீடு

ஸ்ரீ ஜகதீஷ் சீலிம்ஸ்

ராமதாஸ்

தமிழ்

டைரக்டர்...Y.V.ராவ்

ஸ்ரீ டி.யோ
நியூ தியேட்டர்ஸ் ஸ்ரீ டி.யோஸ்
கடிகத்தா

Y. V. ராவ்
குமாரி ருக்மணி
கனகா ராமநாயன்
அய்யர்

தைவநாயன்
ரங்கசுமரி
மாஸ்டர் சேதுராமன்
மாஸ்டர் பூவைசன்
ரங்கசுமரி
ஜெயசெனி
பேபி ராதா

மற்றும் பலர் ஈடித்தா

பாட்டு :

பாபநாசம் வென்

சங்கீத டைரக்டர் :

C. R. சுப்பராம்

விவரங்களுக்கு :

ஸ்ரீ ஜகதீஷ் மிலிம்ஸ் லிமிடெட்

மதராஸ் 17

::

போன் : 88326

இந்தியாவின் மிகப் பிரபல ஓனஷதம்

லிட்டில்ஸ் ஓரியண்டல் பாம்

போக்கடிப்பது!

வலியை விரைவில்

தாம்பு நோய், கீல் வாயு, வாயுப் பிடிப்புகள், பல்வலி, கணுக்கு அல்லது தலைவலி நீங்க மிகச் சிறந்ததான இந்த லிட்டில்ஸ் ஓரியண்டல் பாமை வாங்குங்கள். அதனால் அதிகப்படி செலவில்க்கை.

தயாரிப்பவர்கள் : லிட்டில்ஸ் ஓரியண்டல் பாம் & ப்ரொட்யூக்ட்ஸ் லிமிடெட்
தயாக் பேட்டி தெ. 67 :: மதராஸ்

DJK 19

பருத்தி நூல்களுக்குப் பிரதான ஸ்தாபனம்
மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்
மதுரை - தாத்துக்குடி - அம்பாசமுத்திரம்

5,00,000 லுக்கும் கதீர்கள். நம்பர் 80 வரை லுக்கள்.

எங்குமேயிருப்போம் நமக்கு : ஒத்தத துக், இரட்டை துக், பல்வலி நெருக்கேற்ற
கோல் துக், மிக் நெருக்கேற்ற சீன் துக், மூலக்கேற்றிய துக்.

நாங்கள் என்ன செய்கிறோம் : கைத்தறி, இயந்திரத் தறி, பின்னல் தறிக்கூட வேண்டிய
காரீக்கள் துக்கள், இயந்திர நெருக்கேற்ற வார்ப்பு துக்கள் கைத்தறி வேப்பியி,
கைவால் முதலியவைகளைக் கேற்ற மட்டக்கு இரட்டை துக்கள், மற்றும் பின்னல்
இயந்திர நெருக்கேற்ற மிகுதுவான என்ன துக்கள் எங்கும் எப்பெறிய பருத்தி துக்கள்
இதற்குமேலியாகும் துக்களைப் போல் எல்லா வகையிலும் கீர்த்தி பெற்றவை. நாங்கள்
தற்போதத் தவிர நெய்வதிலும், ஐக்கிய மாகாண சர்க்கார் தங்கள் அறிக்கையில்,
இந்தியாவிலே துக்கப்படுத்தும் துக்களில் எங்கும் துக்கள் மிகுதுத் தக்கமக்கும் என்னத்
திற்கும் நேர்த்திக்கும், அபுத்தத்திற்கும் மிகச் சிறந்தவை வேண்டும், எல்லா நெருக்க
தொழிலாளர்களும் மிகும்புயதாகவும் உறுதிசெய்தனர்.

தற்போது துக் கிதிரோகம் கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளதால், துக் நேருக்கையான
வர்கள் தங்கள் மாகாணம் அல்லது சமஸ்தான டெக்ஸ்டைல் கண்ட்ரோல் அதிகாரி
களுக்கு விண்ணப்பித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மாணேஜர்கள் : ஏ. & எப். ஹார்வி லிமிடெட்.

பாணிக்கிரகணம்

கே. எஸ். எஸ். ராகவன்

ஏழாம் அத்தியாயம்
சிறை வாசம்

ஆதமாதம் கடுங்காவல் தண்டனையை அனுபவிப்பதற்காகச் சாரங்கன் காலிபுரம் சிறைச்சாலையின் எல்லையை மிதித்த பொழுது கவலையுடன்தான் செஞ்சூன். அப்பாவும், அம்மாவும் இந்த சமாதானத்தைக் கவலப்பட்டவுடன் என்ன பாடு படுவார் போ? தேச பக்தியையும் சுதந்திரப் போரையும் பற்றி அம்மாவுக்கு என்ன தெரியும்? "பின்னை ஜெயிலுக்கு போய் இருக்கிறேன்" என்பதை கண்டபதற்கும் கெட்கப்படுவாரோ, என்னமோ?

பூமா! சேச்சே, அவனைப் பற்றி என்னுடைய தகவல்! ராஜு சொன்னதைக் கேட்டதற்கு சாரங்கன் தன்னை ராஜுவுக்கும் மூலாவுக்கும் கடலே கிற்றும் ஒரு அன்னியன் என்றே கருதத் தொடங்கிவிட்டான். ஆனால், மேலே என்ன செய்வது? அக்னிராட்சியாக மணங்கொண்ட மனைவியைத் தருவில் விட்டு விடுவதா? அல்லது கமத மூகம் தான் அவனுக்கு விடுதலை கொடுத்த ராஜுவை மணக்கச் சம்மதிக்குமா? உலக அப்பிராயம் அப்படி யிருந்த போதிலும்

ராஜு அவனை ஏற்றக் கொள்வானா? பூமா என்ன நினைப்பாரோ? "கல்யாணம் தான் ஆகிவிட்டது, இவரோடுதான் காலம் தள்ள வேண்டும்" என்ற எண்ணுவாரா? இருந்தாலும், இன்னொருவரை காடின அவன் மனம் கணவன்மேல் அன்பைச் செலுத்தமா? தன் வாழ்க்கை முழுவதும் உணர்ச்சி வந்த ஒரு பரிகலனமாகப் போய் விடுமோ?

சாரங்கனின் தல சழன்றது. ஒரு விதத்தில் இந்த ஆதமாதச் சிறை வாசம் ஒரு அனுகூலமாகவே தோன்றிற்று. சாரங்கன் தீர ஆலோசித்த ஒரு முடிவுக்கு வந்த விடவாம். படிப்பு கின்றதால் பாதகம் ஒன்றில்லை. ஒருவேளை புதுவாழ்வு உடதது உதற்கு அது சௌகர்யமாக இருந்தாலும் இருக்கும். ஆதமாதகன் ஆத காட்களாகப் பந்தத்திலும். தேசபக்தாகத் திருச்சி சிறையில் எவ்வளவு உற்சாகமாக வாழ்க்கை உடததினார் என்பதைப் பற்றி ஒரு பிரபல ஆசிரியர் எழுதி யிருத்தது குரபகம் உத்தது. புத்தகங்கள் கொண்டு வா

விண்ணையென்ற ஒரு விஷயம் அவனுக்குக் கவனமாகப் பிடுங்கித் துணுல் அம் கிருப்பவர்களிடம் ஏதாவது இல்லாமலா போகும்? ஒருக்கால் கன்னுக்குப் பாடுதெ வர்க்குட அக்கு இருக்கலாம். பாட்டு என்றவுடன் சாரங்கனுக்குச் சாப்பாட்டு நினைவு வந்தது. வஞ்சனை பில்லாமல் சாப்பிடக் கூடியவன் அவன். திருச்சி சிறையில் அம்மாப்பேட்டை வெங்கட்டா மய்யர் வார்த்தை நோக்கையைப் பற்றி காக்கில் ஜலம் சொட்ட அந்த ஆசிரியர் எழுதி பிடுத் ததை நினைத்தபோது சாரங்கனுக்குத் தோஷம் இங்கு கிடைத்தால் எவ்வளவு கன்னு பிடுக்கும் என்ற தோன்றிற்று.

ஜெயிலுறையில் துறையும்தோது சாரங் கன் மனதில் சாத்தி விவியது, உன்மத்தில் ஒரு “குவி”கூட இருந்தது. முகத்தில் புன்னிரிப்பை வரவழைத்துக் கொண்டான். மற்ற தேசபந்தர்கள் முன் தான் கோழை மாதிரி கட்டுத்து கொள்ளலாமா?

அவனைக் கொண்டு விட்ட அதையில் பன்னிரண்டு பேர்கள் இருந்தார்கள். சரி தான், கூடிப் பேசிக் காலத்தைக் கழிப் பதற்குத்தான் எல்லோரும் வந்திருக் கிருர்கள் போலிருக்கிறது. ஆனால், இதென்ன அதைப்பிச்சுப் பிடிக்கிறதே? சேச்சே! இதென்ன துர்க்காற்றம்? சாரங்கன் மனதைத் திடப்படுத்திக் கொண் டான். தேச நினைமையைப் பற்றிய கவலை

பிணுல் அவர்கள் பேசாம விருக்கிருங்கள்; இதென்ன காலக் காலையா கேலியும் கூத்தமா பிடுக்க?

“ஸார்! உங்களிடம் விகரெட் இருக்கா ஸார்?”—சாரங்கன் இந்தக் கேள்வியை எதிர்பார்க்கவே இல்லை; சிறை சென்ற தியாகிகள் இப்படி முன்பின் தெரியாத ஒருவனோடு அற்பக் காரியத்திற்காக வால் விட்டுப் பிச்சை கேட்க வேண்டுமா?

பைபிவிருந்த விகரெட் பாக்கட்டை வெளியே எடுத்தததான் தாமதம், அதைப் பிடுத்த பன்னிரண்டு பேரும் அவன் மேல் விழுந்து அகப்பட்டதைச் சுருட்டிக் கொண் டார்கள். கையில் ஒன்றும் கிடைக்காத வர்கள் விகரெட் எடுத்ததக் கொண்டு போனவர்களை வைததைக் காதால் கேட்க முடியவில்லை. சாரங்கன் திருக்குறள் பிரசங்கம், ராமாயண காவ்யையும் இவை களைப்பற்றிக் கட்டிவிருந்த ஆகாசச் கோட்டைகளை மூட்டை கட்டி விசி யெறித்தான்.

“ஸார், ‘கோவ்ட் பிளேக்’ விகரெட் இப்போது கிடைக்கிறதா? என்ன இருக் தாலும் ‘கோவ்ட் பிளேக்’ ‘கோவ்ட் பிளேக்’ தான் ஸார்” என்று ஒருவர் சாரங்கன் கொடுத்த விகரெட்டைப் பற்ற வைத்துக் கொண்டே.

“ஸார், இவர் அவல் காட்டுச் சாமான்களை அப்படியே கொடுப்பில் போட வேண்டும்

என்ற இயக்கத்தைத் தட்டி எழுப்பப் போகிறார்கள். அதற்கு வழிகாட்டியாகத்தான் 'கோவ்ட் பிளேக்' விக்ரெட்டை விடாமல் கொஞ்சிக்கொண்டே விருக்கிஞர்" என்றார் விக்ரெட்டைக் கைப்பற்றும் சண்டையில் தோற்றுப் போன ஒருவர்.

"என்னை மட்டும் சொல்கிறீர்கள், பண்டித கேரு கூடத்தான் 'பாரிஸ்' — foreign — விக்ரெட் குடிக்கிறார்."

"பண்டித கேருவாயிருந்தாலென்ன, அவர் தாத்தாவா யிருந்தாலென்ன, குற்றம் குற்றம் தான்."

"வாரும் ஐயா, நம் காலத்து கக்ரேஜே!" என்றார் தமிழ் இலக்கியத்தில் குடியிருக்கிற இன்னொரு தேசபந்தர்.

சாரங்கனுக்கு இவை பெய்வாறற்றையும் கேட்க முடியவில்லை. நல்ல வேளையாக இந்த நாடகம் கிடித்து கடக்கவில்லை.

வெளித் தாழ்வாரத்தில் "டக் டக்" என்ற பூட்டல் சப்தம் கேட்டது. "வார்டர்" என்ற பயத்தடன் கூவினார் ஒருவர். பிடிப்பிப் பாம்பு போல் அடக்கி அவரவர் பிடத்தில் பயத்தடன் உட்கார்த்த கொண்டார்கள் எவ்வோரும்.

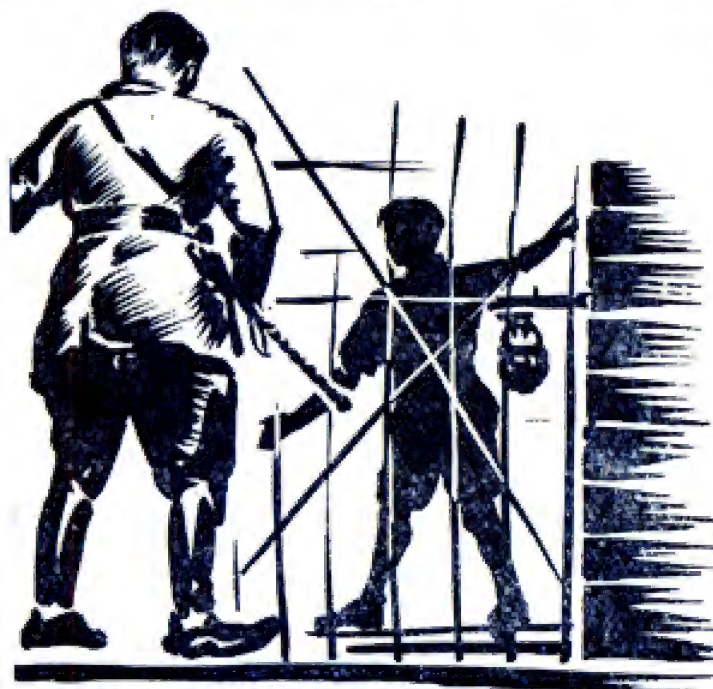
"தடியடியையும், துப்பாக்கிக் குண்டையும் வகியும் செய்யாமல் எதிர்த்த நின்ற தசபந்தர்களா இவர்கள்? இவ்வளவும் இந்திர ஜாலமா? சிறைவாசலா இவர்களை

இப்படி மாற்றி விட்டது? ஒருக்கால் காலும் இவர்கள் மாநிரி ஆடுவீடுகேடு?" சாரங்கன் உடலை இந்த எண்ணம் ஒரு குறுக்குக் குறுக்கிற்றது. "எது எப்படிப் போனாலும், உயிருக்கே ஆபத்த வந்தாலும் சுயமரியாதையைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்" என்ற சாரங்கன் சபதம் செய்தான்.

சாரங்கனுக்கு விக்ரெட் பழக்கம் பட்டணம் வந்த பிறகு ஏற்பட்டதுதான். அதுவும் எப்போதாவது நின்றதுக்கொண்டால்தான் பிடிப்பான். ஜெயிலில் ஒரு நாளில் அவன் விக்ரெட்டெல்லாம் நீர்த்த போய்விட்டது—பெரும்பாலும் பிறருக்குக் கொடுத்துத்தான். சாரங்கன் மறகான் மத்தியானம் வரையில் பொறுத்தான்; முடியவில்லை, காற்றம் மூக்கைத் துளைத்தது. விழேமிடத்த பீடி ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டு செருப்புக்குச்சியைக் கிழித்தான்.

"ஒடிவா, வெய்விட்டு, ஸாருக்கு டிபனொமா கொடுச்சிட்டென்ற" என்றார் "லீடர்" என்ற அழைக்கப்பட்ட ஆத்மாதன்.

சாரங்கனுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. சிரிப்பு ஒய்த்தவுடன் "லீடர்" அவனுக்கு விஷயத்தை விளக்கினார். "இந்த ஜெயிலுக்கு வந்து சேர்ந்தவுடன் எவ்வோரும் 'ஜென்டில்மன்' மாநிரித்தான் உட்பார்கள்; உட்காரும் போது துசிறைத் தட்டி விட்டு உட்காருவார்கள்; அநேகமாக இந்தக் கஞ்சியைக் கண்ணல் கூடத் திரும்பிப் பார்க்க மாட்டார்கள். காணுக் காகவிக்ரெட்டைப்பாதி குடித்த விட்டு எறித்து விடுவார்கள். இரண்டாம் நாள் கொஞ்சம் காது நீளும். அதாவது சண்டையில் ஜோர் இருக்காது; சாப்பாடுகொஞ்சம் உள்ளே போகும். இப்படியாகப் படிப்படி காக நிலையையில் அபிவிருத்தி ஏற்படும். ஆனால் ஒருவன் 'காலி புர வாரி' என்னும் பட்டம் பெறவதற்கு ஒரு முக்கியமான பரிட்சையில் தேறவேண்டும்.

அதான் இந்தப் பீடி. எவன் ஒருவன் ரெழை மிட்டுக் பீடியைப் பொறுக்கிக் கொழுத்துவிடுவோ, அவன் தான் இவ்வரிய பட்டத்தைப் பெறுவதற்குத் தகுதியுள்ளவனாகக் கருதப்படுகிறான்” என்று சொல்லிக் கொண்டே அவர் சாரங்கன் தலையில் ஒரு காகிதக் குல்லாவை வைத்தார். அதில், “இவர் கமது சங்கத்தின் புது அங்கத்தினர். சங்கத்தின் சகல உரிமை

களும் இவருக்கு உண்டு; வாழ்க காலிபுரம்! வாழ்க காலிபுர வாசிகன்!” என்ற கொட்டை எழுத்தில் எழுதி யிருந்தது.

கம் தேசபக்தர்கள் காணுக்காகப் பேசும் பழக்கத்தையும் “ராங்கி”பையும் இழந்திருக்கலாம்; ஆனால் அவர்கள் ஹால்ஸ் உணர்ச்சியை மட்டும் விடவில்லை என்று நினைத்துச் சாரங்கன் மனதிற்குள் சிரித்துக் கொண்டான்.

எட்டாம் அத்தியாயம் புதிய தீர்மானம்

“லீடர்” சொன்ன கதைகளைக் கேட்டபோது சாரங்கனுக்கு இப்படியும் மனிதர்கள் இருப்பார்களா என்றுதான் தோன்றிற்று. வார்டர்கள் என்றால் ஒரு தனி வர்க்கமல்லவோ? அவர்களும் கம்மையப் போன்றவர்கள்தானே? கம் உடலில் ஓடும் சத்தம் அவர்கள் உடம்பிலும் ஓடவில்லையா? கேவலம் பணத்திற்கு அடிமைப்பட்டுத் தங்கள் சகோதரர்களையே—ஒரு புனிதமான கைக்காயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் தேசபக்தர்களையே—யிருகம் களுக்குமே கேவலமாக நடத்தவார்களா? சாரங்கன் முகத்தில் சந்தேகக் குறி தோன்றுவதைக் கண்ட “லீடர்” கொஞ்சம் காரமாகவே பேச ஆரம்பித்தார்.

“கான் சொல்வதை கம்புவது கிரமம் தான். யாராவது என்னிடமே இம்மாதிரி சொன்னால் கான் அதைக் கட்டுக்கதை என்று தூக்கத் தன்னி விடுவேன்.....ஆனால் இங்கே கன்னால் கண்ட பிறகு.....கேளுங்கள் ராமப்பிரம்மத்தை, கான் சொல்வது பொய்யென்று தோன்றினால்... பாவம், மனிதர் சாப்பிடும்போது, ‘இந்தக் கஞ்சியை காய்குடக் குடிக்காத’ என்று சொன்னதற்காக வார்டர் அவரை ஒரு மணி கேரம் படை படைக்கிற வெயிலில், தலையில் அவரால் தூக்க முடியாத பாருங்கல்லை ஏற்றி வைத்து ஓட ஓட விட்டிருக்கிறான். கம் காகசுப்ரமண்யத்தின் முதுகைப் பாருங்கள், இன்றைக்கும் இருக்கின்றன அந்த வடுக்கள். அந்த வார்டருக்கு முதுகு கொஞ்சம் உணல். அவன் நடத்த கொண்டிருந்தபோது காகசுப்ரமணியம் எதையோ பார்த்துச் சிரித்தாராம். தன்னைத் தான் பரிசாசம் செய்கிறார் என்று சொல்லி, வார்டர் அவர் முதுகில் புளியன்

வினாரால் அடித்தான். “இதென்ன அரிபாயம்?” என்று குப்புசாமி கேட்ட தற்கு வார்டர் என்ன செய்தான் தெரியுமா? குப்புசாமியையும் பிடித்து அவர் கையில் வினாராகக் கொடுத்து காகசுப்ரமணியத்தை அடிக்கும்படி செய்தான். குப்புசாமி கொஞ்சம் தயக்கினால் போதும், அவர் முதுகில் ‘பனார், பனார்’ என்று கசையடி.....”

சாரங்கன் காதை மூடிக்கொண்டான். இந்த மனுஷனுக்கு இந்தக் கண்ணுள் சமாசாரங்களைச் சொல்வதில் தான் என்ன திருப்தி? என்று அனுப்புத் தோன்றியது அவனுக்கு. ஒருவேளை, இதெல்லாம் வெறும் கற்பனையா? அல்லது ஏதே கொஞ்சம் நிரூபண ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டு கயிறு திரிக்கிறார்களா? சாரங்கனுக்கு அங்கிருந்தவர்கள் பேச்சில் கடிபிக்கை யில்லை; அவர்கள் நடத்தை பெருமபாலும் அவனுக்கு அருவருப்பையே தந்தது.

ஆனால் அவன் விடுதலைக்குக் கொஞ்சம் முன் நடந்த ஒரு சம்பவம் அவன் மனதையே மாற்றியிட்டது.

கவம்பர் மாதம் மூன்றாவது வாரமே கான்காவது வாரமோ ராமப்பிரம்மம் திடீரென்று சொன்னார்: “என்ன பைத்திய காதத்தனம் செய்துவிட்டோம்.....காந்தி ஜடந்தி காம் கொண்டாட வில்லையே?”

“இப்போதுதான் என்ன...காம் காரை தினம் ஜபந்தி கொண்டாடினால் போச்சு என்று” “லீடர்”

பரபரப்புடன் ஏற்பாடுகள் ஆரம்பமாகிய பழைய பத்திரிகை ஒன்றில் போட்டிருந்த மகாத்மாவின் படத்தை ராமப்பிரம்மம் பத்தியுடன் எடுத்தது, பழக்கஞ்சி கொஞ்ச சமையலறையிலிருந்து இரகசியமாக ஏறு

துக் கொண்டு வந்து சுவரில் ஒட்டினார். காகசபரமணியம் இவ் காகத்தாலேயே சுவரைக் கீறித் தேயைக் கொடியைப் படத் தின்மேல் காட்டினார். இந்தக் கொடி போதாதென்று முருகேசம் தன் வேட்டியைக் கிழித்து, ஒரு பாகத்தில் ஆரஞ்சு கிறத்திற்காகத் தன் கையைக் கீறி ரத்தத் தைத் தடவினார். எக்கிருத்தோ மை பாட்டில் கொண்டு வந்து அதிலிருந்து பச்சை வர்ணம் உண்டாக்கினார் இன்னொருவர்.

மறுகாள் காலைப் பிற்பகல் மணிக்கு எழுந்து அவரவர்களுக்கு உண்டான சரீரத்தில் "தாயின் மணிக்கொடி பாரீ?" பாடித் தவறாது கோணம் செய்தார்கள்.

"மகாத்மா காந்திக்கு ஜே! புரட்சி வாழ்க! சிவிட் இந்தியா!" என்ற கோஷங்கள் வானம் பிளந்தன.

அரைத் தூக்கத்திருந்த வார்டர் விழித்துக் கொண்டான்.

மனமனவென்று வந்து, "இதென்ன கொம்மாணம்?" என்று அவுட்சியமாகக் கேட்டான்.

"உனக்குத் தெரியுமாப்பா, காந்தி காந்தி என்று ஒத்தர் இருக்காரோ....." என்று ஆரம்பித்தார் காகசபரமணியம்.

வார்டரால் இந்தக் கேலியைப் பொறுக்க முடியவில்லை.

"கல்லாத் தெரியுமே, இந்தப் பொக்கை வாய்க்கிழந்தானே அது" என்று சொல்லிக் கொண்டே ஒரு தாவுத் தாலிப் படத்தைக் கிழித்தவிட்டான்.

சாமப்பிரம்மத்தால் இதைப் பொறுக்க முடியவில்லை. வார்டர்மேல் பாய்ந்து அவனைக் கீழே தள்ளி விட்டார். திடுக்கிடாத வார்டர் விழுந்தபடியே தன் "விவரின" எடுத்துப் பலம் கொண்ட மட்டும் விதினார்.

ஐந்து கிமிஷங்களில் அதையைச் சுற்றிலும் ஒரே போலீஸ்காரர்களின் உட்டம்.

வார்டர் உன்னை இருந்தான். ஜெயில் கதவு முடிந்திருந்தது.

"இவர்கள் வார்டரைச் சிறையில் விட்டு வெளியே போகப் பார்த்திருக்கன். விடாதீர்கள்!" என்று கத்தினார் வெள்ளைக் கார ஸார்ஜண்ட்.

ஆனால், வெளியே ஒருவரும் ஓடவில்லை, ஓடப் பிரயத்தனமும் செய்யவில்லை.

தன் நெறியும் தப்பாய்ப் போய்விட்டதே என்று வெள்ளைக்கார ஸார்ஜண்டிற்குக் கோபம் வந்தது. "என் ஜடம் மாதிரி

கித்திரீர்கள்! லாதி சார்ஜ்!" என்று கட்டளை விட்டார் கான்ஸ்டேபிள்களைப் பார்த்து.

அரை மணி கோம் "தடியாராதின" எடுத்தது. அந்தச் சிறைச்சாலை துற அடி கீளம், காற்பது அடி அகலம்தான். ஒருவராலும் தப்ப முடியவில்லை. கான்ஸ்டேபிள்களுக்கு அலுத்த பிறகுதான் தடியடிப் பிரயோகம் கின்றது.

"இந்தக் கலாட்டாவிற்கு கெல்லாம் காரணம் யார்?" என்று ஸார்ஜண்ட் அதிகார தோணியிலேயே கேட்டார் வார்டரைப் பார்த்து.

வார்டர் சாமப்பிரம்மத்தைச் சுட்டிக் காண்பித்தார். அவரைப் பார்க்கத் திரும்பின ஸார்ஜண்டின் கண்ணில் தேயைக் கொடியும் பட்டது.

"ஏய், எழுந்திருந்து இந்தக் கிழிசல் துணியைத் தூக்கி எறி!" என்று ஸார்ஜண்ட் உத்தரவு போட்டார்.

அவர் விரும்பினால் உட எழுந்திருக்க முடியாத நிலைவிருந்தார் சாமப்பிரம்மம். பாவம், முதலில் கல்ல அடி. தவிர மூக்குக் கண்ணாடியில் வேறு அடிபட்டுக் கண்ணாடி கண்ணில் பதித்து விட்டது. கண்ணைத் திறக்க வே முடியவில்லை அவரால்.

ஸார்ஜண்ட் துரையால் இந்தச் சின்ன சமாசாரங்களைக் கவனிக்க முடியுமா? தன் கட்டளையை அவுட்சியம் செய்கிறதென்று ஆங்காரம் கொண்டு எழுந்த போய் சாமப்பிரம்மத்தின் வயிற்றில் ஒரு உதை—பூட்ஸ் காலால்—கொடுத்தார்.

சாங்களுக்குப் பொறுக்க முடியவில்லை.

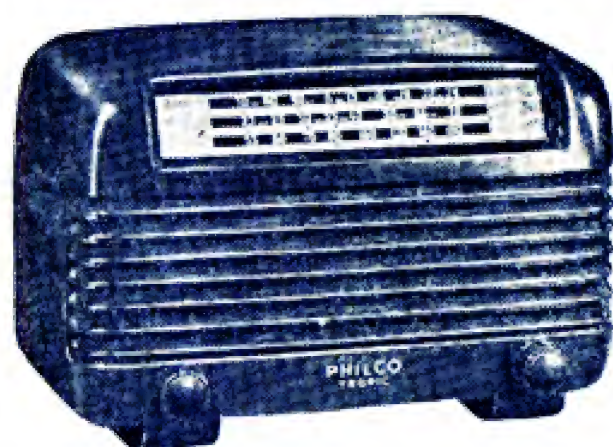
".....அவர் அடிபட்டிருப்பது உனக்குத் தெரிய வில்லையா?" என்று அவரிக் கொண்டு, காலை மறுபடியும் ஒக்கிக் கொண்டிருந்த ஸார்ஜண்டைப் பிடித்துத் தள்ளினார்.

அவ்வளவுதான்! மறுபடியும் தடியடிப் பிரயோகம் ஆரம்பித்தது.

ஒரு மணிக்குப் பிறகு அந்த அதைவி விருந்து கிளம்பிய ஹீன் ஸ்வாங்கன், யுத்தத்திற்குப் பின் யுத்த களத்தில் கேட்கும் தினக்குரலை ஒத்திருந்தது.

சாங்கன் மறுபடியும் ஒரு சபதம் செய்தான்: "எது எப்படிப் போனாலும் சரி, இந்த இங்கிலீஷ்காரர்கள் மேல் இதற்குப் பழிக்குப்பழி வாங்காமல் இருக்கமாட்டேன். என் உயிர் இனி எனக்குத் திரணமாத்திரம்." (தொடரும்)

நந்தேச சிதோஷ்ண ஸ்திதிக்கேற்க செய்யப்பட்ட

பில்கோ ரேடியோ

சாதாரண கிராமபோன்
விடையில்

இப்போது
உங்களுக்குக்
கிடைக்கும்.

ரூ. 385

உங்களுக்கு இஷ்டமான
ஸ்டேஷன்களைக் கேட்கலாம்

அழகிய ப்ளாஸ்டிக் பெட்டி

விவரங்களுக்கு எழுதுங்கள்: சென்னை மாகாண, சமஸ்தான விரியோகல் தங்கள்

மகமத் இப்ருஹிம் அன்ட் கோ

“ விஜய மாளிகை ” 7-8, மவுண்ட் ரோடு, மதராஸ்-2

HC. 28

வேளையில் பள்ளிக்கூடம் சீக்கிரம் விளையாடல்

உங்களை ரொம்பவும் புத்தியாளர்
களும், காரியகரமாகவும், சூதாசிக
ளும், செய்யக் கூடியது.

பள்ளிக்கூடத்திற்கு, காரைக்குடி
அல்லது விளையாட்டுவதற்கு போக
வர, ஹின்ட் டைக்கிள் உங்களை
வேக சீக்கிரத்திற்கு கொண்டு
போகும்

HIND India's Own

தயாரிப்பாளர்: ஹின்ட் டைக்கிள்ஸ் லிமிடெட்.

சென்னை இராஜதானிக்கு (கதேச ஸமஸ்தானங்கள் உள்பட)
ரோல் ரத்குடும்ப டி ஸ்க்ஸ் டிரேடிங் கோ., பாலக்கரை, திருச்சி.

கோடும்: 11, பிராட்வே, சென்னை.

சற்று கவனியுங்கள் "பார்கோ"
உங்களிடம்

சுருட்டுகள்

எப்போதும் தங்கள் சுருட்டு
வாங்கும் போது, சற்று கவ
னித்து "பார்கோ" சுருட்டை
வாங்குங்கள். எப்போதும்
தங்கள் சுருட்டு உபயோகிக்கும்
போது, சற்று கவ
னித்து "பார்கோ"
சுருட்டை உபயோகி
வுங்கள்.

முதல் முதலாக எம்
கும் ஒரே விதம், குணத்
துடன் விற்கப்படுவதை
"பார்கோ" சுருட்
டுகள் தான்.

தங்கள் வாங்கும் அம்
சுருட்டின் உபயோகிக்கும்

சுருட்டின், இந்த பார்கோ, இருக்கிறதே என்று பாருங்கள்

இந்தியன் ருபாக்கோ கம்பெனி லி.,
(மாநேஜிங் எஜண்டஸ்: பார்த்தாகம்யினி)
தாலாபெட்டி, 159, மதராஸ்.

FASITCA

நாள் முழுவதும்
குதூகலம் தான்!

நியதியின்படி - காலைிலிருந்து இரவுவரை -
எக் கவலையுமில்லாமல் உத்ஸாகத்துடன்
இருக்கலாம். ஆனால் - குடல் சரிவர சுத்தம்
செய்யப்படா விட்டால், வெறுப்பும், கடு
கடுப்பும் ஏற்படுவது இயற்கையே.
ஆகையால், உடலின் இயற்கை நியதிகளைப்

பாதுகாக்கும் பொருட்டு, புத்திசாலிகளான எல்லா தாய்மார்களும்
தங்கள் குழந்தைகளுக்கு காலாகாலத்தில் இந்த மிருதுவான
போனோமின்டை கொடுப்பார்கள்.

கத்தமாக மலமிளக்கும் உணவாக சூரீசி

ரு. 1-2-0 ரு. 0-7-0 ஆகிய இரு
கைகளில் எங்கும் கிடைக்கும்.

சென்னை மாகாணத்திற்கு ஏற்பாடு
ஏஜெண்டுகள்:

ஒரீயண்டல் மர்க்கண்டைல் ஏஜன்சி,
88-அ, அரமங்கனா தெரு, சென்னை

மீனாட்சி அவன் கை எட்டக்கூடிய கிடத்தில்...

கொ

மீனாட்சி கவிதாபாட்டு
வேலை செய்கிறான். அவன்
அறிந்து கொள்கிறான்.
கனக்குப்போடுகிறான். எந்த
விதம், உணர்வுகளையும் பிறரை
சமமதிக்கச் செய்கிறான். ஒவ்வொரு
மனிதரும் அவனது மூலக்கருவிக் கரு
மான வேலையை கொடுக்கிறது. அ
போதப்போது அவன் தன் கனா
டியை எடுத்துவிட்டு சற்று சாய்ந்த
கொண்டு ஒருவர் மீது அருகி ஓடி
வெடுத்துக் கொண்டுவந்து - துள்ளி
நிலை. பெரிய

தொழிற் சாலை
யின் போர்ட் அல்
கத்தினர் கூடு
மிடத்திலும் சரி
செய்துக் காரை
தான் ஒருவரு
கடத்தும் விட
பார ஸ்தலத்

திலும் சரி மீ. கல்ல ஓய்வக
கொடுத்த மனுவேகம் அளிக்கிறது.

மீ. ஒருவர் லாபக்
மான கல்ல பழக்
கம். சோர்வுறும்
சமயம் மீ. இளை
பாற்றி கல்ல புத்
துவீர் அளிக்கிறது.
அதை அங்கு தயார்
செய்து கொண்
லுக்கள்.

நல்ல மீ

தயாரிக்கும்

முறை

1. கைபை கெட்டிகளில் காய்ச்
செய்து, உபாதி உபயோகம்.
2. உபாதி சரமிகளாலும் வெத்
வெதப்புகளும் இருந்தால்
உணர்ந்த மீ. தழைப்பைப் போட்டு
கொடுக்கவும். மீட்டரும் அத கல்
சும் களி கல்லமணத்ததத் தரும்.
3. ஒவ்வொரு கப் மீட்டரும் ஒரு
மணிக்கு தழை போட்டு அதிபர்

படியாக உபாதிக்கு ஒரு மணிக்குப் போடவும்.

4. புதிதாக கொடுக்கவந்ததன் மீதான
உபயோகிக்கவும். ஒருபொழுதும் மூன்று
கூபை கொடுக்கவந்த துலத்தையோ,
கொடுக்காத ஜாத்தையோ அவனது சோம்ப
கொடுக்கவந்த ஜாத்தையோ உபயோகிக்
கொடு. ஜாம் குமிகழைப்பைப் போட்டு கிளம்பும்
போதுதான் அத கொடுப்பதற்கு கூட
வாயம்.

5. ஐந்தாவியத்திற்கு குதறவாயம் வெளியும்
கொடுக்கவும்.

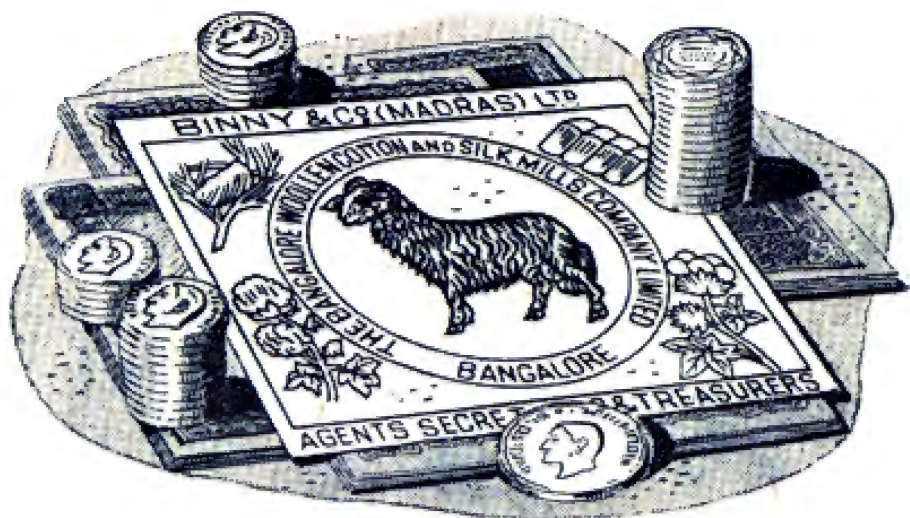
6. உபாதிக்கு இருக்கும் பொழுதே சாத
கொடுக்கவும். பாறும் சோர்க்காதே. கப்புகளும்
கொடுக்காத - கத்தறப்பட்டு அவைகளை
செய்கவும்.

10

சுத்தியும் மீ. தோத்தால்

ந. இ. 10

9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

வழங்குகிற பெறுமதிகள் . . .

பாங்க்னோட்டின் உத்தேசம் திட்டமான பெறுமதியாகும். ஆனால் உலக அமளி துமளிகளின் ஒரு விளைவு என்னவெனில், சில சேலாவணி காரணங்கள் பெரிதளவு மதிப்பிழக்கின்றன. எனினும் இந்த பிடினை மூல்யபரிவர்த்தன காலத்தில் ஒரு பிரமாண மட்டுமாவது குடியாமல் கிடைத்திருக்கிறது. ஒரு கட்டு துணிமீது காணும் 'ஆடு மார்க்கு' அன்றும் இன்றும் ஒருபோலவே, நாடு பூராவமுள்ள எமது ஏரான வாடிக்கைக்காரர்களுக்குக் கிடைக்கும் உண்மை பெறுமதிக்கும், நியாயமான விலையில் சிறந்த குணத்திற்கும் உத்தரவாதமாக விளங்குகிறது.

பெயர்போன ஆடு மார்க்கு மூத்திரையுடைய நெசவுத் தரங்களில் பணம் விகிதமாகிப்பது நன்மையான காரியமேயாகும்.

கம்பளி: பூராவும் கம்பளி ஸுதப்பப் ப்லாங்கெட்டுகளும் பிரயாண ரக்குகளும்—ட்விடுகளும், நேரிய கம்பளி தினுசுகளும், யூனியன் வுர்ட்டிங்குகளும்.

மருத்தி: ஸெய்லா வுர்ட்டிங்குகளும், நேரிய லாங்கிலாத்தும்—கோல்ட் ஸ்டான்டர்ட் வுர்ட்டிங்குகள்—லேம லாங்கிலாத்தும், சாயம் தோய்த்ததும்—ஸும்ரா ஸுதட்டிங்குகள்—டஸ்ஸோர்கள்—ட்ரில்கள்—ட்விக்கள் வகையறு.

மட்டு: 44"/45" அகலம், பற்பல சாயல்களில்.

தயாரிப்போர்கள்: தி பங்க்னாஸ் லுளன், காட்டன் &

ஸில்க் மில்ஸ் கோ., லிட்.

எஜண்டுகள், காரிபதரிசிகள், ட்ரெஷர்கள்

பின்னி & கோ.

(பெங்களூர்) லிட்.

"ஆடுமார்க்கு"

அணிவதற்கு உகந்த துணிகளின் அறிஞர்

என் செய்வேன்?

எஸ்.வி.எஸ்.

இன்று என் கண்களில் இரு கண்ணீர் துளிகள் அரும்பின. அதை அவர் பார்த்து விட்டார். (அப்போது எனக்குக் கலியாணமாகவில்லை.)

ஆம்; அன்று நான் ஆற்றங்கரைக்குப் போய்க்கொண்டிருந்தேன். ஒரு சமை அழுக்குத் துணிகளும் என்னைவிட ஒரு சான் உயரமுள்ள குடமும் இடுப்பில் எடுத்துக் கொண்டு போய்க் கொண்டிருந்தேன். அப்போது என்னை அறியாமலே என் கண்களில் நீர் மல்கி விட்டது. வழியில் எதிர்பாராதவிதமாக அவர் என் எதிரே வரவே, என்னைப் பார்த்த நோடன்றி என் கண்களில் அரும்பிய கண்ணீரையும் பார்த்து விட்டார்.

இன்னொரு நாள் நான் கொல்லையில் பற்றுப் பாத்திரங்கள் போட்டுத் தேய்த்துக் கொண்டிருந்தேன். பாத்திரங்கள் ஏராளமாக இருந்ததால் வெகு நேரம் தேய்க்க வேண்டியதாயிற்று. அந்தப் பாத்திரங்களில் எல்லாம் என் உயிரை வாக்கிய பாத்திரம் ஒரு இருப்பு வாணனி. முதல் நாள் பண்டிகையானதால் அடுப்பில் போட்டு வடை பொரித்து எடுத்ததால், கண்களக் கரி ஏறி யிருந்தது. செங்கல் பொடி பண்ணித் தேய்த்துப் பார்த்தேன். மண்ணில் வைத்துத் தேய்த்துப் பார்த்தேன். எதற்கும் அந்தக் கரி விடவில்லை. அப்போது அம்மாயி “எத்தனை காழிடி இந்தப் பாத்திரங்களைத் தேய்க்க? ஒரு காரியம் சொன்னால் அதோடேயே மடிஞ்சு சமாதியாகி விடுகிறேயே!” என்றான்.

என் உள்ளத்தில் அடங்கிக் கிடந்த துக்கம் தொண்டையை அடைத்துக் கொண்டது. பதில் சொல்ல முடியவில்லை. கண்களில் பொல பொலவென்று கண்ணீர் வந்து விட்டது. அப்போது செம்பில் ஜலம் எடுக்கக் கொல்லைப் பக்கம் வந்த அவர் இதைப் பார்த்துவிட்டார். அவர் முகம்—அந்தக் கணியானமுகம்—எதோ மாதிரி யாகிவிட்டது!

மற்றொரு நாள்.....

அன்று திபாவணி. காலேஜில் படித்ததுக் கொண்டிருந்த அவர் திபாவணிக்கு முதல்

நாளே வீட்டுக்கு வந்திருந்தார். அன்றிர வெல்லாம் எனக்கு ஒய்வு ஒழிவில்லாத வேலை! இந்த நிலைமையில், கண்களத் துக்கிவிட்டு ஆறு மணிக்கு எழுந்திருந்த அம்மாயி, “இன்னும் எங்களுக்குக் கொல்லம் வெங்கீர் போட்டாக வில்லையா? இப்படி ஒவ்வொரு காரியமும் நீட்டினால் என்னிக்கு விடியறது?” என்று குத்தலாகச் சொன்னான். மனசு தாங்க முடியாமல் வெடித்து விடும்போலிருந்தது. கண்களில் குய் குய் என்று கண்ணீர் பெருகிவிட்டது. “என் அம்மா, நானும் கிழமைமுதல் அவளை அப்படிப் படுத்துகிறேன்?” என்று ஒரு குரல் வந்தது. முகத்தை ஏதெடுத்தப் பார்த்தேன். கண்ணீர் திரையை ஊடுருவி அவர் முகம் என் இதயத்தில் படிந்தது.

இதைப் போன்ற எத்தனையோ சம்பவங்களின்போது அவர் என்மீது இரக்கக் கொண்டார். அந்த இரக்கம் நாளடைவில் அன்பாக மாறியது. அந்த அன்பில் அவருடைய தந்தைக்கும், தாய்க்கும் பிடிக்காத காரியத்தைச் செய்தார்.

என்னைப் பலரறிய அக்னி சாட்சியாகத் தம் தர்மபத்னி என்று ஏற்றுக் கொண்டார். அவருடைய இன்ப துன்பங்களில் உண்மையிலேயே பங்களித்து அனாதையாகக் கிடந்தவளை உயர்த்தியதை விட எனக்குக் கிடைக்கக் கூடிய பாக்கியம்தான் என்ன இருக்கிறது!

இதற்கெல்லாம் என் வாழ் காளில் அவருக்கு என்ன கைம்மாறு நான் செய்ய முடியும்? நினைக்க நினைக்க கன்றியினுல் பூரித்து..... ஆம், கண்களில் நீர் துளிகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வருகிறது.

அச்சமயத்தில் அவரே வந்துவிட்டார்.

“அம்புஜம்! மறுபடியும் கண்ணீர்?”

“நான் என்ன செய்வேன்? எல்லாவில்லாத துன்பத்தில் உழன்ற போதும் என் கண்கள் கண்ணீர் பெருக்கித் தங்களை மிகவும் வருத்தமுறச் செய்தது. அந்தத் துன்பத்தை யெல்லாம் தாங்கள் தடைத் ததை நினைத்தால் எல்லையில்லா இன்பம் உண்டாகிக் கண்கள் கண்ணீர் சொரிந் ததே! அதற்கு நான் என்ன செய்வேன்?”

கர்வமும் பங்கமும்

அருத்தமா

மேற்படிக்கதை-10

டாக்டர் மூர்த்தி இத்தடம்
மூன்று தடவை ஹாஸ்டல் அடித்த
விட்டான். கதவைத் திறப்பவா
எவரையும் காணும். கிரீக், கிரீக்
என்று அவறிற்ற மின்சார ஹான்.
ஆனால் ஒரு பதிலும் இல்லை. பிறகு
கை ஹாஸ்டல் பாம், பாம் என்ற
ஒசையைக் கொடுப்பினான். அதற்கும்
பதில் இல்லை. மூர்த்திக்கு எரிச்சல்
பற்றிக் கொண்டு வந்தது. கல்ல
வெய்யில் வேலை. பங்குனி மாதத்
தச் சூரியன் தலை வெடித்துவிடும்
போல் காய்ந்து கொண்டு இருந்
தது. மூர்த்தி காரியிருத்தபடியே
கீட்டை கொக்கினான். ஒரு பெண்
சாய்வு கால்காலியில் படுத்திக்
கொண்டு இருந்தான். ஒவ்வொரு
தரம் ஹான் சப்தத்திற்கும் அவன்
"காயர், காயர்" என்று உரக்கக்
கூப்பிடலானான்.

"இருந்த இடத்திலிருந்தே காயர்,
காயர் என்று!" என்று டாக்டர்
மூர்த்தி பல்லை கற, கற வென்று
கடித்துக் கொண்டான். "செல்வச்
செருக்கு" என்று அவன் வாய்
முனை முனைத்தது. "ஓர் அடி
தரத்தில் இருக்கும் கேட்டைத்
திறக்க காயர் வர வேண்டுமாம்.
பணம் செய்யும் வேலை!"

அவன் திரும்பிப் போயிருப்பான்.
ஆனால் அவன் 'மூர்த்தி' அல்லவா?

அவனுக்கு அவன் தாய் இட்ட
பெயர் 'சத்திய மூர்த்தி!' அவன்

பாசுவன்

தோழர்கள் மாத்திரம் அவனை 'சாமர்த்திய மூர்த்தி' என்றே அழைத்தார்கள். சாமர்த்தியம் இல்லாவிட்டால் இந்த இனம் முப்பது வயதிலேயே இவ்வளவு பிரக்ஞாதி அடைய முடியுமா? அந்தச் சாமர்த்திய மூர்த்தி இந்தப் பெண்ணின் கவர்த்திற்காகப் பெரிய இடத்தைக் கேளை விட்டு விட விரும்பவில்லை. தானே இறங்கிக் கேட்டைத் திறத்துவிட்டு வந்து காணா உன்னை செலுத்திச் சென்றான். பெரிய பக்கனா. தோட்டம் வெகு அழகாயும், அலங்காரமாயும் இருந்தது. இந்த ஐக்கவர்யச் சின்னங்களைல்லாம் அவனது கோபத்தை அறிக்கைச் செய்தன.

அவன் உன்னை துறையும்போதே அந்தப் பெண் எழுந்த சின்று சிரித்து வாவேற்றான். "கீங்கனேயா திறந்து கொண்டைக்கள் இந்த காயர் எங்கே போனானோ தெரியவில்லை. லோ லாரி!" என்றான்.

"ஆமாம், இனிப்பு வேறே!" என்று கிணைத்துக் கொண்டான் மூர்த்தி. அவன் பதிலுக்குக் கூடச் சிரிக்க வில்லை. முகத்தைச் சிற்றாகக் கடுமையாகவே வைத்துக் கொண்டான்.

தன் பெண்ணின் வார்த்தைகளைக் கேட்டுக் கொண்டே அந்த விட்டு ஏறுமானரே வந்து விட்டார். அவர் வேறே, "இந்த வேலைக்காரர்-னே இப்படித்தான் னார், ஹி...ஹி...ஹி!" என்று வாவேற்றான். மூர்த்தியின் முகத்தில் ஓர் ஏனெனச் சிரிப்புத் தோன்றி மறைந்தது.

"கோயாளி எங்கே?"

"வாருங்கள் இப்படி!" என்று அவனை மாடிக்கு அழைத்துச் சென்றார் அவர்.

கிரீமலா கிழேயே தங்கி விட்டான். அவன் வைத்தியக் கல்லூரியில் கடைசி வருஷம் படித்துக் கொண்டிருந்தான். ஆதலால் இந்த பிரபல டாக்டரிடம் அவனுக்கு மதிப்பு ஏற்பட்டதில் வியப்பு இல்லை. ஆனால் அவனுடைய முகபாவம் அவனை அருகில் கொடுக்க விடவில்லை. அவன் தன்னை அலக்கியம் செய்ததாக கிணைத்துக் கொண்டான்.

டாக்டர் கோயாளியைப் பார்த்து விட்டுக் கிழே இறங்கினார். கிரீமலா எழுந்து, "அம்மாவுக்கு என்ன ஜூரம், என்ன ஆகாரம் கொடுக்க?" என்று ஆவனடன் கேட்டான்.

"எல்லாம் மேலே சொல்லி இருக்கிறேன்" என்று கருக்கமாயும் சாவதான

மாயும் சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார் டாக்டர்.

கிரீமலா உதட்டைக் கடித்துக் கொண்டான்.

மூர்த்தி வாசலில் சென்று காரில் ஏறிக் கொண்டு புறப்பட்டான். கேட்டுக்கு வெளியே சென்றதும் காணா சிறுத்தி, கிழே இறங்கி கேட்டை மூடி விட்டு மறுபடியும் காரில் ஏறிச் சென்றான். "வேண்டாம்!" என்று ஏதோ சொன்னான் கிரீமலா. அது அவன் காதில் விழுந்ததாகத் தெரியவில்லை. அவன் திரும்பிப் பாராமலே போய்விட்டான்.

அவன் போன பிறகு கிரீமலா மேலே ஓடினான். அம்மாவின் அருகில் உட்கார்ந்து கொண்டான்.

"எப்படி இருக்கிறது, அம்மா?"

"நிலுவலி கொஞ்சம் சுமார். டாக்டர் கெட்டிக்காரன் என்று எங்கே லாரும் சொல்லுகிறார்கள். அவனைப் பார்த்தாலும் அப்படித்தான் தோன்றுகிறது!"

கிரீமலா அதைக் கவனிக்கவில்லை. அதை அவன் ஆமோதிக்க வில்லை போலும். எழுந்த அவன் எழுதிக் கொடுத்த மருத்துவன் வென்று பார்வைவிட்டான். தாயாருக்குத் தர்மாயிடரை வைத்த டெம்பரேசரைக் குறித்து வைத்த விட்டு வெளியே போகலானான். அப்போது அவனுடைய தகப்பனார் சுப்பிரமணியம் அங்கே வந்தார்.

"என்ன, கிரீமல்! டாக்டரைப் பார்த்தாயா? உன்னிடம் என்ன சொன்னார்?"

"எல்லாம் உங்களிடம் சொல்லி விருப்பதாய்ச் சொன்னார்."

அவன் குரலிலிருந்து டாக்டர் அவனிடம் கல்ல அபிப்பிராயத்தைப் பெற வில்லை என்று அவருக்குத் தெரிந்தது.

"என்ன, உன்னிடமா அப்படிச் சொன்னார்? நீ வைத்தியக் கல்லூரி மாணவியென்று சொன்னாயோ?"

"அவ்வளவு தூரம் அவர் பேச்சு வைத்துக்கொள்ள வில்லை."

"உனக்குக் குறையாக இருக்கிறதா என்ன?" என்றபோதே கனக்கென்ற ஒரு சிறிய துண்டுச் சிரிப்பு அவர் தொண்டையில் சப்தித்தது.

"எனக்கு ஒன்றும் குறை இல்லை!" என்று கிறிஸ்து கிரீமலா. "கான் ஒன்றும் அந்தக் கர்வம் பிடித்தவனுடைய பேச்சுக்காக ஏங்கவில்லை. கொஞ்சம் கூட மரியாதையே

இல்லையப்பா அவனுக்கு!" என்று கேக வசனத்தில் ஆரம்பித்து விட்டான்.

"அவன் கிடக்கிறான். தன்னுடைய பிராபல்யத்தினால் அகம்பாவம் ஏற்பட்டிருக்கும் அவனுக்கு!" என்று சாத்தப் படுத்தினார் தகப்பனார்.

மூர்த்தி தன் வீட்டிற்குச் சென்றான். அவன் வயதான தாய் கதையைத் திறந்தான். "என்டாப்பா இத்தனை கால்கை, சாப்பிட வா!" என்று வரவேற்றான். அவனது மூன்று வயதப் பெண் ஜயா ஓடி வந்து 'அப்பா' என்று காலில் கட்டிக் கொண்டாள். "அப்பா பாவம், உவ்வாவா அப்பா?" என்றான் அவன் களைத்த மூகத்தைப் பார்த்து.

"இவ்வேடி கண்ணு, அப்பா குளிச்சா உவ்வா போயிடும்" என்று சிரித்துக் கொண்டே அவளை வாரி அணைத்தான் மூர்த்தி.

"அம்மா..." என்றான் மூர்த்தி சாப்பிட்டுக்கொண்டே. "கமக்கு கிறையப் பணம் வந்தால் கம் ஜயாவை எப்படி பார்த்துக் கொள்ளுகிறது என்று பயமாக இருக்கிறது."

அவன் தாயார் காமாக்கி அம்மான் சிரித்துக் கொண்டாள். தன் மகன் இவ்வளவு பணம் சம்பாதித்தும், 'வந்தால்' என்று எதிர்காலத்தை உபயோகிப்பதைக் கேட்டு, "என்டா, அப்படி?" என்றான்.

"அம்மா, பணம் என்ன பாடு படுத்தித் தெது தெரியுமா?" என்று பீடிகை போட்டுக் கொண்டு அன்று கடத்ததைச் சொன்னான். அவன் தாயார், "ஆமாம், ஆமாம்" என்று ஆமோதித்த விட்டு, "கம்ம குழக்கைக்கு என்ன பயம்? அவன் அம்மா எப்படிப்பட்டவன்! அவளைக் 'கொண்டு' வந்தாலே போதுமே. இல்லை, அப்பாவுக்குத் தான் என்ன?" என்றான்.

"அப்படியானால், உன் பிள்ளைக்குக் கர்வம் கிடையாது என்கிறாயாக்கும்!"

காமாக்கி அம்மான் மெனனமாகப் புன்னகை பூத்தாள்.

அடுத்த நாள் கிரீமலா டாக்டர் எதிரி வேயே வாலில்லை. அவன் கார் ஒசை கேட்டவுடனே வேறு வழியாக வெளியே ஓடிப்பிவிட்டான்.

மூர்த்தி கோயாளியைப் பரீக்ஷை செய்தான். "இன்று எப்படி இருக்கிறது, அம்மா?" என்றான். குரலில்தான் என்ன

வினயம் என்ற தோன்றியது பார்வதி அம்மாளுக்கு.

கை அலம்ப ஜலம் கொடுக்கவோ, தர்மாமீடர், காகிதம் எடுத்துக் கொடுக்கவோ ஆனில்லாமல் தவித்தான் மூர்த்தி. கிரீமலாவின் தாய், "ஐயோ, இந்தப் பெண்குட ஏக்கேயோ போய்விட்டதே!" என்று அங்கலாய்த்தான். அப்போது அங்கே வந்த கணவரிடம், "கொஞ்சம் டாக்டருக்கு வேண்டியதைப் பாருக்கனேன்" என்றான். அவர் உடனே, "காயர், காயர்" என்று அழைக்கப் போய்விட்டார்.

மூர்த்தி, "கீக்கன் அலட்டிக் கொன்னா தீர்கன், அம்மா! கான் பார்த்துக் கொள்ளுகிறேன்" என்றான் புன்சிரிப்புடன்.

அவன் மேஜையின் அருகில் சென்றான். அங்கே எல்லாம் அவக்கோலமாகக் கிடந்தன. "காம் செய்ய வேண்டியதை எல்லாம் காயரைச் செய்யச் சொன்னால் இப்படித்தான் இருக்கும்" என்று நினைத்துக் கொண்டே, எல்லா சாமான்களையும் ஒழுங்காக எடுத்து வைத்தான். ஓரத்தில் இருந்த ஒரு காகிதம் காற்றில் பறந்து கிழே விழுந்தது. அதை எடுத்துப் பார்த்தான் மூர்த்தி. மணிக் கணக்காக டெம்பரேசர் குறிக்கப்பட்டிருந்தது. வேசாகச் சிரித்துக் கொண்டான். பிறகு கோயாளிக்கு வேண்டியவைகளைக் கவனித்து விட்டுக் கிளம்பினான்.

வீட்டு எஜமானர் வந்து விசாரித்தார். மூர்த்தியின் முகம் கவலையைக் காட்டியது. டைபாய்டு என்று சந்தேகிப்பதாயும், அடுத்த நாள் சாத்தப் பரீக்ஷை செய்வதாயும் சொல்லி விட்டுப் போனான்.

அவன் கேட்டன்டை செவ்வதற்கும் கிரீமலா திரும்பி வருவதற்கும் சரியாக இருந்தது. அவன் மரியாதைக்காக 'கமஸ்தே' என்று கை கூப்பினான். மூர்த்தி அதை ஒரு கையால் ஏற்றுக் கொண்டான். மறுகணம் மறைந்தான்.

"மரியாதையைப் பார்!" என்று முணுமுணுத்தான் கிரீமலா.

உள்ளே சென்றதும் தகப்பனார் டாக்டர் கூறியதை அவனிடம் சொன்னார். அவன் கவலையுடன் உடனே அம்மாவிடம் ஓடினான்.

"கிரீமலா, நீ கொஞ்சம் இருந்த டாக்டர் வரும்போது பார்த்துக் கொள்ளக் கூடாது?" என்றான் பார்வதி அம்மான். பிறகு ஜூரத்தில் எதோ முன்கிணர்.

மறகான் மூர்த்தி சத்தப் பரிசைச் செய் தான். டைப்பாடுதான் என்று கிரீன பித்து அவர்களுக்கு அறிவித்தான். கிரீனாவின் தகப்பனார் பயத்தே போய் விட்டார்.

“தினமும் இரண்டு மணிக்கு ஒருதாம் டெம்பரேச்சர் எடுக்க வேண்டும். இந்த அதையை சற்றுச் சத்தமாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்” என்று கூறினான் மூர்த்தி. அவன் கண்கள் மேஜையின் மேல் சென்றன. அதன் குறிப்பை அறிந்த கொண்டார் சுப்பிரமணியம். பிறகு ஆகா விவரங்களைச் சொல்லி விட்டு வீட்டுக்குப் புறப்பட்டான் மூர்த்தி.

“வேண்டுமானால் இரண்டு கர்னுகள் ஏற்பாடு செய்கிறீர்களா?” என்று கேட்டார் சுப்பிரமணியம்.

“உம்..... வீட்டில் பார்த்துக் கொண்ட யாராவது இருந்தால் அவசியமில்லை.”

“என் பெண் மெடிகல் காலேஜில் எம். பி. பி. எஸ். கடைசி வருஷம்.”

“அப்படியானால் கர்ன் அனாவசியம்!”

“இல்லை, அதற்கில்லை. குழந்தை.....” என்று இழுத்தார் சுப்பிரமணியம்.

மூர்த்தி, வைத்தியத் தொழிலில் இறம் கப்போகும் ‘குழந்தை’யை கினைத்துச் சிரித்துக் கொண்டான் மனதுக் குன்றேயே.

“சரி, காளைக்கு ஒரு கர்னை அனுப்புகிறேன்” என்று சொல்லி விட்டுப் போனான்.

தந்தையும் மகளும் பேசிக் கொண் டிருந்தார்கள்.

“மிஸ்டர் அகம்பாவமூர்த்தி என்ன சொல்கிறீர்கள் தெரியுமா உன்னைப் பற்றி?” என்று சிரித்துக் கொண்டே கேட்டார் சுப்பிரமணியம்.

“கான் அவர் அபிப்பிராயத்தை அனுவனவும் மதிக்கவில்லை, அப்பா! ஆனாலும், சொல்லுங்கள், பார்ப்போம்.”

“3 கன்சுப் டெம்பரேச்சர் எடுக்க வில்லையாம். அதையைச் சத்தமாக வைக்கவில்லையாம்.”

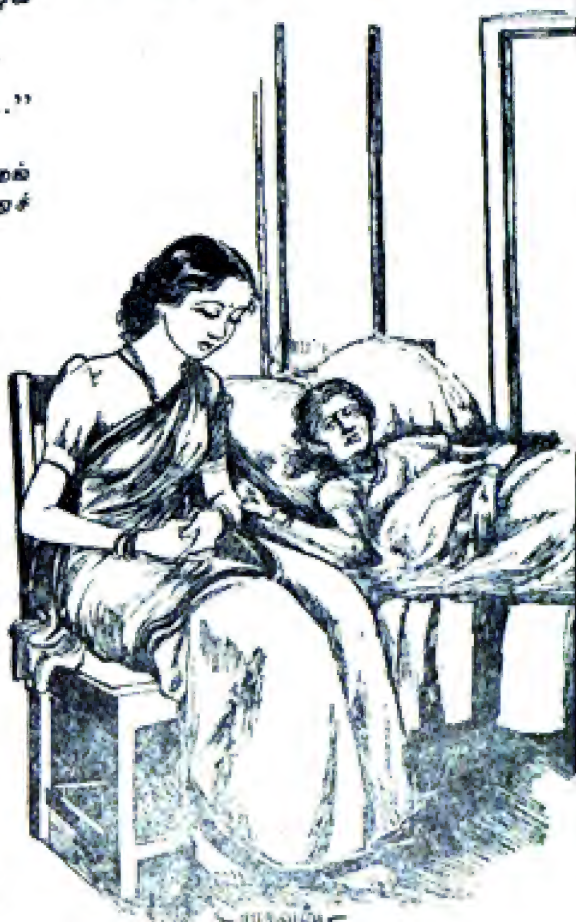
ஒன்றும் பதிக் சொல்லாமல் உதட்டைக் கடித்துக் கொண்டான் கிரீனா. டாக்டர் கூறியதன் உண்மை மனதை உறுத்தத்தான் செய்தது.

அன்றைய தினத்திலிருந்து ரோயாலி யின் அதையைத் தானே கன்சுக் குழங்காக வைக்க ஆரம்பித்தான் கிரீனா. மூர்த்தியினிடம் மதிப்பு வந்தவீடில்லை அவளுக்கு. அவனது எல்ல அபிப்பிராயத்தையும் கோ வில்லை அவனது மனம். அவனது கண்டிப் பான—கர்வமான—வார்த்தைகளுக்கு பயத்தே அவன் அவ்வாறு செய்யலானான். ஆனால் அதைத் தன் மனதுக்குள்ளே கூட ஒத்துக் கொண்டானா அவன்!

ஒரு மாதமாகிவிட்டது. பார்வதி அம்மா னின் உடம்பும் குணமடைந்த விட்டது. ஜூரத்தினால் ஏற்பட்ட பலவீனம் தவிர வேற ஒன்றுமில்லை.

அந்த கிரீனா தன் தாய் தகப்பனா குடன் வெளி வராதாவில் பேசிக்கொண் டிருந்தாள். அம்மா கூறினா :

“அந்த மூர்த்தி இல்லாவிட்டால் எனக்கு குணமே ஆகி இராத...அவன் பெயர் என்ன மூர்த்தியோ?”

“சத்தியமூர்த்தி போல இருக்கிறது” என்ற பட்டதம் படாததமாகப் பேசினான் கிரீமலா.

“கல்ல பொருத்தமான பெயர். காண் மட்டும் அவனுக்கு ‘மௌனஜன்மமூர்த்தி’ என்ற பெயர் வைத்திருக்கிறேன்.”

கிரீமலாவுக்கு பேச்சு ரவிக்கவியில்லை. அம்மாவின் புகழ் மாலை அவன் காதுகளில் காராசமாக விழுந்தது. அவன் பலதூண்டுதலில் அவளை எதிர்த்துப் பேசக் கூடாது என்ற மௌனமாக இருந்த விட்டானே தவிர முகம் மாத்திரம் சுண்டி விட்டது. அவன் மனதில் அந்த ஏற்பட்ட புன் இன்னும் ஆதலில்லை. அந்த கான் அவனுக்கு அப்படியே ரூபம் வந்தது. கிணத்த கிணத்தப் பொக்கினான்.

தாயார் காயலாவாக இருந்த சமயத்தில் டாக்டர் வந்தால் சாதாரணமாக அவர்

எதிரில் அவன் போவதில்லை. அந்த என்னவோ அவர் வரும்போது அவன் தன் தர்பின் பக்கத்தில் காற்காலியின் மேல் உட்கார்த்தகொண் டிருந்தான். அதைப் பார்த்துக் கொண்டே வந்த மூர்த்தி முகத்தை வழக்கத்தை விடக் கடுமையாக வைத்துக் கொண்டு, “இந்த மாநிலி ஜூரத்தில் பக்கத்தில் உட்காருவது அங்கவடி கல்லதல்ல” என்றான்.

“கான்.....” என்ற எதோ சொல்ல வாயெடுத்தான் கிரீமலா.

“அதுதான். டாக்டராகப் போகிறவர் களுக்கு இவ்வளவாவது தெரிந்திருக்க வேண்டும்” என்றான். அத்துடன் சிங்காமல், “உடனே போய் உடையை மாற்றிக் கொள்” என்றான். குரலில் அதிகாரம் தொனித்தது.

கர்ணும் வேசாகச் சிரித்தான்.

கிரீமலாவுக்கு கோபம் பொங்கிக் கொண்டு வந்தது. “என்ன கைசியம்! ‘மாற்றிக் கொள்’ என்ற அதிகாரத்தைப் பார். எனக்கும் அதிகுஷ்டம் இருந்தால் காணக்கே ஒரு பெரிய டாக்டர் ஆக மாட்டேனா? கர்வத்திற்கும் ஓர் எல்ல இல்லையே” என்ற கெதும்பினான். படபடவென்று கான்கு வார்த்தைகள் சொல்லி விட வேண்டுமென்று காக்கு தடித்தது. ஆனால் தன்னிடம் குற்ற யிருப்பதாகத் தோன்றியதால் ஒன்றும் பேசாமல் வெளியே போய்விட்டான். கர்வின் சிரிப்பு எரிசிற நிலில் என்னெனைய ஊற்றிற்று.

தன் மகளின் முக மாறுதலைக் கவனித்த பார்வதி அம்மான் பேச்சை மாற்றினாள்.

“ஆமாம், உன்னுடைய பரீகஷ எப்போ?”

“வந்து விட்டது. சீக்கிரத்தி லேயே.”

“பிறகு என்ன செய்யப் போகிறது?”

“என்ன செய்வது? ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் ஹவுஸ் ஸூசுகுத் தான் போக வேண்டும்.”

ஒரு மாதமாகியும் பணம் வராததைக் கண்ட மூர்த்தி ‘பில்’லை அனுப்பினான். அவன் அவ்வளவு

கண்டிப்பா? இல்லை. ஏழைகளிடம் பணமே
காங்க மாட்டான். எடுத்தா மனிதரிடம்
தானாகக் கேட்க மாட்டான். அவர்கள்
எவ்வளவு கொடுத்தாலும் வாங்கிக் கொள்
வான். ஆனால் பணக்காரரிடம்—அதையும்
செருக்குடைய பணக்காரரிடம்—சத்தம்
தயவின்றி வருவித்து விடுவான்.

‘பில்’ இவ் கண்டதும் சுப்பிரமணியத்
தக்கு செரு கோபம் வந்து விட்டது.

“என்ன, கொடுக்காமல் ஒடிப் போய்
விடுவாமா?” என்று உறுயிஞர்.

“அவ்வளவுதான் பழகத் தெரிக்கத்
தவணம்!” என்று என்னமாகச் சிரித்தான்
கீர்மலா.

பார்வதி அம்மாளுக்கு மட்டும் அவர்கள்
இதுவகையில் பணம் அனுப்பாதது சத்தம்
பிடிக்கவில்லை.

கீர்மலாவுக்குப் பரிசை முடித்த சினம்
தும் வந்து விட்டது. ராஜதானியிலேயே
முதலாகத் தேறி யிருந்தான்.

கீர்மலா ஜெனரல் ஆல்பர்திரியில் ஹவுஸ்
ஸர்ஜனாக அமர்ந்தான். அப்பொழுது
அவளுக்கு எல்லா இடங்களிலும் போய்
வேலை பரீக்ஷ வேண்டி இருந்தது. அங்கே
அவளுக்கு மிகவும் உதவி புரித்த வந்தவன்
கீர்மலா.

ஞானமணி காற்பது வயதான மூது.
கீர்மலாவின் கன்னம் கபடற்ற உன்னமும்
புத்திசாலித்தனமும் அவன் மனதைக்
கவர்ந்தன. கீர்மலாவுக்குத் தன் அனுபவத்
தில் தெரிந்த கொண்ட சுகசியங்களை
எல்லாம் சொல்லிக் கொடுத்தான். இடை
யிடையே டாக்டர் மூர்த்தியைப் பற்றி
தூயமால் புகழ்ந்து கொண்டு இருப்பான்
ஞானமணி. அவர் குணத்தை விவரிப்
பான். அவர் படிப்பை உயர்த்தி வைப்
பான். அவர் கைகாசியை மெச்சுவான்.
அவர் அனுபவத்தைச் சொல்லி வியப்பான்.

ஆரம்பத்தில் கீர்மலாவுக்கு இதெல்லாம்
அருவருப்பாகத்தான் இருந்தது. கல்வ
மாதிரியான ஞானமணியின் மனதைப்
புண்படுத்தக் கூடா தென்ற இந்தப் புகழ்
காலகளை எல்லாம் அசட்டையுடன்
கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். ஆனால்
கீக்கொத்திலேயே அவன் மனது ஆச்சரியம்
அடைந்தது. தான் அறிந்த மூர்த்திக்கும்
இவன் விவரிக்கும் மூர்த்திக்கும் அது

கஜாந்திரமாகத் தோன்றிற்ற அவளுக்கு-
ஞானமணி அவர் தன் குருமூர்த்தி என்ற
உதவான். அவளுக்கு கீர்மலா முன்னுக்கு
வரவேண்டு மென்ற ஆசை தோன்றி
விட்டது. அவன் ஒருகால் கீர்மலாவிடம்
கறிஞன்:

“கான் ஒன்று சொல்லுகிறேன்
கேளுங்கள், அம்மா. நீங்கள் அந்த டாக்டர்
டம் வேலை கற்றக் கொள்ளுங்கள்.
அப்புறம் உங்களுக்கு இளை கிடையாது.”

கீர்மலா தான் அபிவிருத்தி அடைய
எந்தத் தியாகமும் செய்யத் தயாராக இருந்
தான். மூர்த்தியிடம் சென்று வேலை
கற்றக் கொள்ளுவது ஒரு தியாகமாகத்
தான் தோன்றியது அவளுக்கு.

மறுபடியும் ஞானமணி ஆரம்பித்த விட்
டான். “அவர் புத்திமனிகள் தான் எனக்கு
இந்த கிலைமையைக் கொடுத்திருக்கிறது.
இப்பொழுது ஞானமணியைக் கோராத
வர்கள் கிடையாது.....நீங்கள் டாக்டர்
லீலாதேவியை காடினால் காரியம் கடைக்
கும்” என்று வழியையும் காட்டி விட்டான்.

“என்ன, லீலா தேவிக்கும் அவருக்கும்
அவ்வளவு கிணைகமா?”

“ஆமாம், லீலாதேவி ஏது கொன்னாலும்
அதை அவர் தட்டமாட்டார். லீலாதேவி
யும் டாக்டர் மணவி சாந்தாதேவியும்
பாலிய கிணைகம். பாலம் சாந்தா தான்
இறந்த விட்டான். தக்கம்ன தக்கக்
கட்டி” என்று பெருமூச் செறித்தான்
ஞானமணி.

கீர்மலா லீலாதேவியைத் தேடிக்
கொண்டு போனான். அவன் மனதில்
பலவாறு கித்தனை அலைகள் மோதின.
நீர்க்கமாக யோசித்ததில் தன் பேரில்தான்
குந்தம் கிறைய இருப்பதை அறிந்தான்.
மூர்த்தியைப் பற்றி ஒவ்வொருவரும் புகழ்
வதைக் கண்டு தன் அபிப்பிராயத்தை
மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்று உணர்ந்
தான். இப்பொழுது அவனது கன் மதிப்பைக்
கோரினான். தனது தாயின் நீர்க்க தரி
சனத்தை கினைத்து வியக்கான். தாயர்
தினமும் “டாக்டர் மூர்த்தியைப் பார்த்
தாயா?” என்று கேட்பான். கீர்மலா,
“கான் ஒன்றும் அந்த கல்வ மூட்டையைத்
தரிக்கவில்லை” என்று திறுவான். இப்
பொழுது அதை கினைத்தத் தன்னைத்
தானே கொத்து கொண்டான்.

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

சாபம் பலித்தது!

ஸஸ்ஸு

‘டக்’ என்று மேஜையின் மீதிருந்த மணியை ஆத்திரத்துடன் அடித்தேன். பியூன் பீமசேன சால் ஓடி வந்தான். அவன் அப்படி ஓடி வந்தபோது பூமி அதிர்த்ததோ என்று நீங்கள் சந்தேகப் படாதீர்கள்; காகிதத் துண்டு காற்றில் அடித்துக் கொண்டு வருவது போலத்தா னிருக்கும் அவன் ஓடி வருவது. காதக மேடை தாவணைப் போல மீசை மட்டும் ஆனைத் துக்கி யடிக்கும். மிகவும் இனிய மன கலையவன். அவனைக் கண்டதும், “இதோ பார் பீமா, கான் இனிமேல் யாரையும் பார்க்க மாட்டேன்” என்று கண்டிப்பாய்ச் சொல்லி அனுப்பி விடு; தெரிந்ததா?” என்றேன்.

அவன் தயக்கி கின்றான். “அம்மா! வயசானவரு; அவரும் அந்த அம்மாளும் பதினொரு மணியி் விருத்த காத்தக் கிடக் கிருக்க. நம்ப ஊருதானுக்களாம். கொஞ் சம் மனசை வச்சி அஞ்ச சிமியும் பார்த்து அனுப்பி விடுக்க. மத்தவர்களைப் போகச் சொல்லிப்பிடறேன்!” என்றான்.

எனக்கோ கடும பசி; சொல்ல முடியாத களைப்பு வேறு. இனி ஒரு சிமியும் அக் கிருத்தாலும் பைத்தியம் பிடித்துவிடும் போலிருந்தது.

கிணத்தின் கெட்டைப் பற்றி நமக்குத் தெரியும்தான். ஆனாலும் உணர்ச்சி மீஞ்சி விடும்போது அதனை அடக்கி ஆளுவது தான் எத்தனை கஷ்டமான காரியம்! இடை வேளை ஆராதத்துக்குக் கூடச் செல்லாமல் காணும் இன்று காலையிலிருந்து வருபவர்களுக் செல்லாமல் பட்டிய யளித்திக் கொண்டேதானிருக்கிறேன். மணி ஐந்து ஆகியும் இன்னும் பத்துப் பேர் காத்தக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் பொறுமை எல்லா மீறியதில் அதிசய மென்ன இருக் கிறது?

இத்தனைக்கும் கான் ஒரு கனம் மக் கிரியோ, கல்லூரி பிரின்சிபாலோ அல்ல. பெண்கள் உயர்தரப் பள்ளிக்கூட மொன் றின் தலைவி. இதை யொட்டி, விதவை களுக்கு ஒரு ஸ்தாபனம். வருஷ ஆரம்பத் தில் இந்த ஸ்தாபனத்தின் இடம் பெற வந்த குலியும் மனுக்கள்தான் எத்தனை! நாட்டில் உணவாக்குப் பஞ்சம், உடுக்கக் கிடைக்கும் பஞ்சம்! ஆனால் இவைகளுக்

குத் தானம் போடும் இனம் விதவை களுக்கோ, பஞ்சமே யில்லை!

அப்போது எனக்கு என்னதான் ஓரே அலுப்பா யிருந்தாலும், ‘அம்மா, கிழவருக்கு நம்ப ஊருதானுக்களாம்!’ என்ற அந்த வார்த்தை என்னைக் கவர்த்து லிட்டது. எனவே, “மற்றவர்களை அனுப்பிவிட்டு அவரை மட்டும் ஒரு பத்து சிமியும் இருக் கச் சொல்லு; தேரீர் குடித்துவிட்டு வரு கிறேன்!” என்று சொல்லிவிட்டு, என் உன் அறைக்குச் சென்றேன்.

★

‘எங்கள் ஊர்’ என்பதிலேதான் வத் தனை பெருமை! அது என்னதான் கழுதை மெயும் குப்பைப் காதக இருக்கட்டும், ‘எங்கள் ஊர்’ என்ற பெருமையும் வாத் தையமும் யாருக்கும் இருக்கத்தான் செய் வாம். தாமிர்பாணி சதிக் கரையில் வளமும் உண்பும் கொண்டு அமைத்திருந்தது எங்கள் ஊர். ஸுத்தச் சிப்பி என்ற அதன் பெயர் ஒன்றின் அழகே போதும். என் தகப்பனார் ஊர் நாட்டாண்மைக்காரர். அவர் பெயருக்கு அந்தப் பிரதேசத்தில் ஒரு தனிச் செல்வாக்கு. அன்று எங்களுக்குச் சொந்தமா யிருந்த விசாலமான பூமிகள் இன்று வேறு யாருடையவையோ? கான் பிறந்த அந்தப் பூமியை மிதித்த இன்று இருபது வருடங்களுக்கு மேலாகவே ஆகிறது. ஆனால் அந்த ஊரைப் பற்றி கானே நினைத்துக்கொண்டாலோ, அவ்வது யாராவது ரூபகப்படுத்தினாலோ, ஓரே ஒரு கேள்வி மட்டும் என் மனதில் பிறக் கும்—‘மாது என்ன ஆனால்?’ என்று!

ஆனால், அதற்கு விடை தெரிந்ததொன்றை கான் முயற்சிப்பதில்லை. என்னெனில், அதைத் தெரிந்த கொள்வதில் எனக்கு இருந்த ஆர்வத்துக்குச் சமமாகவே அச்ச மும் இருந்தது.

பால்யமும் விருத்தாப்பியமும் வாழ்க்கை யின் இரு கண்கள். கடுவேயன்ன ஆறு யெனவெனம். இதனை நீதவதிலுள்ள ஆனக் தத்திற்கு துணையுமின்றி, கடுமியில்லை. ஆனால் அந்த ஆனத்தத்தைப் பகிர்த்த கொள்ளை— அபத்தில் கைபொடுத்ததொரு—ஆனால் பெண்ணும், பெண்ணுக்கு அனும் துணை

வேண்டும் என்ற இயற்கை விதித்திருக்கிறது. விதி வசத்தினால் இந்தத் தோழமையைப் பெருவிட்டால் நம்மை விழுங்கக் காத்திருக்கும் முநிலைகளும், அடித்துக் கொண்டு போகக் கூடிய சுழல்களும் தான் எத்தனை எத்தனை!

எங்கள் வீட்டுக்கு அடுத்த வீடு ஜாதீச சாஸ்திரிகளுடையது. அவருடைய பெண் கோமதி என்ற குடி வயதொத்தவன். தன் விதவைச் சகோதரியையும், அவன் மகன் மகாதேவனையும் தன்னிடம் வைத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கிருந்த சொற்ப நில புலங்களை மேற்பார்வை பார்த்து, அவர்களை ஆதரித்து வந்தார் சாஸ்திரிகள்.

மகாதேவனை காங்கள் எல்லோரும் மாறு என்றுதான் அழைப்போம். எங்களைவிட அவன் காலுக்கு வயது மூத்தவன்; எங்கள் விளையாட்டுத் தோழன். வயது வந்த பிறகு அவனுக்குக் கோமதியை விவாகம் செய்விக்கப் போவது யாருமே சூழித்துக் கொள்ளக் கூடிய விஷயமாயிருந்தது.

இயற்கையழகில் கோழு என்னைக் காட்டிலும் சிறந்தவன். ஆனால் பொன்னும் பட்டும் இயற்கையழகை மிகைப்படுத்திக் காட்டுவதால், எங்களை ஒன்றாகக் காணும்போது யாரும் என்னையே அதிகமாகக் கவனிப்பார்கள். இதனால் நான் அவனைக் காட்டிலும் அழகி என்ற அபிப்பிராயம் எனக்கு அப்போது இருந்தது.

'மாப்பிள்ளை சகல லக்ஷணங்களும் அமையப் பெற்றிருக்கிறான்; ஆனால் கண் மட்டும் குருடு' என்பதுபோல், தெய்வம் எனக்கு மகத்தான ஒரு குறையை வைத்தவிட்டது.

அதாவது, என் எட்டாவது வயதில் நான் விதவையாகி விட்டேன்!

அதை நான் உவ்வளவாகப் பொருட்படுத்தவில்லை. ஏதோ சில சடங்குகளில் கலந்துகொள்ள நான் அனுமதிக்கப் பட்டிவினே என்பதைத் தவிர, அதை ஒரு துரப்பாக்கியம் என்ற என் சிறுமியுள்ளம் அப்போது உணரவில்லை.

கண்ணினுள் இருக்கும் கருமணியைப் போல கம்மிடம் அன்பு செலுத்திப் போற்றும் பெற்றோர், சில சமயம் வெறும் அநியாயமையினால் நம் உள்ளத்துக்குத் தீராக் கேட்டை யுண்டாக்கி விடுவதுண்டு. இதை அவர்கள் உணராமலிருக்கலாம். ஆனால் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் பழத்துக்குள் இருந்தகொண்டு அதனை அரித்தத் தின்னும் வண்டைப்போல இது நம் உள்ளத்

தைச் சொத்தையாக்கி விடுவது மட்டும் உண்மை!

★

விழக்கையின் வலந்த குது கோழுவையும் என்னையும் ஸ்பரிசிக்கத் தொடங்கி விட்டது. எங்கள் படிப்பு அத்துடன் சின்றது. மாறு அப்போது திருகெல்வேலி கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் விடுமுறைக்கு வரும்போதெல்லாம் விளையாட்டும் வேடிக்கையுமாக காங்கள் பொழுதைப் போக்குவோம். அவன் அப்படி ஒருநாள் எங்கள் வீட்டுக்கு வந்து சென்ற பிறகு, அம்மா என்னை அழைத்தான்.

"புவனா! இதோ பார், நீ இனிமேல் மாதவோடு இப்படியெல்லாம் சிரிச்ச விளையாடப் படாது!" என்றுள் அவன் கடுமையான குரலில்.

அவன் சொன்னதன் பொருள் விளக்கவே எனக்கு அப்போது ஒரு சிமியடி மாயிற்று. அம்; அன்றுவரை நான் மாதவிடம் கொண்டிருந்த புனிதமான — மாசுமறுவற்ற — அன்பு அந்த சிமியடித்தில் தான் கனக்க மடைத்தது!

அன்று முதல் நான் வீட்டில் அடைபட்டுக் கிடக்கலானேன். கோழு என் வீட்டைத் தேடி வந்தால் அவனுடன் ஏதோ அசிரத்தையாகப் பேசுவேன். இதற்குப் பிறகு மாதவை அந்த விடுமுறையில் நான் பார்க்கவே யில்லை.

அடுத்த விடுமுறையும் வந்தது. மீண்டும் இந்த அர்த்தமற்ற படுக்கரிப்பில் இறங்கினேன். இடையில் மனதை ஈடுபடுத்த வேறு விஷயமில்லாமையாலும், கண்ட கண்ட கதைப் புத்தகங்களை வாசித்து வந்தமையாலும் மாதவிடம் நான் காதல் கொண்டிருப்பீட்டதாக ஒரு பிரமை யுண்டாகி யிருந்தது. கோழு யுத்த வயதை யடைந்து விட்டபோதிலும், பெற்றோர் மாதவின் விருப்பத்துக் கிணங்க அவன் 'மேஜு'ரான பிற்பாடே விவாகம் செய்கிறபதா யிருக்கிறார்கள். நானே என்னவெல்லாமோ பகற்கனவுகள் கண்டு மனதைக் குழப்பிக் கொண்டிருந்தேன்.

ஒரு நாள் கோழு என்னிடம் வந்து, "என்னடி இது? மாத சொம்ப வருத்தப் படுகிறாள்! நீ கோபித்துக் கொள்ளும் படியாக அவன் ஏதாவது சொல்லியிருக்கிறதால் தன்னை மன்னித்து விடவேண்டும் என்று உன்னிடம் சொல்லச் சொன்னான்.

வாயென், எங்கள் அகத்துக்குப் போவோம்!" என்றான்.

கான் இன்னொரு கான் வருவதாகச் சாக்குச் சொல்லி அவனை யனுப்பினேன். ஆனால் மாத எணக்காகக் காத்திருக்கவில்லை. என்னைத் தேடியே வந்தவிட்டான். என்னைப் பார்க்க அவன் அப்படித் துடித்ததை கான் என் மன நிலைக்கு ஏற்ற மாதிரி கற்பனை செய்து கொண்டேன்.

அவன் வந்தபோது தம்மா பிங்கட்டில் ஏதோ வேலையாக இருந்தான். அப்பா வேளியே போயிருந்தார். கான் திடுக்கிட்டு எழுந்த சின்னேன். அவன் சற்றுத் தயக்கிட்டுப் பின், "பவனா, இது என்ன? உனக்கு என்ன வந்த விட்டது?" என்று கேட்டான்.

"பெரிதாகத்தான் வந்துவிட்டது!" என்றேன் ஆத்திரத்தடன்.

அவன் கண்களை அகல விரித்தான் — 'எனக்கு விளக்கவில்லை' என்ற பாவனையாக.

எனக்குக் கோபம் கோபமாய் வந்தது. "இரத்தப்பருவர்கள் தான் என்ன வேலக் காரர்கள்! உனக்கு... உங்களுக்கு..... இன்னுமா விளக்க வில்லை? கான் உங்களை..... உங்களை..." என்று தடுமாறினேன்.

இதைக் கேட்ட மாத பின் முகத்தில் சொல்ல முடியாத வியப்பு தென்பட்டது. அவன் தனது தாயம் சிறைத்த ரூவிலி, "பவனா, இன்றுவரை என் சொல்லிலாகட்டும், செயலிலாகட்டும், நீ சகோதரத்துவத்தைத் தவிர வேற தவறான பாவத்தைக் கண்டிருக்க முடியுமா? இது என்ன அசட்டுத்தனம்?" என்று கேட்டான்.

"வேலும், வேலும்! அத்தனையும் கோழைத்தனம்! கான் ஒரு விதவையாக இல்லாவிட்டால் அது வேறு 'தவ'மாக இருத்திருக்கு மில்லையா?" என்று கான் கத்தினேன்.

"பவனா! மென்ன, மென்ன! உன் மனம் இப்படித் திடீரென்று மாறாத

வடையும் என்ற தெரித்திருந்தால், கான் முன்னமேயே ஜாக்கிரதையாக இருத்திருப்பேன். நீ கல்லி யறிவில்லாத மூடமல்ல. கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்! காம் காத விப்பதாகவே வைத்துக்கொண்டு, விவாகமும் செய்து கொண்டோம் என்ற வைத்துக் கொள். வாழ்க்கையிலே தீரத்தமான இன்பத்தைக் காண முடியும் என்று நீ நினைக்கிறாயா? பெரியோர்னை விரோதித்துக் கொண்டு, சமூக பரிஷ்காரத்துக்கும் ஆளாகி, ஏழைகளான பின் காம் தலை சிறித்த என்றவது வாழ முடியுமா? சொல்ல முடியாத வறுமைக்கும் பச்சா தாபத்துக்கும் தான் காம் அளாக சேரிடும். என்னை வினாடிப் பைத்தியமாக அடித்து விட்டோம்!" என்றான்.

அவன் சொல்வதில் எந்த விதமான அத்தமும் இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. தாம் சங்கடமான தன்னுடைய நிலையிலிருந்து தான் தப்பித்துக்கொள்ள அவன் ஏதோ கதைக்கிறான் என்றே எனக்குத் தோன்றிற்று. 'பரம்பரம் ஒருவரை யொருவர் விரும்பி வாழ்க்கைப் பிரயாணத்தைத் துவக்கிவிட்டால், வழியில் எத்தனை தன்பங்கள் கேர்த்தால்தான் என்ன? அன்பினால் பிணைக்கப்பட்டுவிட்ட ஜீவன்

களை அவை என்ன செய்துவிட முடியும்?" என்ற கான் எண்ணினான். ஆகவே, "பைத்தியமா! எண்ணத்தான் நீங்கள் அதைப் பைத்தியமாக்கி விட்டீர்களே! நீங்களும் எண்ணப்போல் பைத்தியமாகிப் பாயைப் பிராண்டினால்தான் என் மனம் சமாதான மடையும்!" என்றான். -

அவனுடன் கான் கடைசி கடைசியாகப் பேசின வார்த்தைகள் அவைதான். இதற்குள் வாசத் பக்கம் அப்பாலின் குரல் கேட்டது. மாது வெளியே போய் விட்டாள்.

எனக்காக அவர்கள் விவாகம் கின்றுவிட வில்லை; கோலாகலமாக கடத்தது. மாது ஷக்ரு மதுரையில் வேலை கிடைக்கவே, அவர்கள் எங்கள் ஊரை விட்டுப் புறப்பட்டுப் போய்விட்டார்கள்.

அதற்குப் பிறகு கான் என் தந்தையை இழந்து, தாயுடன் பட்டணம் வந்து சேர்ந்தான். விட்டுப் போன என் படிப்பைத் தொடர்த்தபடித்துப் பட்டமும் பெற்றேன்.

கான் அன்று படித்த அதே ஸ்தாபனத்தின் தலைவியாகத்தான் இன்று கீர்வாகம் செய்து வருகிறேன். சென்ற வருஷம் தான் என் தாயார் காலமாகி விட்டாள். அப்பப்பா! இந்த ஏகாந்தத்தில்தான் எத்தனை துன்பம்!

தேகீர் அருகிலிட்டு கான் மீண்டும் என் அறைக்கு வந்தேன். அங்கே சுவரோத்தில் போட்டிருந்த பெஞ்சியின்மேல் அந்தக் சிழுவரும், அம்மாளும் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். அவளைக் கண்டதும் எனக்கு ஒரு வேதனை கிதைத்த சிரிப்பு வந்தது. "இவ்வளவு பெரியவளை எங்கள் ஸ்தாபனத்தில் சேர்த்துக் கொள்ள முடியாதே, என்ன செய்யட்டும்?" என்றேன்.

அவர் கெஞ்சும் குரலில், "அவள் இனிமேல் படித்திக் கிடித்து முன்னுக்கு வா வேணும் என்ற உத்தேசத்துடன் வா வில்லை, அம்மா! ஏதோ உங்கள் ஸ்தாபனத்தில் சமையலோ, வேறு ஏதாவது உங்களுக்கு உதவியாக வேலை செய்யவோ வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அவளுக்கும் அவள் குழந்தைக்கும் சோதும் துணியும் கிடைத்தால் போதும்; சம்பளம் ஒன்றும் வேண்டாம். பார்த்துப் போனால் இவள் எனக்கு உறவுகூட இல்லை. எங்கள் கீட்டில் கொடுகாள் குடியிருந்த வந்தாள். பெற்ற மகளைப் போல அவளிடத்தில் எனக்கொரு பாசம். அவள் கல்ல வேலையில்ல்தான் இருந்தாள். இந்த

ஆரங்கில் கலவாங்களைப் பற்றித்தான் உங்களுக்குத் தெரியுமே! அது கடத்தபோது எங்கள் ஊரில் கலெக்டர் உத்தரவை மீறி ஒரு கூட்டம் போட்டார்கள். போதாத காலம், அவன் அதற்குச் சென்றான். போலீஸ் தடியடிப் பிரயோகம் செய்தது. அதில் அவன் சிக்கிக் கொண்டான். மண்டையிலே பலத்த காயம் பட்டு ஆஸ்பத்திரியிலே பிரக்ஞை யில்லாமல் ஒரு வாரம் கிடந்தான். கடைசியில் எப்படியோ பிழைத் தெழுந்தான்; ஆனால், சித்த சுவாநினம் போய்விட்டது. என்னவெல்லாமோ வைத்தியம் செய்து பணத்தைக் கரைத்தோம். ஒவ்வொரு சமயம் ஒரு அரைமணி, ஒருமணி கோம் தெளிந்த புத்தியுடன் இருப்பான். அப்படி ஒரு முறை தெளிவாயிருந்தபோது அருகில் யாருயில்லாம விருக்கவே தற் கொலை செய்துகொண்டு விட்டான்!" என்றார்.

அதுவரை அவன் வாயைத் திறக்கவே வில்லை. மெனமமாக அழுது கொண்டே யிருந்தான். சிழுவர் கிறத்தினதும் அவன் எண்ணப் பார்த்து, "புயலா! புயலா! புயலா! நேர்யலில்லையா?" என்று விக்கினான்.

அவ்வளவுதான்; அதுவரை அந்த ஸ்தாபனத்தின் தலைவி என்ற முறையில் அதிகார உவகத்தில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்த கான், அவளுடைய பால்ய சிகேகிதி என்ற முறையில் அன்பு உவகத்துக்கு வந்தேன். சட்டென்று எழுந்து சென்று, முற்றிலும் உருமாறிப் போயிருந்த அவன் அருகில் உட்கார்த்து, அவளுடைய கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டேன்.

"..... நீங்களும் எண்ணப்போல் பைத்தியமாகிப் பாயைப் பிராண்டினால்தான் என் மனம் சமாதான மடையும்!" என்ற கான் அன்று மாதுவுக்குக் கொடுத்த சாபம் இவ்வளவு பயங்கரமாகப் பலிக்குமென்று கான் கொஞ்சமும் எதிர்பார்க்க வில்லை. அதைக் கேட்டு கான் அன்று கிணைத்தது போல் இன்று என் உள்ளமும் சமாதான மடையவில்லை. அதற்குப் பிராயச்சித்தமாகத்தான் கடவுள் இன்று கோழுவை கம்மிடம் அனுப்பி வைத்திருக்கிறார் என்றே கான் கிணைத்தேன். என்னால் இயன்ற வரை ஆறுதலான வார்த்தைகள் கூறி அவளைத் தேற்றினேன். அவளுடைய குழந்தையையும் என்னிடமே கொண்டு வந்து வைத்துக் கொண்டேன்.

கோமதியிடமும் அவன் குழந்தை ஜகதீசனிடமும் எனக்கு காணடையில் ஏற்பட்ட பாசத் தளையில், என் ஏகாந்த வாழ்க்கையில் இருந்த ஏக்கம் மறைந்தே விட்டது!

“என்னை மன்னிக்கவும்!”

குழந்தைகளுக்கும் கூட!
“ஆரோக்கியத்திற்கு உட்பற சுத்தமே முதலாவது!”

இந்தியாவை
மகிழ்க்க

“உட்பற சுத்தமே ஆரோக்கியத்திற்கான முதல் விதி” என்ற சாதாரண உண்மையை எவரும் மீதரித்து கொள்ளாமலிங்கி, இது உண்மையை ஒரு இனம்மையான உணர்த்தும் பதியை கையப்பது வெகு கவரம். ஏனெனில் உட்பற சுத்தமே உண்மையானது. தேவைவான்போது ஆண்ட்ரூஸ் ஸ்ரீவர் ஆர்த்தி வரவேண்டுகிறோம்—துறையுடன் பொங்கும் இவ்வாரோக்கியமான பரிசுததை குழந்தைகடும் மிகுந்த ஆவலுடன் அருந்துகின்றன. ஆண்ட்ரூஸ் அருந்த அகலக்கூட உட்பறப்படுத்த வேண்டாம்; அருந்தும துவ்வொரு டமனரும். மிகுதுவாக, இரகசியத்தை யாக புரணமாக உட்பற சுத்தமாககுறித்து என்மதை அறிவது கவ்வது. மனிடாசனோடு மட்டுமின்றி, குழந்தைகட்குதும் ஆண்ட்ரூஸ் இன்றியமையாத மனவினகவி. சிறிய அளவில் எப்போதும் உபயோகித்து வருவது பொதுமாதவாக வழக்கமாக மாறி விட்டது. ஆண்ட்ரூஸ் ஆரோக்கியத்தை அளிக்கும் வழி இதுவே.

முதலில்: ஆண்ட்ரூஸ் வாயையும் காத்கடும் உபயோகித்தி காதவாககுறித்து.

அந்தமாக: ஆண்ட்ரூஸ் வயிறத்தை உபயோகித்தி புலியு க்கா திருத்துகிறது.

மேலும்: ஆண்ட்ரூஸ் சாதாரணமாகக் கிழிசுத்தமாகப் போக்குகிறது.

கடைசியாக: உட்பற சுத்தத்தை மேலும் முக்கிய ஆண்ட்ரூஸ் மேலமாக வயிறத்தை சுத்திக்கிறது. அது, அகலப்படுத்தும் விஷயகளை அப்யுதப படுத்தி, மன சுகவிய போகி, சத்தக்க குணப்படுத்தி குளிர்சு பாகுக்கிறது.

ANDREWS

ஆண்ட்ரூஸ் லிவர் ஸால்ட்

“மனகளிலும் காத்கடும் கனிலும் பாக சேய்யப் பட்டு எங்கும் புதுகிடாக் குகன் இருக்கின்றன.”

குளிர்ச்சியூட்டுகிறது - உணர்ப்பாற்றுகிறது - ஊக்கமூட்டுகிறது

கோகுல்

**சங்குத்
தைலம்**

**அரைக்கீரை
விதைத் தைலம்**

**கூந்தல்
தைலம்**

சங்குத் தாமிர
முடி ஒவ்வொ
ன்றும் கோகுல்
உயிர் கொடுக்க
இருக்கிறது.

**டி.எஸ்.ஆர். கோகுல்
கும்பகோணம்.**

மதுரை மருத்துவம் :

முன்புவினம் ஸ்டேஷன்

வைகாசி மீன் போடு.

திருவள்ளூர் கோவை : மதுரை

கோவை, தஞ்சை ஜில்லாக்கள்

உயிர் கொடுக்கிறது மருத்துவம் :

B. மாரியன் டாபி.

வைகாசி மீன் போடு, கோவை மருத்துவம்

குழந்தைகளுக்கு உண்
டாகும் மருத்துவம்
பொருளாக, வலித் து
வலி, அரிசை, மாத்
தம், பல் மூலக்கூறு
போது உதவும் வலித்
தம் போக்கு குழந்தை
உண் மருத்துவம்
போக்கு தம் குழந்தை
மருத்துவம் தம்
மருத்துவம் தம்.

பேரிகரைப்
குழந்தை குழந்தை

மிகச் செல்து
தந்த செல்து மருத்து
இருந்தோடு உண்மை
அறிவித்த அருமை
பெரும் மருத்துவம்
மருத்து, தருவதற்கு
குழந்தைகளுக்கு
தம், தந்தைத் தந்தி
மருத்து தந்தி மருத்துவம்
தம் உண்மை

அயோடிசால்

குழந்தை, செல்து
பெரும் செல்து, மருத்து
தம், தம்மால் தம்,
தம்மால் குழந்தை
குழந்தைத் தம்மால்
— செல்து —

சைபால்

மருத்துவம், மருத்துவம்

தயாரிப்பதற்கு:
தேவதேவ இந்தியன் மானிடக்கரிபு கம்மன்
மருத்துவம்

மருத்துவம் : மருத்துவம் : மருத்துவம் :
மருத்துவம் : மருத்துவம் : மருத்துவம் :
மருத்துவம் : மருத்துவம் : மருத்துவம் :
மருத்துவம் : மருத்துவம் : மருத்துவம் :

மருத்துவம் : மருத்துவம் : M.A. கன் & கோ.
M.A. கன் & கோ. : மருத்துவம் : மருத்துவம் :
மருத்துவம் : மருத்துவம் : மருத்துவம் :

சந்திர ஹாரம்

ஆசிரியர்: மொழிபெயர்ப்பு:
பிரேம்சந்த் ராவிநாதன்

ரமேஷ்பாபு அவ்வாறு கேட்டது, சமாசாத்தக்கு என்னவோ போல் இருந்தது. அவன் மென்று விழுக்கிக் கொண்டே, "அதற்காகத்தான் உங்களுடம் வந்தேன். இதுவரை ஒன்றும் ஏற்பாடு செய்ய முடியவில்லை!" என்று இழுத்தான்.

"கல்வ ஆன் அப்பா, நீ! உன் அப்பாவிடம்கூடச் சொல்ல வெட்கப்பட்டால் காரியம் எப்படி நடக்கும்? முன்னால் இரண்டு வசவு உனக்கு கிடைக்கத்தான் கிடைக்கும். இருந்தாலும் இந்தச் சங்கடத்தி விருந்து உன்னைக் காப்பாற்றி விடுவார்களவா? ஆகையால் அவரிடம் போய்ச் சகல விவரத்தையும் விவரமாகச் சொல்லு. இம்மாதிரித் தவறுதல்கள் உட்ப்பது சகஜம். அதற்காகப் பயிற்சால் கட்டி வருமா? உட்கூல் முடியாது என்றால் கான் போய் பெருமூலமானால் சொல்லுகிறேன்" என்றார். சமேஷ்பாபு.

"அவரிடம் கெடவதுவதா விருந்தால் கான் எப்பொழுதோ சொல்லியிருப்பேனே! ஆகாம், நீங்கள் எனக்காக ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யக் கூடாதா?"

"செய்யவாம்; ஆனால் உன்னைப் போன்றவர்களிடம் எனக்கு அனுதாபமே கிடையாது. ஆகையால் இந்த விவரத்தில் கான் உனக்கு ஒத்தாசை செய்யத் தயாராயில்லை. என்னிடம் சொல்லுகிற விவரத்தை நீ உன் அப்பாவிடம் சொல்ல முடியாது என்றால் என்ன அர்த்தம்? கான் சொல்லுவதைக் கேள்: அவரிடம் போய் விவரத்தைச் சொல்லு. அவர் பணம் தரவில்லை யென்றால் என்னிடம் வா; கான் தருகிறேன்" என்றார் ரமேஷ்பாபு.

சாமாசாத்தக்கு அவரிடம் அதற்குமேல் பேசத் துணிவு ஏற்படவில்லை. 'இத்தனை கொடுக்கிப் பழசிய பின்னரும்கூட இவருக்குத்தான் என்ன சங் கொஞ்சம், பார்!' என்ற எண்ணிக்கொண்டு அவன் அங்கிருந்து எழுந்தான். அவனுக்கு என்ன செய்வதென்றே ஒன்றும் புரியவில்லை. அவனுடைய மூளை ஒரேயடியாகக் குழம்பிப் போய்விட்டது. 'எக்கே போகிறோம்; என்ன செய்கிறோம்?' என்றகூடப் புரியாமல், அவன் சந்த சந்தாகப்புகுந்து நடக்க வானான்.

திடமொன்ற அவனுக்கு ஒரு யோசனை தோன்றிற்று. 'பத்மாவுக்குத் தன் கஷ்டங்களை யெல்லாம் விவரித்த ஒரு கடிதம் எழுதினால் என்ன?' என்று அவன் எண்ணினான். 'கேரில்தான் அவரிடம் ஒன்றும் சொல்ல முடியவில்லை. கடிதத்தில் கூடவா எழுத முடியாது?' என்ற எண்ணம் உதிக் கவே, அவன் வெகு வேகமாக விட்டையடைத்த தன் அறையில் உட்கார்த்த கடிதம் எழுதலானான்:—

"அன்புள்ள பத்மாவுக்கு, நான் என்ன சொல்லுவேன்! ஒரு பெரிய இக்கட்டில் யாட்டிக்கொண்டு விட்டேன். இன்னும் ஒரு மணி தோத்துக்கும் நான் முத்தாறு ரூபாய்க்கு ஏற்பாடு செய்தாக வேண்டும். இக்களிடம் உககனில் விசங்கு மாட்டிப்பட்டு விடும். யாசிடமானது கூடம் வாங்கிக் கட்டிவிடலாம் என்று எத்தனையோ மூயத்திகள் செய்து பார்த்து விட்டேன்; கிடைக்கவில்லை. இத்தக் காலம் தீ உன்னுடைய நகைகளில் இரண்டுரைத்தைக் கொடுத்து உதவிலாம். எங்கே யாவது அடகு வைத்துத் தப்பிவிடலாம். கைக்குப் பணம் வந்ததும், முதல் காரியமாக உங் நகைகளை மீட்டுக் கொடுத்து விடுகிறேன். இத்த மாதிரி தீர்ப்பத்தம் ஏற்படாமலிருத் தால் உனக்கு இத்தக் செமத்தை நான்

அளித்தே யிருக்க மாட்டேன். நீ நகை
கொடுத்தால் சீக்கிரம் மீட்டுத் தந்து
விடுகிறேன்....."

இவ்வாறு அவன் கடிதம் எழுதி முடிப்
பதற்குள்ளாகவே, ரமேஷ் பாபு சிரித்துக்
கொண்டே உள்ளே வந்து உட்கார்ந்தார்.

ரமேஷ் பாபு வந்ததும் வராததுமாக,
ரமாதாத்தை கோக்கி, "விஷயத்தை உன்
அப்பாவிடம் சொன்னாயோ?" என்று
கேட்டார்.

ரமாதா தலை குனிந்தவாறே, "இன்னும்
சொல்லவில்லை; சந்தர்ப்பம் சரியாயில்லை!"
என்றாள்.

"சரியான சந்தர்ப்பம் கிடைக்க இன்னும்
ஐந்தாறு நாட்கள் ஆகுமோ? இன்றைக்கு
நீ பணத்தோடு வராமல் வெறுக்கையோடு
ஆபீஸுக்கு வந்தால், அப்புறம் அனர்த்தம்
தான்!" என்றார் ரமேஷ் பாபு.

"அவசியம் சொல்லிப் பணம் வாங்குவது
என்று தீர்மானித்த பிறகு, உங்களுக்கு
என் கவலை?"

"அதிருக்கட்டும்; இன்றைக்குச்
சென்கரியப்பட்டால் ரத்தினிடம் போய்
கம் விஷயத்தைப் பற்றிச் சொல்லிவிட்டு
வரவேண்டும். அன்றைக்கே நான் உனக்குப்
படித்துச் சொன்னேன், நீ நான் சொன்
னதை மறந்தே போய் விட்டாய்
போலிருக்கிறதே!"

"மறக்கவில்லை; சொல்வதற்குத்தான்
சங்கோசமாக இருக்கிறது!"

"இதென்ன எழுவெடுத்த சங்கோசம்?
அப்பாவிடம் சொல்லுவது என்றாலும் சங்
கோசம்! ரத்தினிடம் பேசுவதென்றாலும்
சங்கோசம்! நமக்கு வேண்டியவர்களிடத்
திலேயே இப்படி, மெல்லாம் நாம் சங்கோசப்
படுவதனால்தான் பல காரியங்கள் குட்டிச்
சுவராய்ப் போய்விடுகின்றன!" என்று
அலுத்துக் கொண்டு வெளியே சென்றார்
ரமேஷ் பாபு.

அவர் அக்கே யிருந்து போன பிறகு,
ரமாதா அந்தக் கடிதத்தை எடுத்துச்
சட்டைப் பையில் வைத்துக் கொண்டு
பத்மாவிடம் கொடுக்கும் கோக்கத்துடன்
உள்ளே சென்றாள். அப்பொழுது பத்மா
யாளுடைய வீட்டுக்கோ புறப்பட யத்தனம்
செய்து கொண்டிருந்தான். அவன் தன்
னிடம் இருந்த கல்ல புடவை யொன்றை
அப்போது உடுத்தி யிருந்தான். கைகளில்
கல்லிழைத்த கங்கணமும், கழுத்தில்
சந்திரஹாரமும் ஏறியிருந்தன. ரமாதா

உள்ளே துழைத்தபொழுது, அவன்
தனக்கு ஏதிரே ஒரு கண்ணாடியை வைத்
துக் கொண்டு, கரதுகளில் கம்மல்களை
அணித்து கொண்டிருந்தான். ரமாதாத்தைப்
பார்த்ததும் அவன், "இன்று காலையில்
எழுந்திருந்தவுடன் பஸ்கூட் தேய்க்காமல்
எக்கே போய்விட்டீர்கள்? ஆமாம், நான்
பூராவும் தான் வீட்டிலேயே இருக்கிற
தில்லையே, காலை வேலையில் கூடவா
இருக்கக் கூடாது? நீங்கள் இவ்வாவிட்
டால் எனக்கு என்னவோ வீடு 'வெறிச்'
சென்றிருக்கிறது. பிறத்தகத்துக்குப்
போக வேண்டி வந்தால், 'போவதா,
வேண்டாமா?' என்று இப்பொழுதுதான்
யோசித்துக் கொண்டிருந்தேன். எனக்கு
அக்கே இருப்புக் கொள்ளவே கொள்
ளாது!" என்றான்.

"அதிருக்கட்டும்; இப்போது நீ எக்கே
யாவது வெளியே போகிறாயா, என்ன?"
என்று கேட்டான் ரமாதா.

"ஆமாம், அந்த ஸேட்டியின் வீட்டில்
கூப்பிட்டிருக்கிறார்கள். போய்விட்டு மத்தி
யானத்துக்குள் வந்துவிடுவேன்" என்றான்
பத்மா.

ரமா அதற்கு மேல் ஒன்றும் பேசவில்லை.
அவளுடைய ஆடையாபரணங்களையும் அழ
கையும் கண்டு சொக்கிப்போய் அவளையே
உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.
அவன் கூர்ந்து பார்ப்பதைக் கண்ட பத்மா
சிரித்துக் கொண்டே, "உங்கள் கண்களைக்
கண்டாலே எனக்குப் பயமா யிருக்கிறது.
திருஷ்டி - திருஷ்டி போட்டு வீடாநீர்கள்!"
என்றாள்.

ரமாதாத்தின் மனம் ஒரே தாவாகத்
தாலி உண்மை உலகத்தை விட்டுக் காலி
யமும் கற்பனையும் நிறைந்த உலகத்திற்குச்
சென்று விட்டது. 'இவனோ தன் மகிழ்ச்சி
யில் பூரித்திருக்கிறான். இந்தச் சமயத்திலா
காம் நமது கடிதத்தைக் கொடுத்து அவ
ளுடைய இன்பக் கணவைக் குழிதோண்டிப்
புதைக்க வேண்டும்?' என்று அவன் தன்
மனதையே கேட்டுக் கொண்டான். தன்னை
மறந்து இன்னிசை பாடிக் கொண்டிருக்கும்
பறவையைச் சுட்டுத் தன்னாலவதற்கு, அவன்
இரக்கமற்ற வேடப் பிதலியில் பிறக்க
வில்லையே! அன்றலர்த்த புஷ்பத்தைப்
பறித்துக் கசக்கி பெறிவதற்கு, அவன்
சிகை உணர்ச்சியே இவ்வாறவன் அவ்வவே!
அவன் அவளுக்காக மாபெரும் கஷ்டம்
களைக் கூடப் பொறுத்துக் கொள்ளுவ
தற்கும், ஊராரின் ஏக்கங்களைக் கேட்ப

தற்கும், தன் வாழ்க்கையையே பணயமாக வைப்பதற்கும் கூடத் தயாரா யிருந்தான். எனவே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தன் னுடைய கெடுகைச் கல்லாக்கிக் கொண்டு, பத்மாவின் உள்ளத்தைப் புண்ணாக்க அவ னுடைய மனம் சிறிதும் இடம் கொடுக்க வில்லை. ஆகவே அவன் அன்பு ததும்பும் குரலில், "கான் எதற்குத் திரு விட்டி போடப் போகிறேன்? உன்னைக் கோயிலில் வைத்தல்லவா உன்னைப் பூஜிக்கப் போகிறேன்!" என்றான்.

இந்தச் சொற்களைக் கூறும்போழுது அவனுக்குத் தன் சகல கவலைகளும், இன்னல்களும் அறவே ஒழிந்த விட்டது போன்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. அன்பும் சக்கோசமும் சேர்ந்தவொன்று அவனை அதற்குமேல் பேச விடவில்லை.

பத்மா விடே இறக்குவதற்காகத் திரும்பினான். சமாகாத் உடனே அவளைப் பிடித்துத் தன் பக்கத்தில் இழுத்துக் கொண்டு, 'இனிமேல் கமக்கு இந்த பாக்கியம் எங்கே கிட்டப் போகிறது?' என்ற எண்ணத் துடன் இறுகத் தழுவித் கொண்டான். 'இதுதான் கடைசி ஆலிங்கனமாக இருக் குமோ, என்னவோ? யார் கண்டது?' என்ற எண்ணத்தில் அவன், சாருத் தறுவாயில் இருக்கும் ஒரு கருமிதன் இரும்புப் பெட்டியின் சாலிக் கொத்தைக் கெட்டி யாகத் தன் பகம் கொண்டமட்டில் அழுத் திப் பிடித்துக் கொள்ளுவதைப் போல, அவனை அவன் இன்னும் இறுகத் தழுவித் கொண்டான். கருமியின் கையிலிருக்கும் சாலிக் கொத்தைப் பிடுக்கிவிட்டால், அவ னுடைய உயிரோயல்லவா போய்விடும்!

பத்மா ஆசை தவறும் - கண்களுடன் சமாகாதத்தைப் பார்த்து, "கொஞ்சம்பணம் இருந்தால் கொடுக்கவேன்! எதற்கும் கையோடு இருக்கட்டும்!" என்று கேட்டான்.

இதைக் கேட்டதும் சமாகாத்தக்குத் தேன் கொட்டியது போலிருந்தது. "பணமா! இப்பொழுது என் கையில் இல்வையே!" என்றான்.

"எல்லாம் இருக்கிறது. எதற்காகப் புளுகுநீர்கள்? 'இரண்டே இரண்டு ரூபாய் கொடுங்கள், போதும்'" என்று சொல்லிக் கொண்டே, பத்மா சமாகாதின் சட்டைப் பையில் கையை விட்டு அதி விரும்ப சில்லறையுடன் அந்தக் கடிதத் தையும் எடுத்துக் கொண்டான்.

சமாகாத் கையை நீட்டி அதை வாங்கிக் கொள்ளும் கோக்கத்துடன், "அந்தக் கடிதத்தை மட்டும் கொடுத்துவிடு! அது ஆபீஸ் கடிதம்!" என்றான்.

"என்ன கடிதம்? சொல்லுங்கள்" என்று கேட்டுக்கொண்டே பத்மா மடித் திருந்த அந்தக் கடிதத்தைப் பிரித்துப் பார்த்தான். அதில் சமாகாதின் கையெழுத் தாக இருக்கவே, "இதுதான் ஆபீஸ் கடிதமோ? எதற்காக இப்படிப் புளுகு நிரீர்கள்? இது உங்கள் கையெழுத்தத் தானே?" என்று கேட்டான்.

சமாகாத், "வினையாடாதே! அந்தக் கடிதத்தை இங்கே கொடுத்துவிடு!" என்று சொல்லிக் கொண்டே, அவனுடைய கையி லிருந்து அந்தக் கடிதத்தைப் பிடுக்கிக் கொள்ள முயன்றான். ஆனால் பத்மா கையைப் பின்புறம் கொண்டுபோய், "கான் படித்துப் பார்த்துவிட்டுத்தான் தருவேன். நீங்கள் பிடுக்கினால் கிழித்தே போட்டு விடுவேன்!" என்றான்.

"சரி, கிழித்தே போட்டுவிடு"

"நீக்கவே கிழித்துப் போடு என்று சொல்லுவதனால் கான் கட்டாயம் படிக்கத் தான் போகிறேன்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே, இரண்டடி பின்னால் ககர்த்த நின்ற, பத்மா கடிதத்தைப் படிக்க ஆரம் பித்த விட்டான்.

சமாகாத் அதற்குப் பிறகு அவனுடைய கையிலிருந்து அந்தக் கடிதத்தைப் பிடுக்கிக் கொள்ள முயற்சிக்கவில்லை. ஆகாபமே இடித்து தன் தலைமீது விழுவது போலவும், ஒரு பயக்கா ஐந்து தன்னைப் பிடித்து விழுக்க வருவது போலவும் அவனுக்கு என்னவெல்லாமோ தோன் நின்ற. உடனே அவன் 'தட, தட' வென்று மாடிப் படி இறக்கி வெகு வேக மாக வீட்டை விட்டு வெளியேறினான். கீர்வாணமான மனிதன் ஒடி ஒளிவதற்கு இடம் தேடுவானே, அதிபோல அவனும் யாருடைய கண்களிலும் தட்டுப்படாமல் ஒடி ஒளிந்துகொள்ள நினைத்தான். அவன் கல்ல ஆடைகள் உடுத்தி யிருந்தும், அப்போது கீர்வாணமான மனிதனுக்குச் சமானமாகத்தான் இருந்தான். ஏனெனில், அவனுடைய சகலியங்கள் அனைத்தும்தான் அம்பலத்தக்கு வந்து விட்டனவே! அவன் கடித்த, கபட நாடகம் அவ்வளவும்தான் சந்தி சிரிக்க ஆரம்பித்து விட்டதே! எந்த சகலியங்களை அவன் மிகவும் சகலியமாக

வைத்துக் கொள்ளுவதற்கு ஆளுன் பட்ட பாடுகள் எல்லாம் பட்டானே, அவை களை அம்பலத்துக்கு வந்து அவனுடைய முகத்தில் கசியை அரைத்துப் பூசி விட்டன. அப்படி யிருக்கும்பொழுது, அவன் இனிப் பிறர் முகத்தில் விழிப்பது எப்படி? பத்மா புலம்புவதையும், தந்தை ஆத்திரப் படுவதையும், ஊரா காதைக் கடித்துக் கொள்ளுவதையும் கேட்டுக் கொண்டு உயிருடன் இருப்பதையிட, காக்கைப் பிடுங்கிக்கொண்டு சாவது எத்தனையோ மெய்யானது என்று அவனுக்குப் பட்டது. இந்த உலகத்தையே துறந்து ஒழிந்தபின், உயர் என்ன பேசிக் கொண்டால் அவனுக்கு என்ன? ஆளுன், கேவலம் மூன்றது ரூபாய்க்கு வாழ்க்கை இப்படிக்குட்டிச் சவராவதை நினைக்கும்பொழுது தான் அவனுக்கு மிகவும் வருத்தமாகியிருந்தது. தெய்வ சித்தம் அப்படி யிருக்கும் பொழுது, ஊரால் அதை மாற்ற முடியும்? தனக்கு வேண்டியவர்களிடத்திலேயே தாழ்ந்த வாழ்வதைக் காட்டிலும்

இந்த மடிவது எத்தனையோ மெய் என்று அவனுக்குப் பட்டது.

பத்மா அவனை கீதன், அர்பன், கபடன், வஞ்சகன், மோசக்காரன் என்றெல்லாம் எண்ணி விடுவானே! அப்புறம் அவன் அவனுடைய முகத்தில் எப்படி விழிக்க முடியும்?

அவனுக்குத் தன் வாழ்க்கையை மறுப்படியும் புதுமுறையில் தொடங்கவும், உலகத்தை வெறுத்துத் தனித்துத் தன் வாழ்காட்களைக் கடத்தவும், போலீஸாரின் கையில் அகப்படாமல் தலை மறைவாய் வாழவும் செனகரியமான இடம் இந்த மாபெரும் புயலில் கங்கை கதியைவிட்டால் வேறென்ற இரூப்பதாகவே தோன்றவில்லை. அவன் உயிருடன் இருந்தால் எப்படியும் பிடிபட்டுத்தானே நீருவான்? பிடிபட்டு விட்டால் அவனுடைய சிறுமை என்ன ஆகும்? கைவினைக்கு மாட்டப்பட்டுக் கோர்ட்டில் சிறுத்தப்பட மாட்டானா? அவன் இரு புறத்திலும் போலீஸ் சேவ

காக்கள் மீள்கொண்டு 'பாரா' கொடுக்க ஆரம்பித்து விட மாட்டார்களா? அது மட்டுமா, அந்த வேடிக்கையைப் பார்ப்பதற்காக வரோ ஒரேயடியாய்க் கூடும். பத்மாவருவான், ரத்தன் வருவான், அவனுடைய அப்பாவும் வருவார்! உற்சர் உறவினர், கண்பர்கள், வேண்டியவர்கள் வேண்டாதவர்கள் அனைவருமே முகங்களில் பலவித பாவங்கள் நாண்டமொட அந்தக் கண்ணராலிக் காட்சியைக் காண்பதற்குத் 'திழு திழு' என்று வந்து கூடிவிடுவார்களே!

இதை எண்ணியதும் ரமாகாத்துக்கு, 'ஓ! இப்படி மானத்தைப் பறி கொடுத்து விட்டு உயிர் வாழ்வதைக் காட்டிலும், ஏதாவது குளம் குட்டைகளில் விழுந்து உயிரை விட்டு விடுவதே மேல்' என்று பட்டது. ஆனால் அடுத்த கணமே, 'ஆமாம், பத்மாவை யார் கவனித்துக் கொள்ளுவார்கள்? காம் கெட்டது போதாதென்று அவளையும் ஆவ்வா கெடுத்து விட்டோம்! அம்மா - அப்பாவாவது இரண்டொரு காட்கள் அழுதுவிட்டு, அப்புறம் எப்படியாவது மனதைத் தேற்றிக்கொண்டு விடுவார்கள். ஆனால் அவன் கதி என்ன ஆகும்?—ஆமாம், இந்த கசர வாழ்க்கையை விட்டுவிட்டு, வெகு தொலைவில் உள்ள ஏதாவதொரு பட்டிக்காட்டுக்குச் சென்று அங்கே காம் அஞ்ஞாத வாசம் செய்ய முடியாதா? கொஞ்ச சாகம் கழித்தபின், பத்மாவும் கம்பிது இரங்கி கம் குற்றங்களை யெல்லாம் மன்னித்தாலும் மன்னித்த விடுவான். காமும் இப்படியேதான் இருந்து கொண்டிருக்கப் போகிறோம் என்பது என்ன நிச்சயம்? என்னைக்காவது ஒரு நாள் கம் கையிலும் காது காக சேர்ந்து விடக் கூடாதா? என்ன சேர்ந்து என்ன? அவளுடைய முகத்தில் விழிப்பது என்பது ரொம்பவும் கிராமத்தான். ஆமாம், அவன் இப்பொழுது என்ன செய்து கொண்டிருப்பான்? ஒருவேளை கம் கடித்ததைப் படித்துக் கொண்டிருப்பானோ? படித்துக் கொண்டிருக்கவாவது? படித்த முடிப்தற்கு வேண்டிய கோமாகிவிட்டதே! அவன் அதைப் படித்ததும் ஒரே யடியாகப் பயந்துபோய், அம்மாவிடம் ஒடிப்போய் விஷயத்தைச் சொல்லி யிருப்பான். அப்பாவை அழைத்த வரப் பையன்கள் ஒடி யிருப்பார்கள். அவர் வந்ததும் வராததுமாக என்னைத் தேடித் கண்டுபிடிக்க முனை முடுக்குகளுக் கெல்லாம் ஆள் அனுப்பி யிருப்பார். ஆமாம், இந்தப் பக்கமும் யாராவது வந்து விட்டால்?.....

இப்படி யெல்லாம் அவன் என்ன வெல்லாமோ எண்ணிக்கொண்டே, அந்தக் கொளுத்தும் வெய்யிலில் முன்னும் பின்னும் வெகு ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக் கொண்டு கால்னை எட்டிப் போட்டுக் கொண்டிருந்தான். 'எங்கே போகிறோம்' என்ற சிந்தனையே அவனுக்கு இல்லை. ரயில் எஞ்சின் ஊதும் சத்தத்தைக் கேட்டு அவன் துணுக்குற்த, 'ஓடே, காம் இவ்வளவு தூரம் வந்து விட்டோமா?' என்று எண்ணினான். ரயில் வண்டி அவனுக்கு எதிர்த்தாற்போல நின்ற கொண்டிருந்தது. அதைப் பார்த்ததும் அவனுக்கு 'இதில் ஏறி உட்கார்த்துவிட்டால் கம் மனச்சுமை யெல்லாம் இறங்கி விடுமோ?' என்ற எண்ணம் உதித்தது. ஆனால், அவனுடைய சட்டைப் பையிலோ பணம் இல்லை. கிரவில் ஒரு மோதிரம் மட்டும் இருந்தது. அவன் ஸ்டேஷனை யடைந்து, அங்கே நின்ற கொண்டிருந்த ஒரு ரயிலே போர்ட்டரைக் கூப்பிட்டு, "என் அப்பா, இந்த மோதிரத்தை விற்றுத் தர முடியுமா? உனக்கு ஒரு ரூபாய் இளும் தருகிறேன். எனக்கு அவசர ஜோலியாக இந்த வண்டியில் போகவேண்டும். கையில் கொண்டு வந்த பணம் எங்கேயோ வழியில் விழுந்து விட்டது. விட்டுக்குப் போய்ப் பணம் எடுத்தக் கொண்டு வருவோ, பன்றால் அதற்குள் இந்த வண்டி போய்விட்டால் எனக்குப் பெரிய கஷ்டம் ஏற்படுகிறீர்ம்" என்று சொன்னான்.

போர்ட்டர் தவினை ஒரு தடவை தலையி லிருந்த கால் வரை ஏற இறங்கப் பார்த்த விட்டு, அவன் கையில்லுந்த மோதிரத்தை வாங்கிக் கொண்டு ஸ்டேஷனுக்குள் சென்றான். ரமாகாத் டிக்டெட் கொடுக்கும் ஜன்னலையையே உலாவிக் கொண்டு நின்றான். அவனுடைய கண்கள் மட்டும் போர்ட்டரின் வரவையே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தன. பத்த நிமிஷமாகியும் போர்ட்டர் வராமற் போகவே, 'ஆன் மோதிரத்தடன் எங்கேயாவது கம்பி டீட்டி யிருப்பாளு!' என்ற சந்தேகம் ரமாகாத் தின் உள்ளத்தில் எழுந்தது. உடனே அவன் ஸ்டேஷனுக்குள் துடித்த அத்தப் போர்ட்டரைத் தேடலானான். அச்சமயம் எதிரே வந்த கூலியாளைப் பார்த்த அவன் அத்தப் போர்ட்டரைப் பற்றி விசாரித்தான். "என் சாமி, அந்த ஆன் பெயர் தெரியுங்களா?" என்று அந்தக் கூலியான் கேட்டு விடவே, ரமாகாத் தன் அசட்டுத் தனத்தை எண்ணி, காக்கைப்

பற்களால் கடித்துக்கொண்டு 'ரூன்' கொட்டினான். அவன் துர்தப் போர்ட்டு ரூடைய பெயரைக் கேட்டுத் தெரிந்த கொண்டிருந்தால் அல்லவா, சொல்லுவதற்கு? அதற்குச் வண்டியும் ஊதிலிட்டது. ரமாகாத் பொறுமையிழந்த, 'ஆன் கம்மை ஏமாற்றி விட்டான்!' என்ற தீர்மானத்துடன், டிக்டெட் வாங்காமலேயே ஒடிப் போய் வண்டியில் ஏறி உட்கார்த்து கொண்டான். பாராவது வந்து டிக்டெட் கேட்டால் 'என்ஸிடம் டிக்டெட் இல்லை' என்று சொல்லிவிடுவோம். 'அப்படி அவன் இறக்கி விட்டாலும் அடுத்த ஸ்டேஷனில் தானே இறக்கிவிட வேண்டும்? அதற்குத் தான் காம் பத்துப் பணைத்து மைல்கள் தாண்டிவிடப் போகிறோமே!' என்று அவன் மனதைத் திடப்படுத்திக் கொண்டான்.

வண்டி புறப்பட்டு விட்டது. ரமாகாத் துக்குத் தன்னுடைய கிண்கணியைப் பற்றி என்னும்போது அழுகை அழுகையாக வந்தது. இரீமேல் அவனுக்கு வீடு திரும்பி வரும் பாக்கியம் கிட்டுமா? பழைய சுகவாழ்வு வாச அவன் ஏங்கே கொடுத்த வைத்திருக்கப் போகிறான்! அது போனது போனதுதான். இப்படியே உலகத்தாரின் கண்ணில் படாமல் தலைமறைவாக வாழ்ந்துவிட்டு, என்னைக்காவது ஒருநாள் அவன் மடிய வேண்டியதுதான்.

கேவலம், சர்க்கோசப்பட்டதனால்தானே அவன் இந்த கிண்கணியை ஆளாக கேர்த்தது? அவன் ஆரம்பத்திலேயே பத்மாவிடம் தனது உண்மை கிண்கணியைச் சொல்லி விருந்தால், இப்படித் தன் முகத்தில் தானே கரியை அரைத்துப் புசிக் கொண்டு, ஒடி ஒளியும்படி ஆகியிருக்குமா? ஆனால் அவன் எப்படிச் சொல்லுவது? சொல்லிவிட்டால் அவன் தன் பாக்கியத்தை கொடுத்து கொள்ள மாட்டானா?

வண்டி புறப்பட்டுப் பத்து நிமிஷம்கூட ஆகியிராது. வண்டிக் கதவு திற்த்தது. டிக்டெட் பரிசோதகர் உன்னை துழைத்தார். ரமாகாத் தின் முகத்தில் சுயமடலில்லை. 'இன்னும் சிறிது கோத்துக்கெல்லாம் இவன் கம்மிடமும் வந்துவிடுவானே! இவ்வளவு ஐனங்களுக்கு மத்தியில் காம் அவமானப்பட வேண்டி வந்துவிட்டதே!' என்ற எண்ணம் எழுத்ததும் அவன் மார்பு 'படபடி' வென்ற அடித்துக் கொள்ள வாயிற்று. டிக்டெட் பரிசோதகர் கிட்ட கெருக்க கெருக்க அவனுடைய காடித் துடிப்பும் அதிகரித்தது. (நோடரும்)

நியாயமில்லை

கேட்டில் சிற்பவன் (நாடகத்தில்):— என்ன ஸார்! பையனுக்கு அரை டிக்டெட்டு வாங்கிவிருக்கிறீர்களே! இவனுக்கு முத்து வாகைக்கு மேலே இரூக்குமே. முழு டிக்டெட் டக்ஷா வாங்கினால்?

பையனின் தம்பனார்:— எதற்கு முழு டிக்டெட்டு? அவன் தன் பாதிக்கு மேலே தங்க ஆம்பேற்றுவிடுவானே!

வித்தியாசத்தான்!

கன்பர்:—வேலை போய்விட்டதாமே, ராஜாவுக்கு! என்ன காரணமோ?

மஹவர்:— ஆமாம், என்னை வித்தியாசம் தான் காரணம்!

கன்பர்:—ஏன் அவனுக்கும் முதலாளிக்கும் ஏதாவது வித்தியாசமோ?

மஹவர்:— இல்லை, இல்லை. கனக்குப் புன் தகத்துக்கும் பணப் பேட்டிக்கும் தான் வித்தியாசம் இருத்ததாம்!

பெயர்ப் பொருத்தம்

அப்பா:—என்டா கெட்டு! புதிதாக உனக்கு ஒரு வாத்தியாச் வந்திருக்கிறதாமே. பாயன் களை யெல்லாம் அவர் ஓயாமல் திட்டுகிறாராமே! அவர் பெயர் என்ன?

கெட்டு:—ஆசீர்வாதம், அப்பா!

பெரிய ஏமாற்றம்!

ஜோன்யர் ஜாதகத்தைப் பார்த்துவிட்டு முடிவில், "தந்தாமயம் கங்கினாடு நெருங்கிப் பழகும் ஒருவன் பெரிய ஏமாற்றத்தை யடையப் போகிறான்!" என்று.

ஜோன்யம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர் சட்டென்று பையைத் தடவிய் பார்த்துவிட்டு, "அடாடா, மணிபரிணை விட்டிருமேயே வைத்துவிட்டு வந்துவிட்டேனே!" என்று.

பேஷ்!

தாயார்:— விளக்கெண்ணெய் சாப்பிடுவதற்கு இந்தப் பாடா? கண்ணை முடிக்கொண்டு பாணகம் என்று நினைத்து 'மடக் மடக்' கேன்று இரண்டு வாயிலே விழுங்கி விடுவதற்கு என்ன?

பிள்ளை:—பாவகத்தை வாயிலே விடு, அம்மா! மருத்து என்று நினைத்துக்கொண்டு ஓரே வாயிலே விழுங்கிவிடுகிறேன்!

இருமல்களுக்கும் ஜலதோஷங்களுக்கும்
மிக ஜனப்பிரீதி வாய்ந்த மருந்து

உலகு பூனாவும் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது

அவளுக்கு

விளங்கும் சிறகு

அவனுக்கு

பலங்குன்றிய சமயத்தில்

அவர்களுக்கு

வளரும் போது

வீடோபரின்

விடோபரின் சிறந்த பழையகித்தி உயிர், சந்தி
ம, உடலில் சிறந்த, ஆரோக்கியகித்தி உயிர்
பொருள் உயிர் உயிர், சந்தி உயிர் உயிர்.

தயாரிப்பவர்கள் :
மருத்து இன்டஸ்ட்ரீஸ் அண்டு டென்சல்
கார்பரேட்ஸ் லிமிடெட், மகேசுவரம், சென்னை

விற்பனை ஏஜன்ட்ஸ் : சென்னை, சென்னை, அண்டு கம்பெனி, லிமிடெட்
தயார் சென்னை, சென்னை, மதுரை

நம் போன்றவர்களுக்கு
ஏற்ற...

முதல்தரமான ஸிகரட்

நம்பர் டென்
வெர்ஜீனியா

HTK 195TM

தமிழ்

தமிழ் செப்டம்பர் 7, 1947, 4 அணு

தி இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்

★

தலைமை ஆபீஸ் :

" இந்தியன் பாங்க் பீஸ்டிங்ஸ் "
 வடக்கு பீச் ரோடு, மதராஸ்

★

லோகல் ஆபீஸ்கள் :

எஸ்பிஎனேட், திருவல்லிக்கேணி,
 மவுண்டு ரோடு, மயிலாப்பூர்,
 தியாகராயநகர், புராவாக்கம்,
 எழும்பூர்

சென்னை மாகாணத்தில் எல்லா
 மூக்கியமான இடங்களிலும்
 பம்பாயிலும் பிராஞ்சுகளும் சப்
 ஆபீஸ்களும் உள்ளன.

★

வழங்கி வாக்களிக்கப்பட்ட
 மூலதனம் ரூ. 72,00,000

செலுத்தப்பட்ட
 மூலதனம் ரூ. 53,00,000

ரிசர்வ் நிதி ரூ. 60,72,602

★

சகலவிதமான பாங்க் அலுவல்
 களும் நடத்தப்படும். மற்ற
 விவரங்களுக்குப் பாங்கியின்
 எந்த ஆபீஸுக்காவது எழுதி
 தெரிந்து கொள்ளலாம்.

N. கோபால அய்யர்

செக்டரி

தலைவலியால் கஷ்டப்படுவதே வழக்கமாய் இருந்தது

அவரது நண்பரால் பொங்க
 செய்யப்பட்டது க்ருஷன் சாஸ்ட்

அப்போதிருந்த அருக்கு க்ருஷனே
 ஒரு சஞ்சீவியாக இருந்து வருகிறது

ஒரு சிகெதனின் ஆலோசனைப்
 உடம்பில் ஏற்படும் வளிக்கும் துர்க்
 சேர்க்கைக்கும் ஒரு சஞ்சீவியாக மின்
 வில்லியம்ஸ் க்ருஷன் சாப்பிட்டு
 தார். அதனால் ஏற்பட்ட பலனைக் கி
 விவரிக்கிறார் :—

" அடிக்கடி தலை வலியாலும் துர்க்
 சேர்க்கையாலும் நான் கஷ்டப்படுவ
 வழக்கமாயிருந்தது. எதைப் பார்த்து
 லும் குருபமாகத் தெரிந்தது. கண்கள
 முன் சக்கரம் கழலும் உணர்ச்சி இருந்த
 ஒரு நான் நான் அதேபோல் அவஸ்தை
 படும்போது என் நண்பர் ஒருவர் க்ரு
 ஷன் கொண்டு வந்தார். ஒரு டம்
 வெர்ஜீரில் ஒரு ம. ஸ்பூன் க்ருஷன்
 போட்டு என்னைக் குடிக்கச் செய்த
 மிகக் குருகிய கால அலவிலேயே
 எனக்குப் பலனைத்து விட்டது.
 போது முதல் எப்போதுமே க்ருஷ
 எனக்கு ஒரு சஞ்சீவியாகவே இரு
 வருகிறது."—(மின்) எம். சிச்சீயம்ஸ்

தலை வலியால் பாதைப் படும்போ
 அது ஒரு கெடுதலின் அறிகுறி என்பது
 அநேகர் மறந்து விடுகின்றனர். வயிற்
 கொளறியுல்தால் அது ஏற்படுகி
 என்பதை மிகச் சலபமாகக் க
 பிடிக்கலாம். இரத்தத்தைக் கெடு
 மாறு ஜீரண பாதைகளில் கழி
 பொருள்கள் தேங்குவதால் தலை
 உண்டாகிறது என்பதையும் உ
 லாம். இந்த விஷப் பொருளை அ
 றங்கள். கழிவுப் பொருள்களின்
 கத்தைத் தடுங்கள். இனி நீங்
 கவலை படவேண்டாம்.

இப்படித்தான் தலைவலியி லிரு
 விரைவாக நீடித்த நிவாரணத்
 க்ருஷன் அளிக்கிறது. மூடக்கு வாதத்
 யும் இதர நோய்களையும் உண்டா
 அபாயகரமான விஷப் பொருளை
 அமிலங்களையும் அகற்றவே க்ருஷ
 இயற்கையாகவே உதவுகிறது.

க்ருஷன் சாஸ்ட்ஸ் பாட்டில் ஒன்று
 ரூ. 1-10-0 மீதம் எல்லா கெமின்
 னிடமும் விவரபாரிகளிடமும் கிடைக்க

சமயத்தில் வேண்டுவது
பலசாலியான மனிதரே!

அருடாபல
நீளருக்கு
விவரணா
தம். ஜீவ
சக்தி அனிக்
கும் உயர்த்த
டவிக்

Amrita

KAE-4

கேசர் குடரம் டை, மதராஸ்

ஒரிஸ்ஸா, கைஜாம் சமஸ்தானங்கள்,
ஆந்திர ஜில்லாக்கள் தமிழ் நாடு
களுக்கு ஏஜண்டுகள் :

சீதாராமா ஜெனரல் ஸ்டோர்ஸ்
பேர்னாம்புடி, சேகித்தாபாத்,
பேஜவாடா, மதுரை

உலகில்

ம்கச் சிறந்த

பெளண்டன் பேனா

ஏனென்றும் எல்லா
சீரேஷன்ஸ் நிதியிலும்
தன்மையை இழக்காம
விரைக்க விசேஷமாக
பன்னாட்டினம் தோய்க்கப்
பட்டிருக்கிறது—உறு
திக்கு உத்தரவாதம்
அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஏனென்றும், உலகத்
தில் கோடிக்கணக்கான
வர்களுக்கு இருபத்
தைத்து வருஷங்களாக
பன்னாட்டினத்தின் மேனே
ஒரு விசேஷ மோன்தர்
ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஏனென்றும், கோடி
தற்கு ஆதாரமே இல்லா
மல், எந்த விதமான மதி
யினாலும் தன்னை எழுதக்
கூடியது.

ஏனென்றும், இந்த ஏற்ற
மான விவரணை உலகில்
அதிகமாக வாங்கி வழங்
கப்படுகிறது.

விலை
ரூ. 3/1

GOLDEN
Platignum

கோஸ்டன்

ப்ளாட்டினம்

இங்கிலாந்தில் தயாரிக்கப்பட்டது
வியார் கப்பல்களுக்கு மேக்கன்ட்
புரான் உரிமையாளர்களுக்கு எழுதவும்
முகி & பீப் (இந்தியா) லிமிடெட்
குவினில் மான்ஷன்ஸ்
பாங்குவன் ரோடு, பம்பாய்

ரரசு ஸ்னோ

ஹேர் ஆய்ல்.

சோப்

MANVAM & CO.,
MADRAS & BANGALORE.